

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกัน
การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
THE EFFECTS OF HEALTH LITERACY PROGRAM ON SEXUAL
PREVENTION BEHAVIORS AMONG JUNIOR
HIGH SCHOOL STUDENTS

วานิศา ประโยชน์มี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

THE EFFECTS OF HEALTH LITERACY PROGRAM ON SEXUAL PREVENTION
BEHAVIORS AMONG JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

วานิดา ประโยชน์มี

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)
เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2562

พ.อ.หญิง ศร. ดร. อ. น. น.

พันเอกหญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสมร เฉลยกิตติ
ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อ. น. น. น. น.

รองศาสตราจารย์อรพินท์ สีขาว
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ. น. น. น. น.

รองศาสตราจารย์อรพินท์ สีขาว
กรรมการ

อ. น. น. น. น.

อาจารย์ ดร.ชฎาภา ประเสริฐทรง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กมลทิพย์ ชลังธรรมเนียม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ชลังธรรมเนียม
กรรมการ

อ. น. น. น. น.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ กสิผล
ประธานหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
(การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)

อ. น. น. น. น.

อาจารย์ ดร.ชฎาภา ประเสริฐทรง
กรรมการ

อ. น. น. น. น.

รองศาสตราจารย์ ดร.จริยาวัตร คมพยัคฆ์
คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

วานิดา ประโยชน์มี 596004

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อรพินท์ สีขาว, วท.ม. (สรีรวิทยา)

ชฎาภา ประเสริฐทรง, กศ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบรายชั้นตอนได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 40 คน โรงเรียนวัดทองคั้ง เป็นกลุ่มทดลอง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือประกอบด้วยโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่น .86 และ .89 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา Independent t-test และ One-way repeated measured ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลอง ก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความรู้ทางสุขภาพ พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

THE EFFECTS OF HEALTH LITERACY PROGRAM ON SEXUAL PREVENTION
BEHAVIORS AMONG JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS

VANISA PRAYOCHMEE 596004

MASTER OF NURSING SCIENCE (COMMUNITY NURSE PRACTITIONER)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: ORAPIN SIKAOW, M.Sc. (PHYSIOLOGY)

CHADAPA PRASERTSONG, RN.Ed.D. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

ABSTRACT

This quasi-experimental research aimed to examine the effects of health literacy program on sexual prevention behaviors among junior high school students. The sample group was randomized by multi-stage random sampling. The experimental group was forty students of Matthayom 3/2 at Tongkung School, whereas the control group was forty students of Matthayom 3/1 at Bansuan school. The research instruments were composed of the health literacy program on sexual prevention behaviors, the questionnaire of health literacy on sexual prevention behaviors and the questionnaire of sexual prevention behaviors. The reliability of questionnaires were 0.86 and 0.89 respectively. Data were analyzed by using descriptive statistic, One-way Repeated measured ANOWA test and independent t-test.

The results found that the mean scores of health literacy and sexual prevention behaviors of the experimental group before, after the program and follow-up period had statistically significant differences at the level of .01, To compare the mean scores of health literacy and sexual prevention behaviors between the experimental group and the control group after the program and follow-up period, it was found that the experimental group had the scores of health literacy and sexual prevention behaviors significantly higher than the control group with statistical significance at level of .01

Keywords: Health Literacy, Sexual prevention behaviors

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์อรพินท์ สีขาว อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.ชฎาภา ประเสริฐทรง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พันเอกหญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสมร เฉลยกิตติ ประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ชลัษฐธรรมเนียม กรรมการสอบป้องกัน วิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน จึงขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.นพนัฐ จำปาเทศ ที่ได้ให้คำแนะนำและประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย เจ้าหน้าที่บัณฑิตทุกคนที่คอยช่วยเหลือและดูแลผู้วิจัยในขณะศึกษาตลอดจนจบหลักสูตร

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณะครูจังหวัดชลบุรี เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มควบคุมที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในพื้นที่จนการวิจัยสำเร็จลุล่วงอย่างราบรื่น

ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มควบคุม และผู้ปกครองทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดี ในการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณบุพการี ครูบาอาจารย์ทุกท่าน และครอบครัวที่ได้ให้กำลังใจเสมอมา ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อไป

วานิดา ประโยชน์มี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภูมิ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 คำถามการวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานการวิจัย	2
1.5 ขอบเขตการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น	6
2.2 พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น	8
2.3 ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	15
2.4 แนวทางการสร้างโปรแกรมความรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	19
2.5 บทบาทพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนในการป้องกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์	23
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	37
3.4 การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง	39
3.5 การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	42
3.7 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	42
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	43
4.2 คะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	44
4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล	51
4.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.2 อภิปรายผล	57
5.3 ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	70
ภาคผนวก ข คำชี้แจงและการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัย	71
ภาคผนวก ค หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	73
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	77
ภาคผนวก จ การคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence : IOC)	78
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
ภาคผนวก ช โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	93
ประวัติผู้เขียน	166

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 รายละเอียดการจัดกิจกรรมในโปรแกรมตามแนวความคิดของ Nutbeam (2009)	20
2 จำนวนและร้อยละของประชากรนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1	27
3 กิจกรรมเกี่ยวกับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	33
4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n=80)	43
5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความรู้ทางสุขภาพ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม (n=80)	45
6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม จำแนกตามรายด้าน และภาพรวม (n=80)	49
7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามของ กลุ่มทดลอง โดยการใช้สถิติทดสอบ ความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-way repeated measured ANOVA) (n=40)	52
8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล โดยการใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test) (n=80)	53

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	25
2	การทดลองโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	26
3	ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	28
4	ผลการวิเคราะห์ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่ง โดยคะแนนเฉลี่ยรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล	46
5	ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่งโดยคะแนนเฉลี่ย รายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และ ระยะติดตามผล	50
6	คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพเป็นภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล	54
7	คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นภาพรวมของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นปัญหาสำคัญที่สังคมไทยต้องตระหนักและหาทางแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่มีสถิติสูงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลง (รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. 2557 : 31-41) โดยพบว่า เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 39.2 ในปี พ.ศ. 2546 เป็นร้อยละ 42.5 ในปี พ.ศ. 2559 และเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังอายุน้อยลงเรื่อย ๆ พบว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 13 ปี ในปีพ.ศ. 2549 ลดลงเป็น 12.3 ปี ในวัยรุ่นหญิง และ 12.2 ปี ในวัยรุ่นชาย ในปี พ.ศ. 2560 (พิชญา พจนโพธา และคณะ. 2560 : 18-30) และพบการมีเพศสัมพันธ์เร็วสุดที่อายุ 10 ปี (วิระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ. 2556 : 979-987) ผลกระทบโดยตรงจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โศคร้ายติดเชื้อเอชไอวี (ทรงยศ พิลาสันต์. 2557) ดังนั้น ทุกภาคส่วนจึงต้องเข้ามาช่วยดูแล ให้ความรู้ และป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

การส่งเสริมความรู้ทางสุขภาพ (Health literacy) เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดทักษะทางสังคมและการคิดวิเคราะห์ (Nutbeam. 2009 : 303-305) โดยเชื่อว่าเมื่อบุคคลมีทักษะทางสังคม มีการคิดวิเคราะห์ จะสามารถเข้าถึงข้อมูลการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งเข้าใจและใช้ข้อมูลที่มีอยู่หรือป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์) พบว่า โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพพร้อมกับการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามสามารถป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชลดา อาณี, กรัณฐรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และประเสริฐศักดิ์ กายนาคา. 2558 : 137-143) และโปรแกรมส่งเสริมความรู้ทางสุขภาพและการรับรู้ความสามารถของตนเอง สามารถส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ (นาตยา แก้วพิภพ และพรรณิ บัญชรหัตถกิจ. 2562 : 55-66) และยังพบว่า การเข้าถึงแหล่งความรู้มีหน่วยบริการให้คำปรึกษาจะช่วยให้วัยรุ่นมีความรู้ทางสุขภาพด้านเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การตัดสินใจทางเพศ (Vongxay, V et al. 2019) ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนเห็นความสำคัญในการพัฒนาทักษะความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการพัฒนาทักษะชีวิตโดยการนำความรู้มาสร้างความเข้าใจ เข้าถึง เสริมทักษะนี้คิด การรู้เท่าทัน ทักษะทางสังคม และทักษะทางปัญญาที่สูงขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้วัยรุ่นสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และควบคุมการดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวันให้ถูกต้อง เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์)

จังหวัดชลบุรี พบอัตราการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นสูงสุดเป็นลำดับสามของประเทศ (สำนักอนามัย การเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2560 : ออนไลน์) โดยเฉพาะโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางและน่าสนใจในการศึกษาเนื่องจากพบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ประกอบกับมีผู้สนใจศึกษาวิจัยจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงได้สร้างโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อ พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยในโปรแกรมมีการออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนา กระบวนการฟัง อ่าน พูด คิด วิเคราะห์ วิจัย สืบค้น ผ่านสถานการณ์จำลอง กรณีศึกษา สื่อภาพยนตร์ นวนิยาย หนังสือ การ์ตูน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้เกิดความรู้ ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์โดยจะป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การเที่ยว สถานเริงรมย์ การดื่มสุรา และการรักรับยาสองตัว เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และเป็น การส่งเสริมทักษะที่จำเป็นให้นักเรียนสามารถผ่านช่วงวัยรุ่นได้อย่าง มีสุขภาวะสมวัย เป็นทรัพยากรมนุษย์ ที่มีคุณค่าของประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผล
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล

1.3 คำถามการวิจัย

1. ความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น ในจังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร
2. ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น ในจังหวัดชลบุรี เป็นอย่างไร

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองและระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

2. หลังการทดลองและระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2562 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) คือ โรงเรียนวัดทองคั้ง (ไพโรจน์ประชาสรรค์) จำนวน 40 คน (Match pair) เป็นกลุ่มทดลอง โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม - 18 กรกฎาคม 2562

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามก ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อยับยั้งหรือขจัดไม่ให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างกันของบุคคล ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ที่สะท้อนจากคุณลักษณะต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ดังนี้

1.1) การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การอ่าน การฟัง การเห็น การรับรู้ช่องทางการสืบค้นหรือสื่อเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เชื่อมโยงเหตุผลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของเนื้อหาสารหรือสิ่งที่สื่อแนะนำเสนอ โดยมีความเข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1.2) การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตรวจสอบ ตัดสินคุณค่าของสารหรือสิ่งที่สื่อแนะนำเสนอ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ภาพยนตร์ หนังสือ หรือสื่ออินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ว่าสื่อหรือสารสนเทศที่ได้รับนั้นมีเนื้อหาสาระที่ก่อเกิดอารมณ์ทางเพศที่ส่งผลต่อเนื่องไปสู่การกระทำเพื่อระบายออกทางอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องโดยการไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในช่วงวัยที่ไม่เหมาะสม

1.3) การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการหรือทักษะที่บุคคลที่ใช้ในการจัดการกับความตึงเครียดทางเพศที่เกิดขึ้นกับตน โดยรู้จักการควบคุมจิตใจตนเอง เลือกวิธีการจัดการกับอารมณ์เพศได้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ได้แก่

(1) การหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นด้วยการฟัง การอ่าน การเห็น การคิด จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์

(2) การสัมผัสร่างกายทุกส่วนของบุคคลอื่น

(3) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการระบายความเครียดทางอารมณ์ กระทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ แต่ต้องกระทำในที่มืดซิดหรือลับตาคน

(4) เบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ โดยทำกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง ออกกำลังกาย เป็นต้น

1.4) ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดระลึกรู้ได้ ความจำได้ และเข้าใจถึงสาระจากการเรียนรู้ในประเด็นแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1.5) ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการพูด ปฏิเสธ โน้มน้าวเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยผลของการสื่อสารจะไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ

1.6) ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการคิด ไตร่ตรอง เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกที่ต้องเลือก เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

2. โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ชุดแผนการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง กรณีศึกษา สื่อภาพยนตร์ นวนิยาย หนังสือ การ์ตูน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเกมส์ ดำเนินการจัดกิจกรรม ทั้งหมด 6 ครั้ง และสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 1 ชั่วโมง 30 นาที ในคาบวิชาแนะแนว และระยะติดตามผลอีก 4 สัปดาห์ โดยใช้กรอบแนวคิดของ Nutbeam (2009 : 303-305) ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ การจัดการกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 3 ด้าน ประกอบด้วย การดื่มสุราหรือสารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการรักษาวลสงวนตัว (จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และจริยาวัตร คมพยัคค์. 2558)

3. พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกที่ยับยั้ง หลีกเลียง หรือจัดการกระทำที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ประกอบด้วย พฤติกรรมที่ควรหลีกเลี่ยง ดังนี้ 3.1) การดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด 3.2) การเที่ยวสถานเริงรมย์ 3.3) การรักรับนวลสงวนตัว

4. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา คือ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักเขต การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี ที่มีการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยมีการเปิดการเรียนการสอนเพิ่ม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

5. มัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งเพศหญิงและเพศชายในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

6. การสอนแบบปกติของกลุ่มควบคุม หมายถึง การสอนสุขศึกษาตามแผนการเรียนการสอน ตามปกติของโรงเรียน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การส่งเสริมด้านความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น จะช่วยลดปัญหามรตาวัยรุ่น หรือการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร และการติดต่อโรคทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ได้

2. สามารถปรับปรุงโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ไปใช้เป็นแนวทาง ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้

3. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสามารถนำไปเอาโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เป็นแนวทางหรือประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ในรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศได้

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น
- 2.2 พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
- 2.3 ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
- 2.4 แนวทางการสร้างโปรแกรมความรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
- 2.5 บทบาทพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนในการป้องกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 พัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น

2.1.1 ความหมายของวัยรุ่นตอนต้น

วัยรุ่นตอนต้น คือ ช่วงอายุ 12-17 ปี (อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์. 2554) ซึ่งช่วงวัยนี้เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย มีความเสี่ยงในการเกิดปัญหาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่าเป็นวัยที่เตรียมตัวจะเข้าสู่วัยรุ่นอย่างสมบูรณ์ ช่วงระยะเวลาของวัยรุ่นช่วงตอนต้นนี้จะคาบเกี่ยวกับวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นช่วงของการมีวุฒิภาวะทางเพศ วัยรุ่นผู้หญิงจะเริ่มมีประจำเดือน ส่วนวัยรุ่นเพศชายจะเริ่มมีการหลั่งสุจิ เป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น ลองผิดลองถูก นั่นหมายถึง ถ้าวัยรุ่นได้เผชิญกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายของตนเรื่องเพศ หรือความรู้สึกลงทางเพศ ก็จะเกิดการซักถามหรือตั้งคำถามในหมู่เพื่อนหรือคนใกล้ชิด นอกจากนี้ วัยรุ่นตอนต้นจะมีความรักที่แสดงออกอยากเปิดเผยรุนแรง จะมีพฤติกรรมเลียนแบบบุคคลที่ต่อชื่นชอบ และกระวนกระวายใจเมื่อเกิดความรักกับบุคคลหนึ่งแล้วจะพยายามหาวิธีทางเพื่อใกล้ชิด เชื้อฟังและกระทำตามเพื่อให้บุคคลที่ตนรักมีความสุข

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้น

1) ทฤษฎีของซิกมันด์ ฟรอยด์ (พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2556 : 90-92) นักจิตวิทยา ได้ศึกษาบุคลิกภาพของมนุษย์ เขาเชื่อว่า บุคลิกภาพของมนุษย์พัฒนามาจากแรงขับภายใน แรงขับพื้นฐานของมนุษย์ 3 ประการ หนึ่งในสามประการ คือ แรงขับทางเพศ นอกจากนี้ ทฤษฎีของฟรอยด์ ยังแบ่งระดับพัฒนาการทางบุคลิก 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นพัฒนาการด้านพึงพอใจทางปาก ทารกแรกเกิด - 1 ปี เริ่มรู้จักในการใช้ปาก เช่น การดูด เคี้ยว กัด หรือกิน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 พึงพอใจอยู่ที่ทางทวารหนัก อายุ 1-3 ปี ความรู้สึกเด็กจะเปลี่ยนไปที่ทวาร คือ เด็กจะเริ่มปัสสาวะหรือถ่ายปัสสาวะ พ่อและแม่สามารถฝึกหัดเด็กให้ถ่ายหรือปัสสาวะได้ตามเวลาที่กำหนดได้ในช่วงขั้นนี้

ขั้นที่ 3 พึงพอใจอยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ ช่วงอายุ 3-5 ปี คือ มีความสนใจอยู่ที่อวัยวะเพศ อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับสภาพร่างกายของบุคคลรอบข้าง

ขั้นที่ 4 ระยะเวลาพัก ช่วงอายุ 6-13 ปี เด็กเริ่มที่สนใจบุคคลรอบข้างที่มีเพศเดียวกัน กับตนเอง เริ่มใส่ใจที่จะพยายามปรับตัวเข้าหาผู้ใหญ่

ขั้นที่ 5 ขั้นความพึงพอใจต่อเพศตรงข้าม ช่วงวัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ อายุ ระหว่าง 13-20 ปี เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ กำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เริ่มแสดงความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในสังคม

2) ทฤษฎีของอิริคสัน (พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2556 : 93-101) นักจิตวิทยาศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกของบุคคลจะได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม แต่จะมีอิทธิพลในรูปแบบใดขึ้นอยู่กับโอกาสที่เด็กได้รับอิทธิพล อิริคสัน ได้แบ่งชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่วัยแรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุเกี่ยวกับพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศ ออกเป็น 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ความรู้สึกไว้วางใจหรือรู้สึกไม่ไว้วางใจ ช่วงอายุ 0-1 ปี ซึ่งทารกจะเริ่มสร้างความรู้สึกที่จะไว้วางใจบุคคลรอบ ๆ ตัว

ขั้นที่ 2 รู้สึกเชื่อมั่นในตนเองหรือสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถของตน ช่วงอายุ 1-3 ปี เด็กเริ่มมีอิสระในการที่กระทำพฤติกรรมบางอย่างให้เป็นไปในทางที่เขาต้องการ

ขั้นที่ 3 การเริ่มที่จะเป็นผู้นำริเริ่มหรือรู้สึกผิด ช่วงอายุ 3-6 ปี เป็นช่วงจุดเริ่มต้นของการมีความคิดสร้างสรรค์ เด็กในช่วงวัยนี้จะเริ่มแสดงความสามารถของตนเองออกมา

ขั้นที่ 4 รู้สึกว่าตนเองจะประสบความสำเร็จหรือจะมีความรู้สึกด้อย ช่วงอายุ 6-12 ปี เด็กจะพยายามแสดงความสามารถของตน ทำงานเพื่อให้เท่าเทียมกับผู้ใหญ่ ถ้าทำสำเร็จก็คือกำลังใจ แต่ถ้าไม่สำเร็จก็จะเกิดความรู้สึกด้อยความสามารถและมีปมด้อย

ขั้นที่ 5 คือ ขั้นการรู้เอกลักษณ์ตนเองหรือการสับสนในเอกลักษณ์ตนเอง ช่วงอายุ ประมาณ 12-17 ปี ร่างกายของเด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เริ่มที่จะมีวุฒิภาวะในการย่างก้าวเข้าสู่วัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กไม่แน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง ระบบอวัยวะเพศพัฒนาเต็มที่ ทำให้ตนเองต้องการมีกิจกรรมทางเพศ พยายามแสวงหาความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เลียบแบบบุคคลที่ตนชอบหรือมีอุดมคติตรงกัน ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ผู้วิจัยศึกษา

ขั้นที่ 6 คือ มีความรู้สึกที่ตนเองมีเพื่อนหรือมีความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง ช่วงอายุ 17-21 ปี เป็นช่วงวัยผู้ใหญ่ที่มีมุ่งกับการทำงานและเลือกหาคนที่จะสนิมสนมไว้วางใจ แต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จก็จะเกิดความอ้างว้างในชีวิตตนเอง

ขั้นที่ 7 มีความรู้สึกที่จะรับผิดชอบอย่างผู้ใหญ่หรือรู้สึกในทางที่จะเฉื่อยชา ช่วงอายุ 22 - 40 ปี เป็นช่วงวัยชราเริ่มแต่งงานและมีครอบครัว เลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้มีความสุข นั่นคือการประสบความสำเร็จ แต่ถ้าไม่สามารถสร้างความสุขให้ครอบครัวได้ ก็จะขาดความมั่นคงในชีวิตไม่เข้าสังคมและเฉื่อยชาในชีวิต

ขั้นที่ 8 ความมั่นคงสมบูรณ์ในชีวิตหรือความรู้สึกทอดอาลัยช่วงอายุ 40 ปี ขึ้นไป เป็นวัยที่ต้องมีความมั่นคงและประสบความสำเร็จในขั้นสูงในชีวิต แต่ถ้าในพัฒนาการข้างต้นที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จ เขาก็จะเป็นบุคคลที่ยอมรับไม่ได้กับการเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่จะดำเนินต่อไป จะเกิดความไว้อาลัยต่อชีวิต สิ้นหวัง ท้อแท้

จากแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นตามทฤษฎีของฟรอยด์ กล่าวไว้ว่า พัฒนาการบุคลิกภาพของมนุษย์เกิดมาจากสันชาตญาณหรือแรงขับจากภายในของบุคคล หรือทฤษฎีของอิริคสัน กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการด้านบุคลิกภาพเกิดมาจากโครงสร้างทางชีววิทยาดำเนินไปตามระบบของร่างกาย อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการของเด็กที่ทั้งสองทฤษฎีที่กล่าวข้างต้นที่ว่าด้วยเรื่องพัฒนาการทางเพศ นักจิตวิทยาซิกมันด์ฟรอยด์ ในช่วงวัย 13-20 ปี และนักจิตวิทยาอิริคสัน ในช่วงวัย 12-17 ปี ได้กล่าวไว้ว่า ร่างกายจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ อย่วะสืบพันธุ์ทำงานได้เต็มที่ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้เด็กไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง เริ่มแสดงบทบาททางเพศของตน ประารถนาที่จะมีคู่รัก เริ่มต้องการทำกิจกรรมทางเพศ เลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่ตนเองชื่นชอบ แม้จะเป็นบุคลิกภาพที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมหรือประเพณีไทย ดังนั้น สังคมและครอบครัวต้องคอยแนะนำและชี้แนวทาง ด้วยท่าที่เสมือนเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขและเข้าใจในความต้องการ โดยไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมทางสังคมไทยเพื่อหลีกเลี่ยงหรือยับยั้งการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

2.2 พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

อารมณ์ทางเพศ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติความรู้สึกของบุคคลที่มีผลต่อสิ่งเร้าภายนอกและภายใน โดยมีระดับมากน้อยต่างกันขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมอารมณ์และพื้นฐานด้านวุฒิภาวะของแต่ละบุคคล อารมณ์ทางเพศส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ หากขาดแนวทางในการควบคุมอารมณ์ทางเพศหรือป้องกันที่ถูกต้อง จะนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีแรงขับทางเพศสูงกว่าทุกวัยและพร้อมที่จะมีเพศสัมพันธ์

2.2.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เบญจวรรณ แสงอรุณ (2557) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ พฤติกรรมหรือการกระทำใดที่มีแนวโน้มต่อการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติกับเพื่อนต่างเพศหรือพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่อายุในช่วงวัยรุ่นตอนต้น

วิพรรณษา คำรินทร์ (2558) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การมีเพศสัมพันธ์ ในวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน (การไม่ใช้ยาคุมกำเนิด การไม่สวมถุงยางอนามัย) การตั้งครรภ์ หรือยุติการตั้งครรภ์ ความรุนแรงทางเพศ (การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ยินยอม) ถ้านักเรียนมีพฤติกรรม เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งถือว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การปฏิบัติตนที่แสดงเจตนาในการป้องกันการกระทำที่ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ หลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์ การไม่ดื่มสุราหรือของมีเมา การไม่ใช้ สารเสพติด การไม่ดูสื่อที่กระตุ้นและยั่วยุคมารมณณ์ การหลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การไม่แตะต้องเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว การรู้จักหลีกเลี่ยงและปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อ ระบายอารมณ์ทางเพศ (ณัฐภาพ ระยะเวลา. 2554) จะช่วยทำให้วัยรุ่นไทยรู้และหลีกเลี่ยงพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

2.2.2 การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วัยรุ่นไทยตอนต้นในปัจจุบันเป็นวัยที่ต้องสร้างเอกลักษณ์ของตน เลียนแบบดารา มีคูรักร ในวัยเรียน มีการจับมือถือแขน โอบกอด ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะเพื่อนหรือรุ่นพี่สนับสนุน ชักชวน ให้อยากรู้ อยากลอง ให้มีคูรักรหรืออยู่กันสองต่อสองรวมถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวกลางคืน จนทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ (ปาริชาติ เกิดฤทธิ์, จริยาวัตร คมพยัคฆ์ และชฎาภา ประเสริฐทรง. 2558) พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือยับยั้งการเกิดการกระทำ 3 พฤติกรรม ดังนี้ (จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์. 2558)

1) การดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด เช่น ไวน์ เหล้า เบียร์ เป็นต้น ผลิตโดยกระบวนการ เปลี่ยนน้ำตาลในผลไม้หรือธัญพืชให้กลายเป็นแอลกอฮอล์จากการเจริญของยีสต์ แอลกอฮอล์จะเข้าสู่ ร่างกายและถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือด การมีพฤติกรรมทางเพศขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด โดยจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ทำให้พฤติกรรมยับยั้งการตัดสินใจ ลดลง ก้าวร้าวมากขึ้น ไม่มีความอาย ควบคุมสติตนเองไม่ได้ การเมาโดยไม่รู้ตัว ขาดสติจนก่อให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้ แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อการตัดสินใจและประเมินสถานการณ์ความเสี่ยง ผิดพลาดจนทำให้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักได้ และหากมีการเสพยาเสพติดร่วมด้วยจะยิ่งกระตุ้น ให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น สารเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาอี ยาเลิฟ ยาเอ็กซ์ตาซี เป็นสารที่มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาททำให้ผู้เสพยารู้สึกตื่นเต้นตลอดเวลา ไม่สามารถควบคุมสติของตนเองได้ การรับรู้เปลี่ยนแปลงทั้งการมองเห็น เสียง กลิ่น ผิดจากความเป็นจริง ส่วนยาเสียว เป็นยาที่ถูกนำมาใช้ ในการแพทย์เพื่อรักษาอาการวิตกกังวล แต่วัยรุ่นบางรายนำมาใช้กับเพศตรงข้ามเพื่อให้ฝ่ายตรงข้าม มีอารมณ์รวมทั้งจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม เพราะยาจะออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลางทำให้เกิดอาการมึนง ตาพร่ามัว ง่วงนอน อ่อนแรงและเดินเซ จนเกิดเพศสัมพันธ์โดยไม่รู้ตัว (อรทัย วลีวงศ์. 2554 : ออนไลน์)

การใช้สุราหรือยาเสพติดนำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการควบคุมร่างกายของตนเอง ทำให้ขาดสติในการยับยั้งในการกระทำที่ไม่เหมาะสม ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศ จากงานวิจัยของ ทิตยา กาวีละ และคณะ (2560 : 118-127) ได้ศึกษาอิทธิพลของความรู้ ทักษะคิด การสื่อสารเรื่องเพศ การใช้สารเสพติดและสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 5.3 ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์เนื่องจากการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องเพศภายในครอบครัวและการใช้สารเสพติด หรือสุราสามารถร่วมกันทำนายการมีเพศสัมพันธ์ได้ถึงร้อยละ 39 นอกจากนี้ สุณีย์ กันแจ่ม และคณะ (2560 : 64-73) ได้ศึกษาความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายกับเพื่อนหญิง ยังมีจากงานวิจัย 6 ฉบับ พบความเสี่ยงเกี่ยวกับ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ 2 ฉบับ การใช้สารเสพติด 4 ฉบับ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5 ฉบับ พบค่าขนาดอิทธิพลของความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เรียงลำดับจากมากที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์แบบคู่นอนชั่วคราวและแบบเสรี ซึ่งมีค่าความเสี่ยงเท่ากับ 7.71 ในการลดความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายควรให้ความสำคัญในการหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ดังนั้น แนวทางในการป้องกันการมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจึงต้องยับยั้งพฤติกรรมกรรมการดื่มแอลกอฮอล์และเสพสารเสพติดเพื่อให้วัยรุ่นมีสติสัมปชัญญะครบถ้วนในการตัดสินใจและสามารถควบคุมตนเองได้

2) การเที่ยวสถานเริงรมย์ ได้แก่ บาร์ ผับ โรงเบียร์ เปิดบริการในเวลากลางคืนเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์หรือผ่อนคลายอารมณ์ เป็นแหล่งดึงดูดจิตใจวัยรุ่นเข้าไปพบปะเพื่อนฝูงแม่เหล็กบันเทิงเหล่านี้จะห้ามต่ำกว่าอายุ 18 ปีบริบูรณ์ เข้าไปใช้บริการ แต่ก็ยังมีบางสถานที่ละเลยการใส่ใจในการตรวจอย่างเคร่งครัดเรื่องการเข้าใช้บริการ สถานบันเทิงเหล่านี้จะเปิดไฟสลัว ๆ เพื่อดึงดูดบรรยากาศในยามค่ำคืน ผู้หญิงวัยรุ่นจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าตามแฟชั่น เปิดเผยส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ในขณะที่วัยรุ่นชายจะเฝ้ามองผู้หญิงที่ดูดีที่ตนสนใจและใช้ความกล้าหรือการดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าไปทักทายและสานสัมพันธ์ หลังจากนั้นเป็นเรื่องของความปรารถนาที่จะเกิดขึ้นต่อไป สถานเริงรมย์ส่วนมากจะมีพื้นที่แคบ ๆ ที่อัดไปด้วยวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ซึ่งคงหลีกเลี่ยงไม่ได้กับการสัมผัสร่างกายอย่างใกล้ชิดกันของชายหญิงผู้ชายบางคนอาจใช้ช่วงเวลานี้ในการลวนลามหญิงวัยรุ่นที่มาเที่ยว บางครั้งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของอารมณ์แห่งความปรารถนาทางเพศที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ จากบรรยากาศต่าง ๆ ทั้งไฟที่สลัว ๆ จังหวะดนตรีที่เร้าอารมณ์หรือสิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ เห็นคู่รักคู่อื่น ๆ กำลังกอดจูบ ลูบคลำกันมีการดื่มสุราจนขาดสติในการยับยั้งตนเอง ทำให้สถานเริงรมย์มีอิทธิพลในการยั่ววนอารมณ์ทางเพศจนทำให้เกิดการเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนวัยอันควร ซึ่งจากงานวิจัยของ นิยม จันทน์นวล และคณะ (2557 : 56-65) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ คือ การเที่ยวสถานบันเทิง

มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนที่เที่ยวสถานบันเทิงมีโอกาสมักจะมีเพศสัมพันธ์มากเป็น 4.7 เท่าของนักเรียนที่ไม่เที่ยวสถานบันเทิง ส่วนงานวิจัยของ วนิตา ภูพันธ์ กฤษณา วุฒิสินธ์ และ ธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์ (2559 : 54-72) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายและหญิง มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ระดับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตามปัจจัยนำ เพศชายมีประสบการณ์การเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง ปัจจัยเอื้อที่มีระดับมากที่สุด ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

จากงานวิจัยจะเห็นว่าปัจจัยที่ก่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ นั้นคือ การเที่ยวสถานบันเทิง ดังนั้น การที่จะป้องกันไม่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนต้องยับยั้งการกระทำที่เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

3) การรักนวลสงวนตัว (ปัญญกรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. 2560 : 173-182) วัยรุ่นไทยมีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากในปัจจุบันด้วยความเคยชิน ค่อนข้างเกิดการเลียนแบบ ได้แก่ การแต่งกายให้เห็นอวัยวะของร่างกาย ใส่เสื้อเกาะอกหรือสายเดี่ยว กระตุ้นให้ฝ่ายชายมีความต้องการหรืออารมณ์ทางเพศมากยิ่งขึ้น การได้รับวัฒนธรรมเรื่องการโอบกอดระหว่างฝ่ายชายกับฝ่ายหญิงเมื่อพบกัน การจูบปากแสดงความรักถูกวัยรุ่นมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา การอยู่ลำพังกันสองต่อสองในที่ลับตาคนทำให้มีโอกาสที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์สูง จากการศึกษา การรับรู้ของวัยรุ่นชายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศของ ศิริพร จิรวัดน์กุล และคณะ (2555 : 75-88) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชาย อายุเฉลี่ย 15.7 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าวัยรุ่นชายรับรู้ว่าการมีความรักความสัมพันธ์เชิงชู้สาวและพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องธรรมดาในวัยรุ่นชาย สรุปเป็นแก่นสาระ 4 ประเด็น คือ วัยรุ่นทุกที่มีบริบททางความคิดใกล้เคียงกัน ความรัก คือ ความสุขและการให้ การมีแฟนเป็นเรื่องปกติและเท่ เพศสัมพันธ์ คือ การให้และการได้ ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ชายในกลุ่มตัวอย่าง กล่าวว่า การแต่งตัวนุ่งสั้น เสื้อสายเดี่ยวทำให้เกิดการยั่วอารมณ์ ผู้หญิงบางคนเปิดโอกาสให้อยู่กันสองต่อสอง ได้แก่ การชักชวนเพื่อนชายไปบ้านบอกว่าไม่มีใครอยู่บ้าน การชักชวนขึ้นไปเล่นในห้องนอนกันสองคนในความคิดของเพศชายเหมือนผู้หญิงมาอ่อยให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จากการศึกษาโดยการสำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยของ วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ (2556 : 979-987) ในช่วงอายุ 10-19 ปี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และอาชีวศึกษาปีที่ 2 โดยอายุเฉลี่ยที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 14.98 ปี เร็วที่สุด คือ อายุ 10 ปี มีคู่นอนเฉลี่ย 1-2 คน วัยรุ่นบางคนมีคู่นอนมากถึง 20 คน วัยรุ่นมองเรื่องของการเก็บแค้นในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา สถานที่ส่วนใหญ่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ บ้านตนเองหรือบ้านแฟน มากถึงร้อยละ 50.3 โดยปัจจัยสำคัญที่เป็นเหตุจูงใจในการมีเพศสัมพันธ์ คือ การอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ร้อยละ 32.2 และสิรินพร ประวีณานุสรณ์ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 300 คน พบว่า มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับที่มากที่สุด คือ การแตะเนื้อต้องตัวระหว่างชายและหญิงในเชิงชู้สาว มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 1.93 ดังนั้น แนวทางในการป้องกันทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองควรใส่ใจให้คำปรึกษาไม่ปล่อยปะละเลยให้นักเรียนอยู่กับเพื่อนต่างเพศ ครูควรให้คำแนะนำมากกว่าต่อว่า จัดกิจกรรมให้ความรู้ในสิ่งที่สร้างสรรค์ สร้างความรู้ความตระหนักเรื่องเพศที่ถูกต้อง สร้างค่านิยม ปลุกฝังให้เห็นคุณค่าของความเป็นผู้หญิง ต้องรู้จักการรักษานวลสงวนตัว เพศชายต้องรู้จักให้เกียรติ เป็นสุภาพบุรุษ ไม่เห็นแก่ตัวหรือเอาเปรียบเพศหญิง ผู้ปกครองต้องร่างกฎระเบียบเงื่อนไขให้แก่บุตรของตนและร่วมมือกับโรงเรียนในการสอดส่องดูแลควบคุมพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ (ประทวน วันนิจ. 2558 : 78-89)

ดังนั้นเราในฐานะพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนมีส่วนช่วยเหลือในการแก้ไขสถานการณ์เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ในชุมชน ดังเช่น สถานศึกษาที่เป็นแหล่งปลุกฝังสติปัญญาของเยาวชนไทย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดทักษะทางปัญญาในการคิดจะยับยั้งหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อวัยรุ่นต้องรู้จักตระหนัก และปฏิบัติตนที่แสดงเจตนาในการยับยั้งการกระทำที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ หลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์ การไม่ดื่มสุราหรือของมีเมา การไม่ใช้สารเสพติด การไม่ดูสื่อที่กระตุ้นและยั่วยุคมารมณ หลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม การไม่แตะต้องเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว การรู้จักหลีกเลี่ยงและปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ (ณัฐภาพ ระวังใจ. 2554) จะช่วยทำให้วัยรุ่นไทยไม่ต้องมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นครอบครัว ดังจะกล่าวต่อไปนี้

2.2.3 ผลกระทบการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย ซึ่งได้รับวัฒนธรรมมาจากชาติตะวันตกเข้ามาอย่างแพร่หลาย การจับมือ การโอบกอด จูบ การอยู่สองต่อแล้วคิดว่าเป็นค่านิยมที่เป็นเรื่องธรรมดาของสังคมปัจจุบัน เกิดผลกระทบต่อครอบครัวและตนเองในมุมมองของคนในสังคมนรอบตัวเรา ในการที่ตัววัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังต่อไปนี้

1) ผลกระทบต่อครอบครัว

สร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่เพราะไม่มีพ่อแม่คนไหนที่จะพอใจกับการกระทำผิดพลาดของลูกเมื่อรู้ว่าลูกมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พ่อแม่ต้องทุกข์ระทมใจยอมรับกับความพลาดพลั้งของลูก วงศ์ตระกูลต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง วงศ์ตระกูลต้องมัวหมอง พ่อแม่จะอับอายเกิดความไม่เข้าใจกันของคนในครอบครัว และอาจเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเมื่อมีเด็กทารกจากบุตรของตนที่เกิดมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ (ลำเจียก กำธร. 2557 : 97-105)

2) ผลกระทบต่อตนเอง

วัยรุ่นต้องเสียการเรียนเมื่อวัยรุ่นหมกมุ่นกับเรื่องเพศและต้องการเวลาอยู่ด้วยกันมาก จะทำให้สนใจการเรียนน้อยหรือไม่สนใจการเรียนเลย มักขาดเรียนบ่อย หรือหนีเรียนไปเลย หลายคนต้องลาออกจากโรงเรียน (ลำเจียก กัธร. 2557 : 97-105) พฤติกรรมการจับมือถือแขน การกอดจูบกั้นในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย การมีเพศสัมพันธ์ชั่วคราว การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย การมีคู่นอนหลายคน การแลกเปลี่ยนคู่นอน การมีคู่นอนในเวลาเดียวกันครั้งละหลายคน การรั่มโทรม การข่มขืน การใช้สารเสพติดร่วมกับการมีเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงการขายบริการทางเพศและการที่วัยรุ่นกล้าแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการทำแท้งและปัญหาการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประภรณ์. 2558) ดังต่อไปนี้

2.1) การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ หมายถึง การตั้งครรภ์ที่มารดาอายุยังไม่ถึง 20 ปี บริบูรณ์ เป็นการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้มีการวางแผน การขาดความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ และการคุมกำเนิด การถูกข่มขืนจนตั้งครรภ์ การตั้งครรภ์ก่อนการสมรส การตั้งครรภ์ในสตรีวัยรุ่นทำให้มีอัตราเสี่ยงที่ทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนต่อมารดาและทารกทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ทั้งในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และหลังคลอดได้มากกว่าการตั้งครรภ์ในวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากอวัยวะสืบพันธุ์ของสตรีวัยรุ่นยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ เมื่อมีการตั้งครรภ์อาจเกิดภาวะโลหิตจางหรือครรภ์เป็นพิษ หากมีการตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอดจะเสี่ยงต่อการตกเลือด และทารกมักมีปัญหาเรื่องน้ำหนักตัวน้อย คลอดก่อนกำหนด รวมถึงอาจเสียชีวิตหลังคลอด (ปัญญ์กรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. 2560 : 173-182) วัยรุ่นหญิงที่ตั้งครรภ์ส่วนใหญ่เป็นวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเมื่อตั้งครรภ์จึงไม่อาจศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้ทำให้ต้องออกจากการศึกษากลางคันซึ่งหมายถึงอนาคตการเรียนจะหมดไปอย่างสิ้นเชิง บางรายเมื่อตั้งครรภ์จะไม่กล้าบอกพ่อแม่ผู้ปกครองให้ทราบแต่ก็ไม่สามารถปกปิดได้ตลอดไป จึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านไปเผชิญชีวิตด้วยตนเองเมื่อคลอดลูกก็จะเกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ มารดาวัยรุ่นอาจเกิดความละอายใจ กังวลกลัวฝ่ายชายไม่ยอมรับผิดชอบ เป็นบิดาของเด็กในครรภ์ (ลำเจียก กัธร. 2557 : 97-105) ถูกทอดทิ้งให้ฝ่ายหญิงเลี้ยงตามลำพังจนเป็นเหตุให้บางคนหันไปทำแท้งหรือทิ้งเด็กไปหลังจากคลอดแล้ว จนทำให้เกิดปัญหาต่อทางสังคมตามมา (ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และขวัญใจ เพทายประกายเพชร. 2559 : 133-146)

2.2) การทำแท้งที่ผิดกฎหมาย การทำแท้ง (Induced abortion) หมายถึง การสิ้นสุดลงของการตั้งครรภ์ที่เกิดจากการชักนำ ด้วยวิธีการใด ๆ ที่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์โดยอายุครรภ์ไม่เกิน 28 สัปดาห์ และไม่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ และไม่จำกัดอายุครรภ์โดยทารกในครรภ์มีชีวิต (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์)

สาเหตุของการทำแท้ง ประกอบด้วย 2 เหตุผล ได้แก่

เหตุผลด้านสุขภาพ หมายถึง ติดเชื้อหัดเยอรมันขณะตั้งครรภ์ ตั้งครรภ์ไข้มทารกในครรภ์ผิดปกติ ทารกในครรภ์เสียชีวิต ทารกในครรภ์เป็นโรคธาลัสซีเมีย โรคต่อมไทรอยด์อื่น ๆ โรคหัวใจ โรคมะเร็ง ผู้ป่วยทำแท้งด้วยปัญหาติดเชื้อเอชไอวีขณะตั้งครรภ์ และปัญหาสุขภาพ อื่น ๆ

เหตุผลด้านเศรษฐกิจ สังคม และครอบครัว หมายถึง ผู้ป่วยทำแท้งด้วยปัญหาทางการเงิน การตั้งครรภ์เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ ยังเรียนหนังสือไม่จบ ไม่พร้อมที่จะแต่งงาน มีบุตรถี่เกินไป ฝ่ายชายไม่รับผิดชอบในการตั้งครรภ์ ฝ่ายชายมีครอบครัวอยู่แล้ว มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวหรือญาติของฝ่ายชาย ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืน หรือการคุมกำเนิดไม่ได้ผล ตั้งครรภ์กับชายอื่นที่ไม่ใช่คู่รักหรือสามี ตั้งครรภ์กับบุคคลสืบสายเลือดเดียวกันหรือใกล้ชิดทางสายเลือด หย่าหรือเลิกกับสามีหรือเพื่อนชายภายหลังจากตั้งครรรภ์นี้ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์)

เด็กวัยรุ่นและวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรหรือตั้งแต่วัยเยาว์จนทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการขาดความรู้ในการป้องกันจนนำมาสู่การตั้งครรภ์และการทำแท้งในที่สุด (ปวีณภัทร นิธิตันติวัฒน์ และขวัญใจ เพทายประกายเพชร. 2559 : 133 – 146) วัยรุ่นทำแท้งเพราะเหตุผลด้านเศรษฐกิจ สังคม และครอบครัว หรือยังเรียนไม่จบ พบว่า ส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็นกลุ่มอายุ ต่ำกว่า 25 ปี ไม่ตั้งใจตั้งครรภ์ ร้อยละ 92.6 และในจำนวนนี้ พบว่า ไม่มีการคุมกำเนิดถึงร้อยละ 41.3 ของผู้ป่วยที่ไม่ตั้งใจตั้งครรภ์ ผู้ป่วยกลุ่มนี้ พบว่า เป็นการทำแท้งซ้ำ ร้อยละ 14.7 ทำแท้งที่อายุครรภ์ต่ำกว่า 9 สัปดาห์ ร้อยละ 61.3 นอกจากนี้ ยังพบว่า เกินครึ่งทำแท้งโดยใช้เครื่องสูญญากาศดูดออกทางช่องคลอด และประมาณ 1 ใน 5 ใช้ยาเหน็บเข้าทางช่องคลอด ผู้ป่วยมีภาวะแทรกซ้อน ร้อยละ 9.1 โดยภาวะแทรกซ้อนที่พบมากที่สุดคือ ตกเลือดมากจนต้องให้เลือด พบว่า มีการทำแท้งโดยบุคคลที่ไม่ทราบคุณสมบัติ บุคคลที่ไม่ใช่บุคลากรทางการแพทย์ ทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อน ได้แก่ ตกเลือดมากจนต้องให้เลือด อังเชิงกราน อักเสบ ติดเชื้อในกระแสเลือด ซ้ำจากการติดเชื้อ และตัดมดลูก (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์) เพราะหวังไว้ว่าถ้าไม่มีการตั้งครรภ์ตนเองจะสามารถกลับมาใช้ชีวิตด้านการศึกษได้ตามปกติ ซึ่งในความเป็นจริงของสังคมการทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดทั้งศีลธรรม กฎหมาย และค่านิยมของสังคม (ลำเจียก กำธร. 2557 : 97-105) และยังเป็นตราบาปในจิตใจของตน

2.3) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Diseases : STD) ปัจจุบันใช้คำว่า Sexually Transmitted Infections (STI) เพื่อให้มีความหมายกว้างขึ้น เป็นกลุ่มโรคที่ติดต่อจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งโดยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ไม่ว่าจะเป็นการร่วมเพศทางช่องคลอด ทางปาก หรือทวารหนัก สามารถเป็นได้ทุกเพศ ทุกวัย พบมากในหมู่วัยรุ่น

เนื่องจากมีเพศสัมพันธ์โดยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันตัวเอง สิ่งที่ควรตระหนักเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คือ ส่วนใหญ่เมื่อติดเชื้อแล้วมักจะไม่มีแสดงอาการ ผู้ติดเชื้อไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อและสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้ จึงเป็นปัญหาในการจัดการทางระบบสาธารณสุข และที่สำคัญโรคนี้อาจติดต่อไปยังทารกในครรภ์ได้ สาเหตุของการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (วรลักษณ์ สมบูรณ์พร. 2557 : ออนไลน์)

(1) เกิดจากเชื้อไวรัส ซึ่งบางชนิดสามารถรักษาให้หายขาดได้ บางชนิดไม่มียารักษา และบางชนิดยังสามารถฝังตัวอยู่และกลับมาเป็นซ้ำได้อีก โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากเชื้อไวรัส ได้แก่ เริ่มที่อวัยวะเพศ หูดหงอนไก่ ไวรัสตับอักเสบบี

(2) เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย สามารถรักษาให้หายขาดได้ด้วยการใช้ยาปฏิชีวนะ ได้แก่ ซิฟิลิส หนองใน หนองในเทียม ท่อปัสสาวะอักเสบ ช่องคลอดอักเสบ

(3) เกิดจากเชื้ออื่น ๆ เช่น พยาธิ สามารถรักษาให้หายขาดได้ด้วยการใช้ยาปฏิชีวนะ วัณโรค เป็นวัณโรคที่มีการติดเชื้อเอชไอวี และโรคเอดส์ เนื่องจากมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันหรือมีการเปลี่ยนคู่นอนมากกว่า 1 คน ทำให้เกิดการติดเชื้อโดยไม่รู้ตัว เนื่องจากเชื้อเอชไอวีหรือเอดส์เป็นโรคที่ไม่แสดงอาการที่ชัดเจนในช่วงแรกของการติดเชื้อจะทราบว่าตนเองติดเชื้อเมื่อเกิดการตั้งครรภ์และไปตรวจร่างกาย

สาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ (กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรค สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. 2559 : ออนไลน์) ได้แก่ การร่วมเพศโดยการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับผู้มีเชื้อเอชไอวี การติดต่อทางเลือดโดยเข็มฉีดยา และการติดต่อจากมารดาสู่ทารกในระหว่างตั้งครรภ์ ระหว่างคลอด และการให้นมบุตร อาการของโรคเอดส์ เมื่อติดเชื้อจะแสดงอาการที่อ่อนแอเร็วกว่าหนึ่งสัปดาห์เห็น้อย่างผิดปกติ อาการไข้ที่กลับมาเป็นซ้ำ ๆ เหงื่อออกตอนกลางคืน น้ำหนักลดอย่างรวดเร็ว มีผื่นตามผิวหนังในช่องปาก จมูก และเปลือกตา แผลที่ริมฝีปาก อวัยวะเพศ และทวารหนัก อาการบวมที่ต่อมน้ำเหลืองบริเวณคอ รักแร้ และขาหนีบ ปอดอักเสบ ซึมเศร้า มีอาการทางระบบประสาท (อนุพงษ์ กิระสุนทรพงษ์. 2559)

2.3 ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ผู้วิจัยตระหนักพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเพื่อให้วัยรุ่นได้รู้จักหลีกเลี่ยงการกระทำเพื่อไม่ให้เกิดการร่วมเพศที่เป็นสาเหตุหลักของผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สังคม เศรษฐกิจ ที่ต้องมาแก้ไขปัญหาในระยะยาว โดยการสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายและความเป็นมา

แนวคิดเกี่ยวกับ Health literacy หรือความรู้ทางสุขภาพปรากฏครั้งแรกเมื่อปี 1974 และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด องค์การอนามัยโลก ในปี 1998 เป็นผู้ให้นิยามครั้งแรกไว้ว่า “ความรู้ทางด้านสุขภาพ” (Health literacy) คือ “ทักษะต่าง ๆ ทางการเรียนรู้และทางสังคม ซึ่งเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจและความสามารถของปัจเจกบุคคลในการที่จะเข้าถึง เข้าใจ และใช้ข้อมูล ในวิธีการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและบำรุงรักษาสุขภาพตนเองให้ดีอยู่เสมอ (อภิญญา อินทรรัตน์. 2557 : 174-178)

Nutbeam (2009) กล่าวไว้ว่า ความรู้ทางสุขภาพ คือ “ทักษะทางสังคมและการคิดวิเคราะห์ที่กำหนดแรงจูงใจและความสามารถของบุคคลในการเข้าถึงข้อมูล เข้าใจ และใช้ข้อมูลเพื่อส่งเสริมและรักษาสุขภาพดี

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2557 : ออนไลน์) กล่าวถึง “ความฉลาดทางสุขภาพ” หมายถึง ความสามารถและทักษะในการเข้าถึงข้อมูลความรู้ ความเข้าใจเพื่อวิเคราะห์และประเมินการปฏิบัติและจัดการตนเองรวมทั้งสามารถชี้แนะเรื่องสุขภาพ ส่วนบุคคล ครอบครัว และชุมชน เพื่อสุขภาพที่ดี

2.3.2 การใช้คำเรียก “Health literacy” ที่มีปรากฏในเอกสารภาษาไทย

มีหลายคำดังนี้ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์) เช่น ความแตกฉานด้าน การรู้เท่าทันด้านสุขภาพ ความฉลาดทางสุขภาพและ ความรู้ด้านสุขภาพ

2.3.3 กรอบแนวคิดของ Health literacy

ความรู้ด้านสุขภาพตามแนวคิดของ Nutbeam (2008 : 2072-2078) ซึ่งมีผู้นำมา ประยุกต์ใช้กันมาก โดยได้จำแนกความรู้ด้านสุขภาพออกเป็น 3 ระดับ คือ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์)

ระดับที่ 1 ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน (Functional health literacy) ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่จำเป็นต่อความเข้าใจและการปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำของบุคลากรทางการแพทย์ รวมทั้งการอ่านและความเข้าใจเกี่ยวกับ ตัวเลข เช่น ในการอ่านรายละเอียดในใบยินยอม (Consent form) เป็นต้น

ระดับที่ 2 ความรู้ด้านสุขภาพขั้นการมีปฏิสัมพันธ์ (Communicative/Interactive health literacy) ทักษะด้านการนึกคิด (Cognitive) ทักษะทางสังคม การรู้เท่าทันสื่อ รวมทั้ง ประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ

ระดับที่ 3 ความรู้ด้านสุขภาพขั้นวิจารณ์ญาณ (Critical health literacy) ได้แก่ ทักษะทางสังคมและปัญญาที่สูงขึ้นสามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสาร ในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ

และควบคุมการดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวัน การรู้เท่าทันทางสุขภาพขั้นวิจารณ์ญาณเน้นการกระทำของแต่ละบุคคล และการมีส่วนร่วมผลักดัน สังคม การเมืองไปพร้อมกัน จึงเป็นการเชื่อมโยงประโยชน์ของบุคคลกับสังคมและสุขภาพของประชาชนทั่วไป

Nutbeam (2009 : 303-305) เสนอกรอบแนวคิด (Conceptual model) ของความรู้ด้านสุขภาพเป็นครั้งแรก “Conceptual model of health literacy as a risk” โดยเสนอองค์ประกอบหลักของความรู้ด้านสุขภาพ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2557 : ออนไลน์)

1) ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง รับรู้ เข้าใจ การอ่าน และการใช้ข้อมูลด้านสุขภาพ (Cognitive skill) เป็นการนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติในบริบทของสุขภาพและการป้องกัน การตั้งครมร์ก่อนวัยอันควรไปประยุกต์ โดยการคิดตรวจสอบใคร่ครวญอย่างรอบคอบเป็นหลักของเหตุผล ความน่าเชื่อถือ ความชอบธรรมตามสิทธิหน้าที่และวัฒนธรรมอันดีของสังคม เพื่อแก้ปัญหา ลดความเสี่ยง และเพิ่มคุณภาพชีวิต

2) การเข้าถึงข้อมูล (Access skill) หมายถึง การใช้ความสามารถในฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน การสืบค้น และคำนวณที่มีกระบวนการในการคิดใคร่ครวญไตร่ตรอง ตรวจสอบ เชื่อมโยงด้วยหลักของเหตุผล ความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง เป็นไปตามกฎระเบียบและวัฒนธรรมอันดีของสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการเกี่ยวกับสุขภาพ

3) ทักษะการสื่อสาร (Communication skill) หมายถึง การเผยแพร่รณรงค์การปฏิบัติ ที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพด้วยการคิด ตรวจสอบตามหลักเหตุผลความน่าเชื่อถือ ความชอบธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคม

4) ทักษะการตัดสินใจ (Decision skill) หมายถึง เป็นกระบวนการคิดในการเลือกอย่างมีเหตุผลจากทางเลือกที่มีอยู่

5) การจัดการตนเอง (Self- management skill) หมายถึง วิธีการ ทักษะและกลยุทธ์ระดับบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยตรง เช่น วัตถุประสงค์ การตั้งเป้าหมาย การตัดสินใจ การมุ่งเน้น การวางแผน กำหนดการ การประเมินตนเองการพัฒนาตนเอง และอื่น ๆ ที่นำไปสู่กระบวนการปฏิบัติ

6) การรู้เท่าทันสื่อ (Media literacy skill) หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถของบุคคล ทักษะในการคิดทำความเข้าใจวิเคราะห์วิพากษ์เนื้อหาสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอและสามารถตีความเนื้อหา นัยยะที่แฝงอยู่ในสื่อ พร้อมประเมินตัดสินคุณค่าในสิ่งที่สื่อนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

จากงานวิจัยฉบับนี้ ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามก ความรู้ความเข้าใจ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศและเพื่อยับยั้งหรือขจัดไม่ให้เกิด

ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างกันของบุคคล ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ที่สะท้อนจากคุณลักษณะเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ดังนี้

1) การเข้าถึงข้อมูลเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การอ่าน การฟัง การเห็น การรับรู้ช่องทางการสืบค้นหรือสื่อเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เชื่อมโยงเหตุผลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของเนื้อหาสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ โดยมีความเข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

2) การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตรวจสอบ ตัดสินคุณค่าของสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ภาพยนตร์ หนังสือหรือสื่ออินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ว่าสื่อหรือสารสนเทศที่ได้รับนั้นมีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศที่ส่งผลต่อเนื่องไปสู่การกระทำเพื่อระบายออกทางอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องโดยการไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในช่วงวัยที่ไม่เหมาะสม

3) การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการหรือทักษะที่บุคคลที่จะจัดการกับความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นกับตน โดยรู้จักการควบคุมจิตใจตนเอง เลือกวิธีการจัดการกับอารมณ์เพศได้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ได้แก่ (1) การหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากระตุ้น ด้วยการฟัง การอ่าน การเห็น การคิด จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์ (2) การสัมผัสร่างกายทุกส่วนของบุคคลอื่น (3) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการระบายความเครียดทางกามารมณ์ กระทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศแต่ต้องกระทำในที่มืดซิดหรือลับตาคน และ (4) เบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ โดยทำกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง ออกกำลังกาย เป็นต้น

4) ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดระลึกรู้ได้ ความจำได้ และเข้าใจถึงสาระจากการเรียนรู้ในประเด็นแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

5) ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการพูดปฏิเสธ โน้มน้าวเพื่อแสดงความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วยโดยผลของการสื่อสารจะไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ

6) ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการคิดไตร่ตรอง เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกที่ต้องเลือก เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

2.4 แนวทางการสร้างโปรแกรมความรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

เพศศึกษาจำเป็นสำหรับทุกคนโดยเฉพาะเยาวชนเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะและความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับเพศและแนวทางในการดำเนินชีวิต (UNESCO. 2013 : Online) โรงเรียนจึงเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่จะสอนให้เยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ (PHAC. 2008 : Online) และจากข้อมูลของมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย พบว่าเยาวชนไทยขาดวุฒิภาวะ ขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่มากับสื่ออย่างเหมาะสม และยังพบว่าความรู้ในการใช้สื่อสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ (จินตนา ต้นสุวรรณนนท์. 2558 : 100-101) ดังนั้น การที่จะพัฒนาความรู้ทางสุขภาพในด้านพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาควรจะเป็นโปรแกรมการสอนที่ใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัยและปัญหาของนักเรียน และเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพเกี่ยวกับเพศ เพศวิถี ให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงทางเพศ ความอ่อนแอทางเพศ และผลเสียที่ตามมาของการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้แนวทางในการเข้าถึงสุขภาพทางเพศ (Sexual health care) สิ่งแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดสุขภาพทางเพศ (WHO. 2010 : Online)

ดังนั้น ในการสร้างโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของ Nutbeam (2008 : 2072-2078) คือ การพัฒนาคุณลักษณะตั้งแต่ระดับที่ 1 คือ ความรอบรู้ขั้นพื้นฐาน (Functional health literacy) ระดับที่ 2 คือ การมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive health literacy) และระดับที่ 3 คือ ความสามารถใช่วิชาญาณ (Critical health literacy) โดยเริ่มจากการกำหนดคุณลักษณะสำคัญตามการวิเคราะห์คำนิยามที่กำหนดและวางแผนกิจกรรม ต่อมา Nutbeam (2009 : 303-305) เสนอกรอบแนวคิด (Conceptual model) ของความรู้ด้านสุขภาพเป็นครั้งแรก “Conceptual model of health literacy as a risk” โดยเสนอองค์ประกอบหลักของความรู้ด้านสุขภาพ ประกอบด้วย 6 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมที่ประกอบไปด้วยชุดกิจกรรมสร้างเสริมความรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกับใช้กรอบแนวคิดของ Nutbeam (2009 : 303-305) ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 3 ด้าน ประกอบด้วย การดื่มสุราหรือสารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการรักษานวลสวงนตัว ของ จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์ (2558) เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดประสบการณ์และการใช้ทักษะที่จำเป็นต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2557 : ออนไลน์) นำกลวิธี การจัดกิจกรรม การสอนแนวความคิด ซึ่งเป็นเครื่องมือในงานวิจัยประยุกต์ใช้ในการออกแบบ รายละเอียดในโปรแกรมของงานวิจัยนี้ โดยใช้ชุดกิจกรรมทั้งหมด 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 90 นาที

ตารางที่ 1 รายละเอียดการจัดกิจกรรมในโปรแกรมตามแนวความคิดของ Nutbeam (2009)

ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	กิจกรรม
<p>1. การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การอ่าน การฟัง การเห็น การรับรู้ช่องทาง การสืบค้นหรือสื่อเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เชื่อมโยงเหตุผลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของเนื้อหา สารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ โดยมีความเข้าใจ ถึงแนวคิด และทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศ ของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	<p>- ผู้วิจัยจะสอนโดยการให้ความรู้แหล่งข้อมูลทางสุขภาพ หลักการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล โดยนำเสนอผ่านโปรเจคเตอร์ในห้องเรียน มีโจทย์สถานการณ์ให้ร่วมกัน เชื่อมโยงวิเคราะห์ ซักถามพร้อมทั้งมีใบความรู้</p>
<p>2. การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตรวจสอบ ตัดสินคุณค่าของสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ภาพยนตร์ หนังสือหรือสื่ออินเทอร์เน็ต ที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ว่าสื่อหรือสารสนเทศที่ได้รับนั้นมีเนื้อหาสาระที่ก่อเกิดอารมณ์ทางเพศที่ส่งผลต่อเนื่องไปสู่การกระทำเพื่อระบายออกทางอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องโดยการไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในช่วงวัยที่ไม่เหมาะสม</p>	<p>ซัวร์ก่อนเชื่อ ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 2 เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยให้ดูคลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” สอนพร้อมยกตัวอย่าง นวนิยาย 2 เรื่อง เพื่อให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์เนื้อหาสื่อที่นำเสนอ ตัดสินคุณค่าของสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ มีความเหมาะสม หรือไม่ เหมาะสมต่อการบริโภค ส่งผลกระทบบหรือให้ประโยชน์</p>
<p>3. การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการหรือทักษะที่บุคคลที่จะจัดการกับความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นกับตน โดยรู้จักการควบคุมจิตใจตนเอง เลือกรวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม อันติงามของสังคมไทย ได้แก่</p>	<p>คุณและฉันทพลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 3 เกี่ยวกับการจัดการอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยการให้ดูคลิปวิดีโอ “การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ” เสนอแนะวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดจากตัวอย่างกรณีศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	กิจกรรม
<p>1) การหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากระตุ้น ด้วยการฟัง การอ่าน การเห็น การคิด จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>2) การสัมผัสร่างกายทุกส่วนของบุคคลอื่น</p> <p>3) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการระบายความเครียดทางกามารมณ์ กระทำแล้ว รู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ แต่ต้องกระทำในที่มืดซิดหรือลับตาคน</p> <p>4) เบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ โดยทำกิจกรรม นันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง ออกกำลังกาย เป็นต้น</p>	<p>ร่วมกัน ใช้สติปัญญาในการนึกคิด หาหนทาง เพื่อจัดการกับอารมณ์ทางเพศ โดยให้เหมาะสม ตามหลักขนบธรรมเนียมประเพณีและบรรทัดฐาน ของสังคมไทย เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การแสดงออกเหมาะสม ไม่ต้องเกิดความสัมพันธ์ ทางเพศที่ส่งผลกระทบต่อสังคม</p>
<p>4. ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดตระลึกได้ ความจำได้ และเข้าใจถึงสาระ จากการเรียนรู้ในประเด็นแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการ ด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่น ความรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	<p>ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์</p> <p>ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ให้นักเรียนได้ใช้ ทักษะในการฟังและมีใ้บทความให้อ่าน พร้อม แลกเปลี่ยนความคิด ชักถาม โดยการตั้งโจทย์ สะท้อนความคิด ในหัวข้อ “ความรักและความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่างเป็น Mind map เกี่ยวกับ แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลง เรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ พร้อม กับให้อ่านใ้บทความ และทำใบงานเพื่อประเมิน ความเข้าใจ</p>
<p>5. ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการพูดปฏิเสธ โน้มน้าวเพื่อแสดง ความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยผลของการสื่อสาร จะไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ</p>	<p>ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน</p> <p>ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาโดยการสอนทักษะการสื่อสาร เพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ โดยเริ่มจากให้ดู คลิปวิดีโอ แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์คำถามประกอบการ เรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันคิด วิเคราะห์ “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียเพื่อน”</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	กิจกรรม
	พร้อมกับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างการเรียนการสอนเพื่อโน้มน้าวความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์โดยคำพูดไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ เพื่อหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่อาจเกิดการมีเพศสัมพันธ์
6. ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการคิดไตร่ตรอง เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกที่ต้องเลือกเพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์	ตัด ก่อน พลาด ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาในการสอน โดยเริ่มจากให้ดูคลิปวิดีโอ ทักษะการตัดสินใจสอน ให้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้เกิดคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ถ้านักเรียนจะต้องตัดสินใจเลือกหนทางการตัดสินใจต้องไม่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

การศึกษาที่ใช้โปรแกรมเพื่อให้ความรอบรู้ทางสุขภาพที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ได้แก่ งานวิจัยของ ชลดา อานี, กรณิธรรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และประเสริฐศักดิ์ กายนาคา (2558 : 137-143) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม เพื่อการสร้างเสริมพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนนทบุรี พบว่า โปรแกรมการสร้างเสริมความรอบรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ทั้ง 6 ด้าน ช่วยให้เห็นและลดความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อการสร้างเสริมพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นาดยา แก้วพิภพ และพรรณี บุญชรหัตถกิจ (2562 : 55-66) ศึกษาเกี่ยวกับโปรแกรมการส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพและการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย พบว่า หลังได้รับโปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพสูงกว่าก่อนทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

นอกจากนี้ ศรีสุดา พรหมภักดี, กรณิธรรัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และประเสริฐศักดิ์ กายนาคา (2560 : 144-150) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้โปรแกรมสุขศึกษาโดยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงทางด้านร่างกายของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า ภายหลังจากให้โปรแกรมกลุ่มทดลองมีคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงทางด้านร่างกาย และพฤติกรรมการป้องกันความรุนแรงทางคั่นร่างกายสูงกว่าก่อนการทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ

2.5 บทบาทพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนในการป้องกันพฤติกรรมกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนเป็นผู้ที่ต้องทำงานในเชิงรุกลงสู่ชุมชนซึ่งพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนต้องมีความรู้พื้นฐานการประเมิน คัดกรอง ป้องกัน รักษาและฟื้นฟู บุคคล ครอบครัว ชุมชน ให้คนในชุมชนได้รู้ทันสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เข้าใจถึงความรอบรู้ทางด้านสุขภาพเพื่อป้องกัน สามารถเข้าถึงระบบสุขภาพ และสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายในการให้ความช่วยเหลือเมื่อคนในชุมชนเกิดสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ เช่น สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งมีสถิติในประเทศไทยที่มีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยอายุที่ต่ำลงเรื่อย ๆ และการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น ประเทศไทยปัจจุบันมีสถิติที่สูงขึ้นโดยเฉพาะในจังหวัดชลบุรี มีอัตราการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่นสูงเป็นอันดับสามในประเทศไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจังหวัดชลบุรีมีอัตราการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร บทบาทพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนต้องค้นหาสถานการณ์เหล่านั้นว่าเกิดจากสาเหตุหรือปัจจัยใดที่ทำให้เด็กวัยรุ่นเหล่านั้นเกิดพฤติกรรมกรรมกรรมตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร ทั้งจากตัวบุคคล ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน เพื่อได้เป็นแนวทางการแก้ไขที่ตัวสาเหตุ วางแผนในการป้องกันการเกิดหรือการเกิดซ้ำ พยาบาลเวชปฏิบัติชุมชนจะต้องมีบทบาทดังนี้

1. บทบาทการให้ความรู้แก่ครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากที่สุดของวัยรุ่น พยาบาลจะต้องให้ความรู้กับพ่อแม่ของวัยรุ่นเพื่อเลี้ยงดูวัยรุ่นให้มีพฤติกรรมที่ดี มิให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและนำไปสู่การตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร สอนให้พ่อแม่ดำรงบทบาทและหน้าที่โดยการเป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความรักวัยรุ่น ให้ความรักความอบอุ่น มีสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว เป็นที่ปรึกษาที่ดีของวัยรุ่น คอยรับฟังปัญหาโดยไม่มีอคติ ร่วมมือและวางแผนร่วมกับวัยรุ่นเมื่อมีปัญหาต้องแก้ไข (สมพิศ ไยสุน. 2554 : 14-26)

2. บทบาทด้านการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนหรือสถานศึกษาเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน (สมพิศ ไยสุน. 2554 : 14-26) ดังนี้

- 2.1) สอนให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด เนื่องจากพยาบาลเป็นผู้มีความเข้าใจถึงสภาพปัญหาการตั้งครรรภ์ที่เกิดขึ้น สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนกว่าครูในโรงเรียน

- 2.2) การทำกิจกรรมเพื่อเพิ่มความมีคุณค่าในตัวเองและทักษะชีวิตที่ดี โดยคำนึงถึงหลักการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย

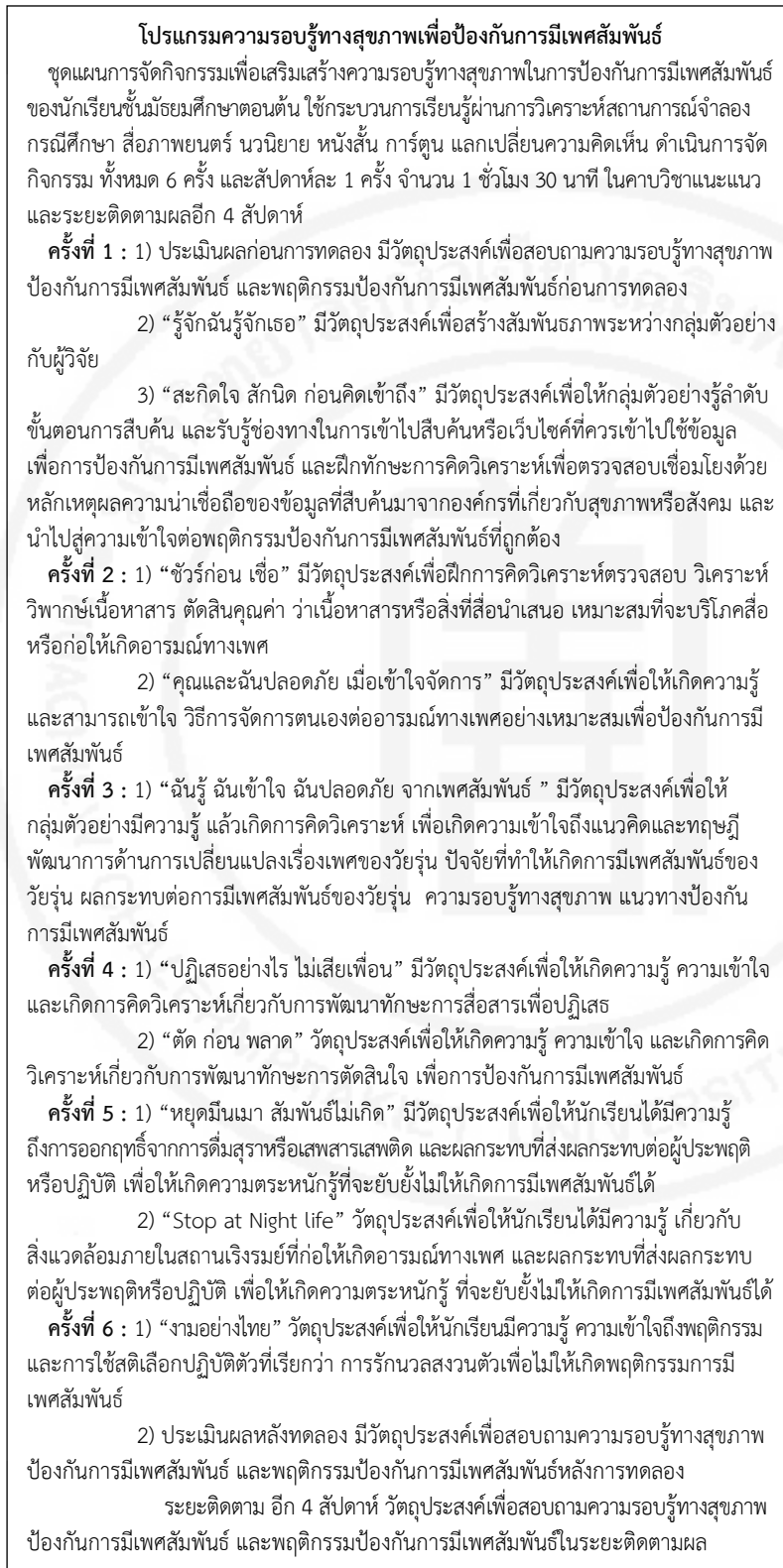
- 2.3) ศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นเพื่อค้นหาวีธีการใหม่ ๆ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะช่วยป้องกันการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร

3. บทบาทด้านการมีส่วนร่วมกับชุมชนในการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง (สมพิศ ใยสุน. 2554 : 14-26) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่ดีช่วยเหลือกันทั้งในและนอกชุมชน เป็นที่ปรึกษาและผู้ประสานงานของชุมชน โรงพยาบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รัฐบาล ครอบครั้ว โรงเรียน หรือตัวของวัยรุ่นโดยตรง ทั้งเรื่องเพศศึกษา การคุมกำเนิด ทักษะชีวิตที่จะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ดี เพื่อเป็นเกราะป้องกันพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ เสพสารเสพติด อันจะชักนำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ (สมพิศ ใยสุน. 2554 : 14-26) โดยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาวัยรุ่นในชุมชน

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังทดลองและระยะติดตามผล (Two group pretest-posttest and Follow up desig) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ทางสุขภาพของ Nutbeam (2009 : 303-305) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย มีตัวแปรต้น คือ โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ตัวแปรตาม คือ ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย การดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการรักษานวลสงวนตัว โดยดำเนินการจัดกิจกรรมทั้งหมด 6 ครั้ง และสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 1 ชั่วโมง 30 นาที ในคาบวิชาแนะแนว และระยะติดตามผลอีก 4 สัปดาห์สรุปได้ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1. การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
2. การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
3. การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
4. ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันมีเพศสัมพันธ์
5. ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์
6. ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

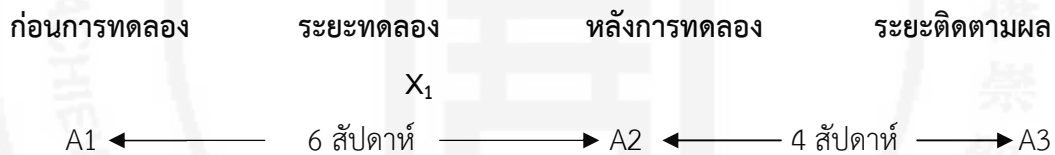
1. การดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด
2. การเที่ยวสถานเริงรมย์
3. การรักษานวลสงวนตัว

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังทดลอง และระยะติดตามผล (Two group pretest-posttest and Follow up design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดชลบุรี ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มทดลอง) และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (กลุ่มควบคุม) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

แผนภูมิที่ 2 การทดลองโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

กลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรม

กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม

A1 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการทดลอง

A2 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังการทดลอง

A3 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผล

B1 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการทดลอง

B2 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังการทดลอง

B3 หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผล

X_1 หมายถึง โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

X_2 หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติของคาบวิชาแนะแนว

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

คือ นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้งหมด 8 แห่ง จำนวน 506 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

จากการคำนวณโดยใช้โปรแกรม G* power 3.1.9.2 ค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) = 0.3 มีค่า $\alpha = .05$ and power Analysis = .80 มาประมาณขนาดตัวอย่างได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน

2) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2559) จากนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดชลบุรี ได้เป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ซึ่งมีทั้งหมด 8 โรงเรียน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1

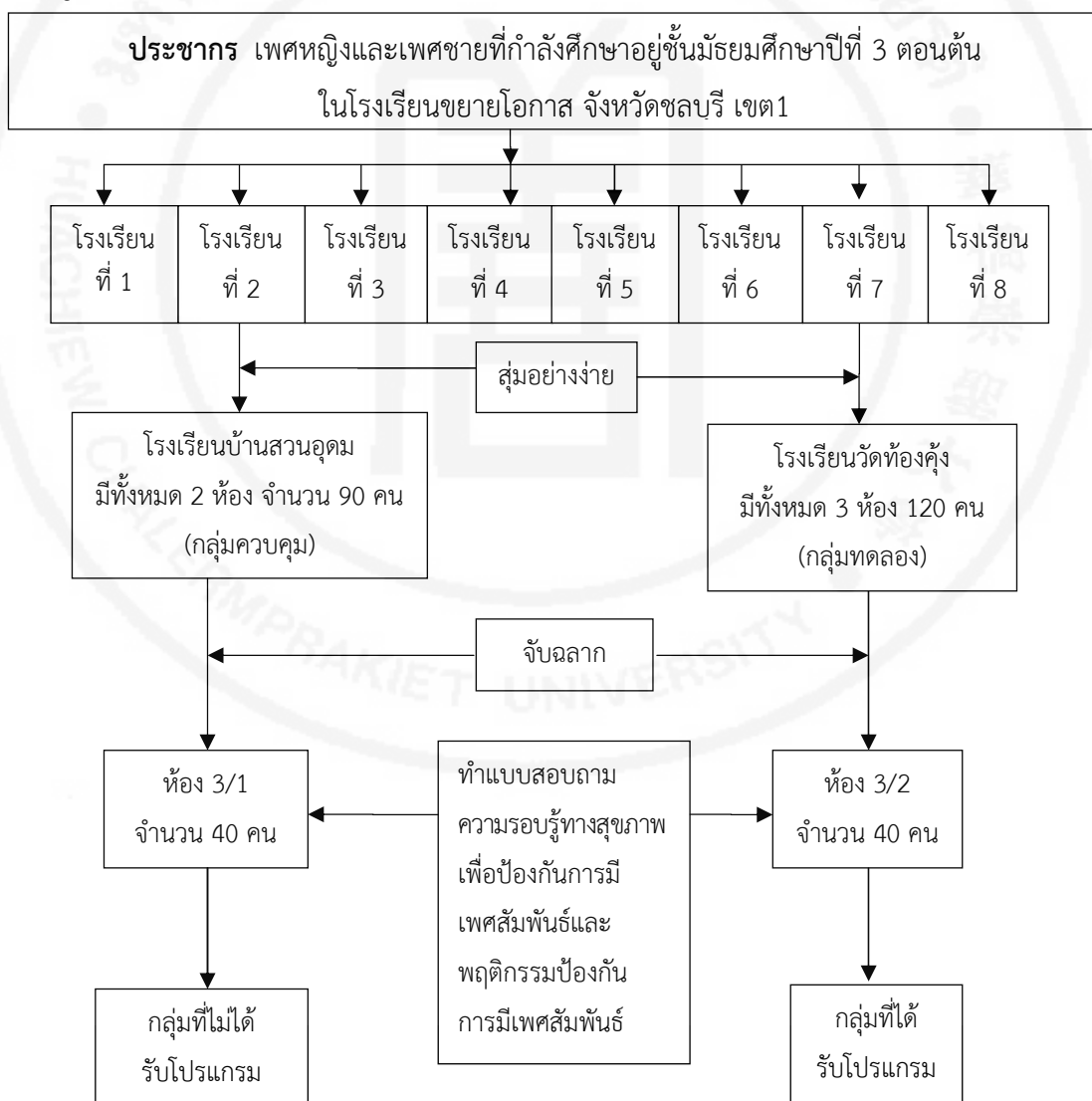
โรงเรียน	จำนวน	จำนวนห้องเรียน
โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี	74	2
โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา	90	2
โรงเรียนวัดดอนคำธรรม	51	2
โรงเรียนวัดบุญญาศรี	27	1
โรงเรียนวัดทองคั้ง	120	3
โรงเรียนวัดราษฎร์สโมสร	37	1
โรงเรียนวอนนภาศัพท์	19	1
โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา	88	2
รวม	506	14

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 สํารวจเมื่อเดือนสิงหาคม 2562.

ขั้นตอนที่ 2 โดยการสุ่มอย่างง่ายจาก 8 โรงเรียน ได้ 2 โรงเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ขั้นตอนที่ 3 โดยการสุ่มจากการจับฉลากเพื่อเลือกห้องได้กลุ่มทดลอง คือ โรงเรียนวัดทองคั้ง (ไพโรจน์ ประชาสรรค์) มี 4 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 120 คน สุ่มอีกครั้งเพื่อเลือกห้องได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 40 คน ส่วนกลุ่มควบคุม สุ่มด้วยวิธีเดียวกันได้โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา มีจำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 90 คน และสุ่มได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีอยู่ 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ส่วนที่ 2 เป็นเครื่องมือที่ใช้ดำเนินการวิจัย คือ โปรแกรมความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบให้เลือกตอบตามความเป็นจริง ประกอบด้วย เพศ อายุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 33 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบวัดความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรสำหรับสตรีไทยวัยรุ่น อายุ 15-21 ปี ระดับมัธยมปลายและนักศึกษาของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2557 : ออนไลน์) มีลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 4 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติไม่ได้เลย โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียง 1 ข้อ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ด้านที่ 1 การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ ด้านที่ 2 การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านที่ 3 การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านที่ 5 ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ และด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ข้อมูลทั้งหมด 6 ด้าน เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

การปฏิบัติ	แทน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3
ปฏิบัติบางครั้ง	2
ปฏิบัติไม่ได้เลย	1

เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

เกณฑ์การแปลผลจำแนกระดับคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยการใช้การแบ่งอิงเกณฑ์ จำนวน 33 ข้อ คะแนนเต็ม 132 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 10) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{132-1}{3} \\ &= 43.66 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00–44.66 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 44.67–88.33 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 88.34–132.00 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับสูง

เกณฑ์มาตรฐานจำแนกระดับคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ แยกเป็นรายด้านประกอบด้วย

ด้านที่ 1 การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้การแบ่งอิงเกณฑ์ มีจำนวน 8 ข้อ คะแนนเต็ม 32 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 10) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{32-1}{3} \\ &= 10.33 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00–11.33 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 11.34–21.67 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 21.68–32.00 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับสูง

ด้านที่ 2 การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ด้านที่ 3 การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ด้านที่ 5 ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ คำถามแต่ละด้าน มีจำนวน 5 ข้อ เท่ากัน ผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้การแบ่งอิงเกณฑ์ มีจำนวน 5 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลของ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 10) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{20-1}{3} \\ &= 6.33 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00–7.33 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ

คะแนน 7.34–13.67 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 13.68–20.00 หมายถึง ความรอบรู้ทางสุขภาพอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ปรับปรุงมาจากงานวิจัยของ จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์ (2558) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 13 ข้อ และลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบประมาณค่า มี 4 ระดับ คือ ไม่ได้ปฏิบัติ ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติเป็นประจำ โดยให้เลือกตอบเพียง 1 ข้อ แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย ด้านที่ 1 การดื่มสุราหรือสารเสพติด จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 2 การเที่ยวสถานเริงรมย์ จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 3 การรักรันวลสงวนตัว จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวกทั้งหมด

การปฏิบัติ	แทน
ปฏิบัติทุกครั้ง	4
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3
ปฏิบัติบางครั้ง	2
ปฏิบัติไม่ได้เลย	1

เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนดังนี้

เกณฑ์การแปลผลจำแนกระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 13 ข้อ ๆ ละ 4 คะแนน เต็ม 52 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแปลผลของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 10) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{52 - 1}{3} \\ &= 17 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00–18.00 หมายถึง มีพฤติกรรมไม่ปลอดภัย

คะแนน 18.01–35.00 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยง

คะแนน 35.01–52.00 หมายถึง มีพฤติกรรมปลอดภัย

เกณฑ์มาตรฐานจำแนกระดับคะแนนพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์แยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 การดื่มสุราหรือสารเสพติด ด้านที่ 2 การเที่ยวสถานเริงรมย์ ผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยการใช้การแบ่งอิงเกณฑ์ มีจำนวน 4 ข้อ คะแนนเต็ม 16 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{16-1}{3} \\ &= 5 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00 – 6.00 หมายถึง มีพฤติกรรมไม่ปลอดภัย

คะแนน 6.01 – 11.00 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยง

คะแนน 11.01 – 16.00 หมายถึง มีพฤติกรรมปลอดภัย

ด้านที่ 3 รักนวลสงวนตัว ผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้การแบ่ง
อิงเกณฑ์ มีจำนวน 5 ชั้น คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลของ วิเชียร เกตุสิงห์
(2538 : 10) สามารถแปลผลได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{20-1}{3} \\ &= 6.66 \end{aligned}$$

คะแนน 1.00–7.66 หมายถึง มีพฤติกรรมไม่ปลอดภัย

คะแนน 7.67–14.33 หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยง

คะแนน 14.3–20.00 หมายถึง มีพฤติกรรมปลอดภัย

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ประยุกต์ใช้แนวคิดความรอบรู้ทางสุขภาพจากองค์ประกอบ 6 ด้าน ของ Nutbeam (2009 : 303-305)
ได้แก่ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมี
เพศสัมพันธ์ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจ
เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจ
เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง กรณีศึกษา สื่อ
ภาพยนตร์ นวนิยาย หนังสือ การ์ตูน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ดำเนินการจัดกิจกรรม ทั้งหมด 6 ครั้ง
สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 1 ชั่วโมง 30 นาที ในคาบวิชาแนะแนว และระยะติดตามผลอีก 4 สัปดาห์
ประกอบด้วยกิจกรรม 6 ครั้ง ดังนี้

ตารางที่ 3 กิจกรรมเกี่ยวกับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งที่	กิจกรรมที่	กิจกรรม	เวลา	สื่อการสอน
1	1	<p>แบบทดสอบก่อนทดลองให้นักเรียน ทำแบบสอบถาม 2 ชุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการ การมีเพศสัมพันธ์ <p>กิจกรรม รู้จักฉันรู้จักเธอ แนะนำตัวเอง ทำความคุ้นเคยกับนักเรียน</p> <p>- สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง ผู้วิจัยให้ความรู้สอนเกี่ยวกับช่องทาง การเข้าถึง ลำดับขั้นตอนวิธีการเข้าถึง ข้อมูลสุขภาพ พร้อมนำเสนอเว็บไซต์ ทางสุขภาพที่น่าเชื่อถือและหลักเกณฑ์ การประเมินสารสนเทศทางสุขภาพ พร้อมสาธิตการเข้าถึงให้นักเรียนดู เป็นตัวอย่างให้ร่วมกันเชื่อมโยงวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ชักถาม</p>	<p>30 นาที</p> <p>10 นาที</p> <p>50 นาที</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แบบสอบถามความรู้ ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ป้ายชื่อ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย <ol style="list-style-type: none"> 1. คอมพิวเตอร์ 2. โปรเจคเตอร์ 3. ใบความรู้ กิจกรรม สะกิด สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ใบความรู้ แหล่งข้อมูลและ ขั้นตอนการสืบค้น - ใบความรู้ การตรวจสอบ ความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์ 4. ตัวอย่างประกอบการสอน การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเว็บไซต์ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 5. ใบงาน “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง” 6. เฉลยใบงาน “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง”
2	2	<p>- ชัวร์ก่อน เชื่อ ผู้วิจัยให้ดูคลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” และ สอนพร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษา เป็นบทความจากนวนิยาย 2 เรื่อง</p>	45 นาที	<ol style="list-style-type: none"> 1. คลิปวิดีโอ การรู้เท่าทันสื่อ” (กรมอนามัย สำนักงานวิจัยเจริญ พันธ์. ม.ป.ป.) 2. ใบความรู้กิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ” 3. ตัวอย่างประกอบกิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ”

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรมที่	กิจกรรม	เวลา	สื่อการสอน
				4. ใบงานรายบุคคล “ชัวร์ก่อน เชื่อ” 5. เฉลยใบงานรายบุคคล “ชัวร์ก่อน เชื่อ” 6. คอมพิวเตอร์ 7. โปรเจคเตอร์
	3	- คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ ผู้วิจัยให้ดูคลิปวิดีโอ “การจัดการกับ อารมณ์ทางเพศ” ให้ความรู้เกี่ยวกับ วิธีการจัดการกับอารมณ์ทาง พร้อม แลกเปลี่ยนความคิดจากตัวอย่าง กรณีศึกษาให้นักเรียนวิเคราะห์ร่วมกัน	45 นาที	1. คลิปวิดีโอ “การจัดการกับ อารมณ์ทางเพศ” (กรมอนามัย สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์. ม.ป.ป.) 2. ใบความรู้กิจกรรม “คุณและฉัน ปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” 3. ตัวอย่างประกอบกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจ จัดการ” 4. ใบงานที่ 3 เป็นรายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจ จัดการ” 5. เฉลยใบงานรายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจ จัดการ” 6. คอมพิวเตอร์ 7. โปรเจคเตอร์
3	4	- ฉันทรู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จาก เพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยให้ความรู้ “ฉันทรู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์” อธิบาย พร้อมแลกเปลี่ยนความคิด ตั้งโจทย์ สะท้อนความคิด เกี่ยวกับ แนวคิดและ ทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลง เรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิด การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบ	60 นาที	1. โปรเจคเตอร์ 2. คอมพิวเตอร์ 3. ใบความรู้ กิจกรรม “ฉันทรู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จาก เพศสัมพันธ์” 4. ใบงานที่ 4 เป็นรายบุคคล “ฉันทรู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จาก เพศสัมพันธ์”

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรมที่	กิจกรรม	เวลา	สื่อการสอน
		ต่อกรณีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อ “ความรักและความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่าง”		5. เฉลย ใบงานที่ 4 “ฉันรู้ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”
4	5	- ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน ผู้วิจัยให้ความรู้ ในหัวข้อกิจกรรม “ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน” ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาในการสอน และทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ทักษะการตัดสินใจ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยเริ่มจากให้ดูคลิปวิดีโอ แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์คำถามประกอบการเรียนการสอนให้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน	45 นาที	1. คลิปวิดีโอ “ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ” (กรมอนามัย สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์. ม.ป.ป.) 2. ใบความรู้ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ 3. โจทย์สถานการณ์สมมติ “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน” 4. ใบงานที่ 5 เป็นรายบุคคล “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน” 5. เฉลย ใบงานที่ 5 “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน” 6. คอมพิวเตอร์ 7. โปรเจคเตอร์
	6	- ตัดก่อน พลาด ผู้วิจัยให้ความรู้ ในหัวข้อกิจกรรม “ตัดก่อน พลาด” โดยเริ่มจากให้ดูคลิปวิดีโอ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์คำถามประกอบการเรียนการสอนให้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน พร้อมกัน	45 นาที	1. คลิปวิดีโอ ทักษะการตัดสินใจ” (กรมอนามัย สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์. ม.ป.ป.) 2. ใบความรู้ “ตัดก่อน พลาด” 3. โจทย์สถานการณ์สมมติ “ตัดก่อน พลาด” 4. ใบงานที่ 6 เป็นรายบุคคล “ตัดก่อน พลาด” 5. เฉลยใบงาน “ตัดก่อน พลาด”

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรมที่	กิจกรรม	เวลา	สื่อการสอน
5	7	<p>พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>- หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด</p> <p>ผู้วิจัยให้ความรู้ สร้างความตระหนักรู้ โดยผู้วิจัยอธิบายถึงประเภทของสุรา และสารเสพติดที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น อารมณ์ทางเพศ และอธิบายเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของสุราและสารเสพติด ว่ามีผลต่อผู้ดื่มหรือผู้เสพที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร</p>	45 นาที	<ol style="list-style-type: none"> 1. โพรเจคเตอร์ 2. คอมพิวเตอร์ 3. ใบความรู้ กิจกรรม “หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด” พร้อมตารางรูปภาพประกอบการอธิบายถึงการออกฤทธิ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มสุราหรือเสพยาเสพติด 4. ใบงาน เป็นรายบุคคล กิจกรรม “หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด” 5. เฉลยใบงานกิจกรรม “หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด”
	8	<p>- Stop at Night life</p> <p>ผู้วิจัยให้ความรู้ สร้างความตระหนักรู้ ประเภทของสถานเริงรมย์ที่ก่อให้เกิด อารมณ์ทางเพศ เหตุผลที่สถานเริงรมย์ เป็นแหล่งก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ จนเกิดมีเพศสัมพันธ์ช่วงข้ามคืน</p>	45 นาที	<ol style="list-style-type: none"> 1. โพรเจคเตอร์ 2. คอมพิวเตอร์ 3. ใบความรู้ กิจกรรม “Stop at Night life” 4. ใบงานเป็นรายบุคคลกิจกรรม “Stop at Night life” 5. เฉลยใบงานกิจกรรม “Stop at Night life”
6	9	<p>- งามอย่างไทย</p> <p>อธิบายวิธีการรักษากลสวงตัวเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยยกตัวอย่างร่วมกัน วิเคราะห์ความเหมาะสมเมื่อนักเรียน ตกอยู่ในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร เพื่อสร้างความตระหนักรู้ และเลือกปฏิบัติในการกระทำที่ถูกต้อง</p>	45 นาที	<ol style="list-style-type: none"> 1. โพรเจคเตอร์ 2. คอมพิวเตอร์ 3. ใบความรู้ “งามอย่างไทย” 4. ตัวอย่างประกอบการเรียนการสอนกิจกรรม “งามอย่างไทย” 5. ใบงานเป็นรายบุคคล กิจกรรม “งามอย่างไทย” 6. เฉลยกิจกรรม “งามอย่างไทย”

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรมที่	กิจกรรม	เวลา	สื่อการสอน
6	ประเมินผล ทันทีหลังลง โปรแกรม	- ประเมินผลหลังลงโปรแกรม แจกแบบสอบถามความรอบรู้ทาง สุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการ การมีเพศสัมพันธ์	30 นาที	- แบบสอบถามความรอบรู้ ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมี เพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
10	ระยะติดตาม 4 สัปดาห์ หลัง โปรแกรม	ระยะติดตาม 4 สัปดาห์ แจกแบบสอบถามความรอบรู้ทาง สุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการ การมีเพศสัมพันธ์	30 นาที	- แบบสอบถามความรอบรู้ทาง สุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการ การมีเพศสัมพันธ์

หมายเหตุ ให้ไปดูในภาคผนวก ข เพิ่มเติม

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการตรวจสอบการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 การหาความเที่ยงตรง (Content validity)

1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดเนื้อหา แบบสอบถาม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดในการวิจัยตลอดจนคำแนะนำจากคณาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

2) สร้างแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรสำหรับสตรีไทยวัยรุ่นอายุ 15-21 ปี ระดับมัธยมปลายและนักศึกษาของ กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข (2557 : ออนไลน์) มาปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของเนื้อหาที่ศึกษา ได้ข้อคำถามทั้งหมดครั้งแรก 32 ข้อ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ได้ใช้แบบทดสอบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของ จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิณล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์ (2558) มาปรับปรุง ได้ข้อคำถามทั้งหมด 13 ข้อ เพื่อให้เข้ากับบริบทกับกลุ่มตัวอย่างและควบคุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมาหาความสอดคล้องโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพได้ข้อคำถาม 29 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) ตั้งแต่ 0.66-1.00 น. ซึ่งข้อคำถามที่ 1 ผู้ทรงให้ปรับแก้ แยกออกเป็น 5 ข้อ ภายหลัง

จากแก้ไขให้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งได้ข้อคำถามทั้งหมด 33 ข้อ

แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00 สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมดทั้ง 13 ข้อ

ซึ่งสร้างเองโดยผู้วิจัยและนำไปผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อค่าความตรงของเครื่องมือ (Item Objective Congruence : IOC) ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาโดยการพิจารณาเป็นรายข้อว่าแต่ละข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาของงานวิจัยหรือไม่ โดยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

ให้ 1 คะแนน หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้

ให้ 0 คะแนน หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้

ให้ -1 คะแนน หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนี้ไม่เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้

3.3.2 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบทดสอบพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยนำมาปรับปรุง เพื่อให้เข้ากับบริบทกับกลุ่มตัวอย่างและควบคุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ทดสอบปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) โดยเลือกจากโรงเรียนที่เป็นประชากรในการวิจัยที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนโรงเรียนชุมชนวัดหนองรี ซึ่งจะนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน และทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาช (Cronbach's Alpha reliability) มีสูตรดังนี้ (สุวิมล ติรกานันท์. 2555)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - \sum (s_i^2)}{s_t^2} \right]$$

α = ค่าความสอดคล้องภายใน

n = คือ ข้อคำถามในแบบทดสอบ

s_i^2 = คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

s_t^2 = คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ซึ่งผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยจากแบบสอบถาม 2 ชุด ได้แอลฟา ครอนบาช (Cronbach's Alpha reliability) พบว่า

1) แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้ค่าแอลฟาครอนบาช (Cronbach's Alpha reliability) .86

2) แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ได้ค่าแอลฟาครอนบาช (Cronbach's Alpha reliability) .89

3.4 การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จาก มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เลขที่รับรอง อ.815/2562 ในวันที่ 19 มีนาคม 2562 ก่อนดำเนินการวิจัย และผู้วิจัยตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจึงได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. หนังสือขออนุญาตถึงผู้อำนวยการของนักเรียนต้นสังกัดของโรงเรียนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและขอให้นักเรียนเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ชี้แจงให้ข้อมูลสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และรายละเอียดการวิจัยและมีหนังสือขออนุญาตแนบไปกับแบบสอบถามทุกฉบับ และอธิบายให้นักเรียนทราบว่ามิสิทธิที่จะตอบหรือปฏิเสธการตอบแบบสอบถามได้ทุกกรณีและข้อมูลทุกอย่างจะเก็บเป็นความลับ นำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม โดยผลการวิจัยไม่มีผลกระทบต่อใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

3.5 การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 ขั้นเตรียมการ

1) หลังจากได้รับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รหัส อ. 815/2562 นำหนังสือจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทองคั้ง (ไพโรจน์ประชาสรรค์) และถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา

2) ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าคุณครูประจำชั้นที่ดูแลนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยขั้นตอนการเก็บข้อมูลและขอความร่วมมือระหว่างการทำโปรแกรมและเก็บรวบรวมข้อมูล

3) กำหนดวันดำเนินกิจกรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมใช้เวลา 3 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที และกลุ่มทดลองใช้เวลา 6 ครั้ง 6 สัปดาห์ ครั้งละที่ 1 ชั่วโมง 30 นาที และติดตามผลในสัปดาห์ที่ 10

3.5.2 ขั้นดำเนินการ

1) กลุ่มควบคุม จัดการเรียนการสอนสุขศึกษาตามปกติ ทำแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในสัปดาห์ที่ 1 (ก่อนทดลอง) สัปดาห์ที่ 6 (หลังทดลอง) และระยะติดตามผลในสัปดาห์ที่ 10

2) กลุ่มทดลอง ให้โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยทำแบบสอบถามในสัปดาห์ที่ 1 (ก่อนทดลอง) และจัดกิจกรรมทั้งหมด 6 สัปดาห์ เมื่อเสร็จกิจกรรม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในสัปดาห์ที่ 6 (หลังทดลอง) และระยะติดตามผลในสัปดาห์ที่ 10

สัปดาห์ที่ 1 ทำการรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบทดสอบความรอบรู้ทางสุขภาพ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบทดสอบพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ให้กลุ่มทดลองจัดกิจกรรมปฐมนิเทศ เกมสร้างสัมพันธ์ภาพ และให้ความรู้ ด้านที่ 1 เรื่องการเข้าถึงข้อมูลเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยจะสอนเกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึง ลำดับขั้นตอนวิธีการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพ พร้อมนำเสนอเว็บไซต์ทางสุขภาพที่น่าเชื่อถือ สอนวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล และหลักเกณฑ์การประเมินสารสนเทศทางสุขภาพพร้อมสาธิตขั้นตอนการเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพพร้อมแสดงตัวอย่างเว็บไซต์ที่ค้นหา ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นประกอบการเรียนการสอนจากตัวอย่างเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยแสดงเป็นตัวอย่าง มีส่วนใดของหน้าเว็บไซต์ที่แสดงถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่เหมาะสมที่นักเรียนจะนำไปศึกษา จากนั้นแจกใบงานที่ 1 แสดงการสืบค้นหาเว็บไซต์และให้เหตุผลความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์พร้อมเนื้อหาความรู้จากการสืบค้นคร่าว ๆ ในแต่ละหัวข้อ ทั้งหมด 4 ข้อ ซึ่งทำในห้องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน

สัปดาห์ที่ 2 จัดกิจกรรมด้านที่ 2 เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “ซัวร์ก่อน เชื่อ” โดยการให้ดูคลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” (สำนักงานวิจัยเจริณพันธ์ุ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.) และสอนพร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษาเป็นบทความจากนวนิยาย 2 เรื่อง ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกันในห้องเรียนร่วมกันคิดวิเคราะห์ วิพากษ์เนื้อหาสาระหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอว่าเหมาะสมต่อการบริโภคสื่อเหล่านั้น เพราะเหตุใด และด้านที่ 3 ให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” โดยการให้ดูคลิปวิดีโอ “การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ” (สำนักงาน วิจัยเจริณพันธ์ุ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.) และวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศให้ความรู้เรื่องการจัดการกับอารมณ์ทางเพศของตนเอง พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดจากตัวอย่างกรณีศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ร่วมกัน ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศเราจะจัดการอย่างไร จากนั้นแจกใบงานที่ 2 รายบุคคล “ซัวร์ก่อน เชื่อ” นักเรียนต้องสามารถประเมินตัดสินคุณค่าหรือตีความเนื้อหาในสารสนเทศหรือสื่อ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ซีดี ภาพยนตร์ หนังสือ หรือสื่ออินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงในภาพยนตร์ออนไลน์ และใบงานที่ 3 “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” เพื่อให้นักเรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ หาวิธีการจัดการตนเองต่ออารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สัปดาห์ที่ 3 จัดกิจกรรมด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อ “ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์” ผู้วิจัยให้ความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดกับ

นักเรียนในหัวข้อ “ความรักและความใคร่” ความเหมือนที่แตกต่างแล้วเชื่อมโยงความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงด้านเพศในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ปัจจัยที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ผลกระทบเกิดขึ้นตามมาต่อตนเอง และต่อครอบครัวคืออะไร ในมุมมองของเพศชาย และในมุมมองของเพศหญิง แล้วถ้าเป็นเราจะมีแนวทางในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เชื่อมโยงสู่การมีองค์ความรู้เรื่องความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในแต่ละหัวข้อผู้วิจัยจะทำการโยนคำถามให้นักเรียนร่วมคิดวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเฉลยพร้อมอธิบายเพิ่มเติมในรายละเอียด จากนั้นผู้วิจัยแจกใบงานที่ 4 เป็นรายบุคคล หัวข้อ “ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”

สัปดาห์ที่ 4 จัดกิจกรรมด้านที่ 5 ผู้วิจัยให้ความรู้ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยให้ดูคลิปวิดีโอ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ (สำนักงาน วยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.) จากนั้นผู้วิจัยตั้งโจทย์สถานการณ์ยกตัวอย่างประกอบ พร้อมโต้ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนในห้องเรียน ให้แสดงความคิดเห็นในหัวข้อ “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียเพื่อน” จากนั้นเข้าสู่บทเรียนหัวข้อต่อไป คือ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (สำนักงาน วยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.) ผู้วิจัยให้ดูคลิปวิดีโอทักษะการตัดสินใจและตั้งโจทย์สถานการณ์ยกตัวอย่างประกอบพร้อมโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนในห้องเรียนให้แสดงความคิดเห็น จากนั้นผู้วิจัยให้ข้อคิดเพิ่มเติมถึงความสำคัญต่อชีวิตประจำวันเมื่อนักเรียนทุกคนมีทักษะการปฏิเสธและตัดสินใจเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเลือกกระทำเพื่อไม่ให้ชีวิตในวัยเรียนต้องเกิดผลกระทบตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนทุกคนต่างมีความคิดและมีเหตุผลที่จะปฏิเสธ มีสิทธิที่จะตัดสินใจเลือกกระทำได้ด้วยตนเอง การกระทำมีข้อดี ข้อเสียอย่างไร และไม่ควรกระทำในสิ่งที่น่าสู่ความล้มเหลวในชีวิต จากนั้นแจกใบงาน เป็นรายบุคคล ด้านที่ 5 และด้านที่ 6

สัปดาห์ที่ 5 ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย 3 ด้าน ซึ่งสัปดาห์นี้ผู้วิจัยจะให้ความรู้ 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) การดื่มสุราและเสพสารเสพติด ผู้วิจัยอธิบายถึงประเภทของแอลกอฮอล์ และสารเสพติด โดยผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของแอลกอฮอล์และสารเสพติด ว่ามีผลต่อผู้ดื่มหรือผู้เสพ ซึ่งก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร 2) การเที่ยวสถานเริงรมย์ ประเภทของสถานเริงรมย์ ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เหตุผลที่สถานเริงรมย์เป็นแหล่งก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดมีเพศสัมพันธ์ ช่วงข้ามคืน โดยให้นักเรียนในชั้นเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น โต้ตอบในชั้นเรียนจากคำถามที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์และเข้าใจในความรู้ที่ผู้วิจัยได้สอนไปเบื้องต้น จากนั้นแจกใบงานเป็นรายบุคคล ทั้ง 2 ด้านของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สัปดาห์ที่ 6 ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับ ด้านที่ 3 ของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ คือ การรักษานวลสงวนตัว ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายและลักษณะของบุคคลที่เรียกว่าไม่รักษานวลสงวนตัว พร้อมยกตัวอย่างวิธีการรักษานวลสงวนตัวให้นักเรียนได้เข้าใจและทวนถามนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ที่สอนเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว จากนั้นทำใบงานรายบุคคลด้านที่ 3 ของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จผู้วิจัยกล่าวสรุปกิจกรรมทั้งหมดที่ผ่านมา จากนั้นแจกแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ให้กลุ่มทดลองทำหลังเสร็จกิจกรรมทันที จากนั้นกล่าวอำลา และชี้แจงนัดหมายพบกันใหม่อีก 4 สัปดาห์

สัปดาห์ที่ 10 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังทดลอง 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปกำหนดค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 เป็นเกณฑ์ในการยอมรับสมมติฐานดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการเปรียบเทียบคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนทดลอง หลังทดลอง ระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์คะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-way repeated measured ANOVA)

3. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นกับ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโปรแกรมในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test)

3.7 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเริ่มศึกษาข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมตั้งแต่เดือนธันวาคม 2561 ซึ่งเป็นงานวิจัยทดลองใช้เวลาในการดำเนินการระหว่างเดือน 22 พฤษภาคม - 18 กรกฎาคม 2562

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม และเปรียบเทียบความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมในระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล โดยวิธีการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ผลการวิจัยอธิบายโดยการบรรยายประกอบตาราง จำแนกได้ดังนี้

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 คะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

4.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล

4.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงเป็นจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n=80)

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	17	42.50	20	50.00
หญิง	23	57.50	20	50.00
อายุ				
14 ปี	34	85.00	26	65.00
15 ปี	6	15.00	11	27.50
16 ปี	-	-	2	5.00
17 ปี	-	-	1	2.50
	อายุเฉลี่ย 14.15 ปี (S.D.=.36)		อายุเฉลี่ย 14.45 ปี (S.D.=.71)	

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.50 มีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.00 มีอายุเฉลี่ย 14.15 ปี ส่วนกลุ่มควบคุมทั้งเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 มีอายุเฉลี่ย 14.45 ปี

4.2 คะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

4.2.1 ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

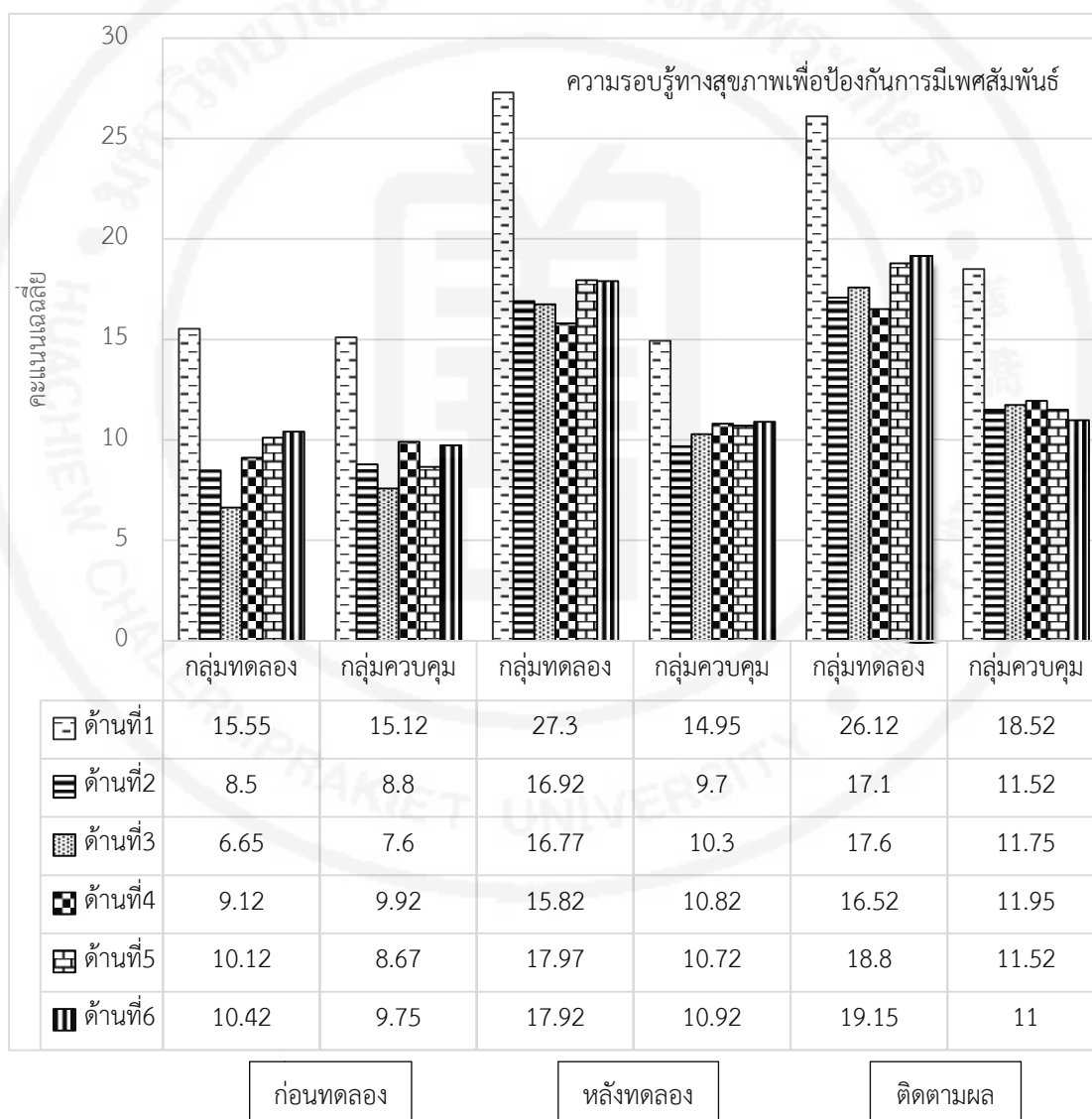
ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผล แสดงเป็นคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม (n=80)

ความรู้ ทางสุขภาพ เพื่อป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์	ก่อนการทดลอง						หลังทดลอง						ระยะติดตาม					
	กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)			กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)			กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)		
	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล
1. การเข้าถึงข้อมูล เรื่องป้องกันการมี เพศสัมพันธ์	15.55	1.03	ปาน กลาง	15.12	1.30	ปาน กลาง	27.30	3.65	สูง	14.95	1.63	ปาน กลาง	26.12	2.93	สูง	18.52	1.89	ปาน กลาง
2. การรู้เท่าทัน สื่อลามก	8.50	1.01	ปาน กลาง	8.80	1.50	ปาน กลาง	16.92	1.88	สูง	9.70	0.96	ปาน กลาง	17.10	2.03	สูง	11.52	1.69	ปาน กลาง
3. การจัดการตนเอง กับอารมณ์ทางเพศ	6.65	0.66	ต่ำ	7.60	1.03	ปาน กลาง	16.77	1.62	สูง	10.30	0.91	ปาน กลาง	17.60	1.94	สูง	11.75	1.59	ปาน กลาง
4. ความรู้ความเข้าใจ	9.12	1.43	ปาน กลาง	9.92	0.65	ปาน กลาง	15.82	1.69	สูง	10.82	1.12	ปาน กลาง	16.52	2.03	สูง	11.95	1.58	ปาน กลาง
5. ทักษะการสื่อสาร เพื่อปฏิเสธการมี เพศสัมพันธ์	10.12	1.93	ปาน กลาง	8.67	1.57	ปาน กลาง	17.97	1.99	สูง	10.72	1.35	ปาน กลาง	18.80	1.47	สูง	11.52	1.67	ปาน กลาง
6. ทักษะการตัดสินใจ	10.42	2.48	ปาน กลาง	9.75	1.62	ปาน กลาง	17.92	2.22	สูง	10.92	1.54	ปาน กลาง	19.15	1.47	สูง	11.00	1.41	ปาน กลาง
ภาพรวม	60.37	5.99	ปาน กลาง	59.85	4.22	ปาน กลาง	112.73	5.68	สูง	67.42	4.72	ปาน กลาง	115.30	8.95	สูง	76.77	6.41	ปาน กลาง

นำเสนอผลการวิเคราะห์ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่งโดยคะแนนเฉลี่ยรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่งโดยคะแนนเฉลี่ยรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

***หมายเหตุ**

ด้านที่ 1 การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 2 การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 3 การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 5 ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

จากตารางที่ 5 ก่อนการทดลองความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=60.37, S.D.=5.99 ; Mean=59.85, S.D.=4.22 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้านในกลุ่มทดลอง พบว่า ด้านการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=15.55, S.D.=1.03) ด้านการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=8.50, S.D.=1.01) ด้านการจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ (Mean=6.65, S.D.=0.66) ด้านความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=9.12, S.D.=1.43) ด้านทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=10.12, S.D.=1.93) และด้านทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=10.42, S.D.=2.48) ส่วนในกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านอยู่ในระดับปานกลางในทุก ๆ ด้าน (Mean=15.12, S.D.=1.30 ; Mean=8.80, S.D.=1.50 ; Mean=7.60, S.D.=1.03 ; Mean=8.67, S.D.=1.57 ; Mean=9.92, S.D.=0.65 ; Mean=9.75, S.D.=1.62 ตามลำดับ)

หลังการทดลอง กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (Mean=112.73, S.D.=5.68) และกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=67.42, S.D.=4.72) เมื่อพิจารณารายด้านในกลุ่มทดลอง พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงและสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน (Mean=27.30, S.D.=3.65 ; Mean=16.92, S.D.=1.88 ; Mean=16.77, S.D.=1.62 ; Mean=15.82, S.D.=1.69 ; Mean=17.97, S.D.=1.99 ; Mean=17.92, S.D.=2.22 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าการให้โปรแกรมฯ ช่วยให้นักทดลองมีความรอบรู้ทางสุขภาพทั้ง 6 ด้าน ส่วนกลุ่มควบคุม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านในทุก ๆ ด้านเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย และยังจัดอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=14.95, S.D.=1.63 ; Mean=9.70, S.D.=0.96 ; Mean=10.30, S.D.=0.91 ; Mean=10.82, S.D.=1.12 ; Mean=10.72, S.D.=1.35 ; Mean=10.92, S.D.=1.54 ตามลำดับ)

ระยะติดตามผล หลังการให้โปรแกรม 4 สัปดาห์ พบคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยยังคงอยู่ในระดับสูง (Mean=115.30, S.D.=8.95) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=76.77, S.D.=6.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มทดลองยังคงมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงในทุก ๆ ด้าน (Mean=26.12, S.D.=2.93 ; Mean=17.10, S.D.=2.03 ; Mean=17.60, S.D.=1.94 ; Mean=16.52, S.D.=2.03 ;

Mean=18.80, S.D.=1.47 ; Mean=19.15, S.D.=1.47 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าผลของการให้โปรแกรมฯ ยังคงอยู่ ส่วนกลุ่มควบคุม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านในทุก ๆ ด้านเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย และยังจัดอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับระยะหลังทดลอง (Mean=18.52, S.D.=1.89 ; Mean=11.52, S.D.=1.69 ; Mean=11.75, S.D.=1.59 ; Mean=11.95, S.D.=1.58 ; Mean=11.52, S.D.=1.67 ; Mean=11.00, S.D.=1.41 ตามลำดับ)

4.2.2 พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

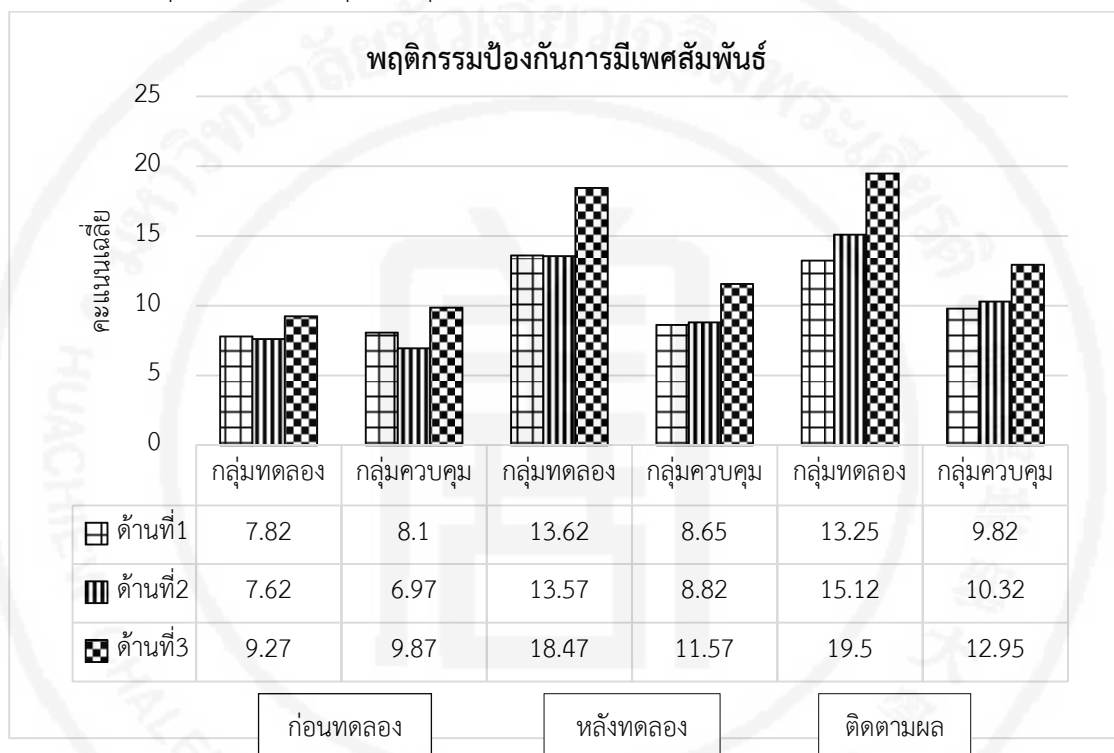
พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผล แสดงเป็นคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม จำแนกตามรายด้านและภาพรวม (n=80)

พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	ก่อนการทดลอง						หลังทดลอง						ระยะติดตาม					
	กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)			กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)			กลุ่มทดลอง (n=40)			กลุ่มควบคุม (n=40)		
	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล	Mean	S.D.	แปลผล
1. การดื่มสุราหรือสารเสพติด	7.82	1.87	เสี่ยง	8.10	1.59	เสี่ยง	13.62	1.67	ปลอดภัย	8.65	1.86	เสี่ยง	13.25	1.69	ปลอดภัย	9.82	1.73	เสี่ยง
2. ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์	7.62	1.77	เสี่ยง	6.97	1.42	เสี่ยง	13.57	1.64	ปลอดภัย	8.82	1.76	เสี่ยง	15.12	1.13	ปลอดภัย	10.32	1.45	เสี่ยง
3. ด้านการรบกวนตัว	9.27	1.99	เสี่ยง	9.87	1.01	เสี่ยง	18.47	1.86	ปลอดภัย	11.57	2.27	เสี่ยง	19.50	1.21	ปลอดภัย	12.95	1.53	เสี่ยง
ภาพรวม	24.72	4.55	เสี่ยง	24.95	3.25	เสี่ยง	45.67	2.51	ปลอดภัย	29.05	4.98	เสี่ยง	47.87	1.74	ปลอดภัย	33.10	2.79	เสี่ยง

เมื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่งโดยคะแนนเฉลี่ยรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลดังกล่าวการวิเคราะห์ในแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแผนภูมิแท่งโดยคะแนนเฉลี่ยรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

***หมายเหตุ**

ด้านที่ 1 การตีสุราหรือสารเสพติด

ด้านที่ 2 ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์

ด้านที่ 3 ด้านการรักษาวลสงวนตัว

จากตารางที่ 6 ก่อนการทดลองพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=24.72, S.D.=4.55 ; Mean=24.95, S.D.=3.25 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้าน ในกลุ่มทดลอง พบว่า ด้านการตีสุราหรือสารเสพติด มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=7.82, S.D.=1.87) ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=7.62, S.D.=1.77) และด้านการรักษาวลสงวนตัว มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=9.27, S.D.=1.99) ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์รายด้าน ด้านการตีสุรา

หรือสารเสพติดมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=8.10, S.D.=1.59) ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=6.97, S.D.=1.49) และด้านการรักษานวลสงวนตัวมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=9.87, S.D.=1.01)

หลังทดลอง พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปลอดภัย (Mean=45.67, S.D.=2.51) และกลุ่มควบคุม พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=29.05, S.D.=4.98) เมื่อพิจารณารายด้านในกลุ่มทดลอง พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปลอดภัยในทุก ๆ ด้าน (Mean=13.62, S.D.=1.67 ; Mean=13.57, S.D.=1.64 ; Mean=18.47, S.D.=1.86 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่า การให้โปรแกรมฯ ช่วยให้กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนกลุ่มควบคุม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรายด้านในทุก ๆ ด้านเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย และยังจัดอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับระยะก่อนทดลอง (Mean=8.65, S.D.=1.86 ; Mean=8.82, S.D.=1.76 ; Mean=11.57, S.D.=2.27 ตามลำดับ)

ระยะติดตามผล พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยยังคงอยู่ในระดับปลอดภัย (Mean=47.87, S.D.=1.74) และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=33.10, S.D.=2.79) เมื่อพิจารณารายด้านในกลุ่มทดลอง พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยยังคงอยู่ในระดับปลอดภัยทุก ๆ ด้าน (Mean=13.25, S.D.=1.69 ; Mean=15.12, S.D.=1.13 ; Mean=19.50, S.D.=1.21 ตามลำดับ) แสดงให้เห็นว่าผลของการให้โปรแกรมยังคงอยู่ ส่วนกลุ่มควบคุมยังมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยงในทุก ๆ ด้าน (Mean=9.82, S.D.=1.73 ; Mean=10.32, S.D.=1.45 ; Mean=12.95, S.D.=1.53 ตามลำดับ)

4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมระหว่างก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง 1 กลุ่มวัดซ้ำใช้สถิติ One-way repeated measured ANOVA ก่อนการวิเคราะห์ได้ทำการทดสอบข้อมูลเบื้องต้น โดยตัวอย่างแต่ละกลุ่มได้มาจากการสุ่มประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติความแปรปรวน (Homogeneity of Variances) ของประชากรในแต่ละกลุ่มของตัวแปรตามมีค่าเท่ากัน ข้อมูลที่ทำการทดสอบอยู่ในมาตรฐานของอันตรภาค คะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และคะแนนพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในการวัดซ้ำแต่ละครั้งมีความสัมพันธ์กันซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงของสถิติ และผลทดสอบของคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และคะแนนพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในการวัดซ้ำแต่ละครั้งเป็น Compound symmetry ในการอ่านวิเคราะห์ข้อมูล จึงใช้ค่าของ Sphericity assumed ซึ่งแสดงผลของกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพ

และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-way repeated measured ANOVA) ผลการศึกษาสรุปได้ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง โดยการใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-way repeated measured ANOVA) (n=40)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of square	df	Mean square	F	p-value
ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์					
ภายในกลุ่ม	76852.11	2	38426.058	965.43	.000*
ความคลาเคลื่อน	3104.55	78	86.39		
พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์					
ภายในกลุ่ม	13062.20	2	6531.10	678.21	.000*
ความคลาเคลื่อน	751.13	78	9.63		

*p<.01

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพภายหลังการได้รับโปรแกรมและระยะติดตามผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=965.43, p<.01) แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ และคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ภายหลังการได้รับโปรแกรมและระยะติดตามผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F=678.21, p<.01) แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่

4.4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความรอบรู้ทางสุขภาพ และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล โดยการใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test) (n=80)

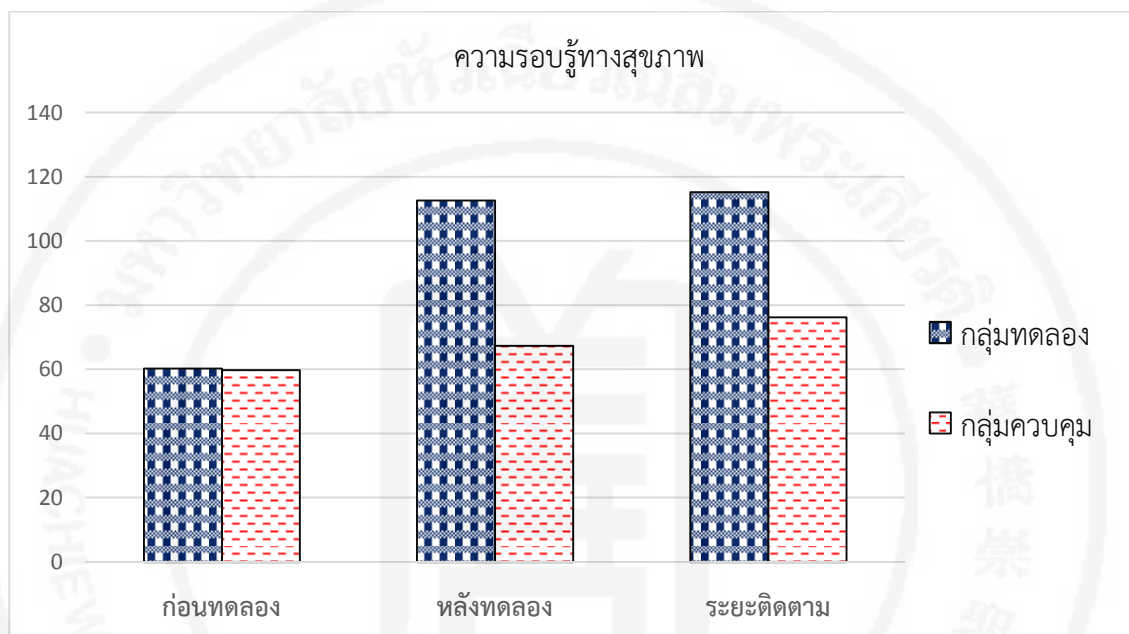
ตัวแปร	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t	df	p-value
	n	Mean	S.D.	n	Mean	S.D.			
1. ความรอบรู้ทางสุขภาพระยะหลังทดลอง	40	112.72	5.68	40	67.42	4.72	38.75	78	.000*
2. ความรอบรู้ทางสุขภาพระยะติดตามผล	40	115.30	8.95	40	76.27	6.41	22.40	78	.000*
3. พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระยะหลังทดลอง	40	45.67	2.51	40	29.05	4.98	18.82	78	.000*
4. พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระยะติดตามผล	40	47.87	1.74	40	33.10	2.79	28.34	78	.000*

*p<.01

ผลการศึกษา พบว่า ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ความรอบรู้ทางสุขภาพสูงกว่ากลุ่มควบคุมและเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย ความรอบรู้ทางสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=38.75$, $p<.01$) และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความรอบรู้ทางสุขภาพ ภายหลังจากทดลองในระยะติดตาม พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=22.40$, $p<.01$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ภายหลังจากทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=18.82$, $p<.01$) และภายหลังจากทดลองในระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t=28.34$, $p<.01$)

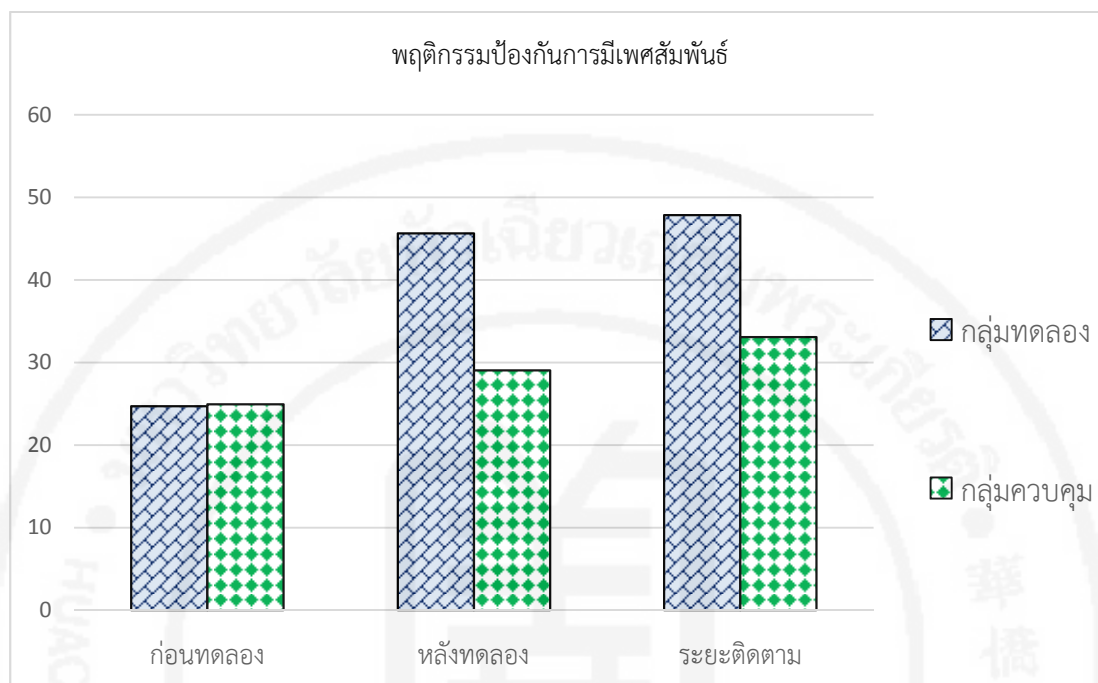
เมื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นแผนภูมิแท่งคะแนนเฉลี่ยเป็นภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ดังในแผนภูมิที่ 6 และแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 6 คะแนนเฉลี่ยความรอบรู้ทางสุขภาพเป็นภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากแผนภูมิที่ 6 นำเสนอคะแนนเฉลี่ยเป็นภาพรวมความรอบรู้ทางสุขภาพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า การเข้าร่วมโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สามารถพัฒนาระดับความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองให้สูงขึ้นได้อย่างชัดเจน และเมื่อสิ้นสุดระยะติดตามผลพบว่า กลุ่มทดลองมีระดับความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ที่ระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในกลุ่มควบคุม พบว่า การให้สุขศึกษาตามปกติ ยังไม่สามารถพัฒนาระดับความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มควบคุม โดยพบคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

แผนภูมิที่ 7 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากแผนภูมิที่ 7 นำเสนอคะแนนเฉลี่ยเป็นภาพรวมพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า การเข้าร่วมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สามารถพัฒนาระดับพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองให้สูงขึ้นได้อย่างชัดเจน และเมื่อสิ้นสุดระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีระดับพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ที่ระดับที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในกลุ่มควบคุม พบว่า การให้สุขศึกษาตามปกติพัฒนาระดับพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มควบคุมให้สูงขึ้นได้ แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับโปรแกรม และยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) แบบสองกลุ่มวัดผลก่อนและหลังทดลอง และระยะติดตามผล (Two group pretest-posttest and Follow up design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดชลบุรี จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 40 คน ทำการวิจัยในช่วงระยะเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม ถึง 18 กรกฎาคม 2562 และระยะติดตามผลอีก 4 สัปดาห์ สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.50 มีอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 85 อายุเฉลี่ย 14.15 ปี ส่วนกลุ่มควบคุมทั้งเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่อายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 65 มีอายุเฉลี่ย 14.45 ปี

5.1.2 ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม

1) ก่อนการทดลอง พบว่า ความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=60.37, S.D.=5.99, Mean=59.85, S.D.=4.22 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

2) หลังการให้โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม (Mean=112.73, S.D.=5.68) และรายด้านสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน และคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงขึ้นในระยะติดตามผลด้วย (Mean=115.30, S.D.=8.95) ส่วนในกลุ่มควบคุมพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และคะแนนเฉลี่ยในระยะติดตามผลมีค่าไม่เปลี่ยนแปลง

5.1.3 พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตาม

ก่อนการให้โปรแกรมฯ พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเสี่ยง (Mean=24.72, S.D.=4.55 และ Mean=24.95, S.D.=3.25 ตามลำดับ) เช่นเดียวกับรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเสี่ยงทั้ง 2 กลุ่ม

หลังการให้โปรแกรมฯ และระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปลอดภัย (Mean=45.67, S.D.=2.51 และ Mean=47.87, S.D.=1.74 ตามลำดับ) และกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับระดับเสี่ยง (Mean=29.05, S.D.=4.98 และ Mean=33.10, S.D.=2.79 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สูงขึ้น อยู่ในระดับปลอดภัยในทุกด้าน และยังคงอยู่ในระยะปลอดภัยจนถึงระยะติดตามผล ส่วนกลุ่ม ควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยรายด้านอยู่ในระดับเสี่ยงทุกด้านทั้งในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล

5.1.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตาม ของกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ความรอบรู้ทางสุขภาพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=965.43, p<.01$) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนทดลอง หลังการทดลอง และ ระยะติดตาม ของกลุ่มทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F=678.21, p<.01$)

5.1.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล

พบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางสุขภาพของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 หลังการทดลองและระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรู้ ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีคะแนนความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมการ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐาน โดยหลังการให้โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการเข้าถึงข้อมูล การรู้เท่าทันสื่อ การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และทักษะการตัดสินใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ ชลดา อานี, กรัณท์รัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และ ประเสริฐศักดิ์ ภายนาคา (2558 : 137-143) ที่ใช้โปรแกรมการสร้างเสริมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามทำให้คะแนน ความรู้ทางสุขภาพเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองและสอดคล้องกับชุดโปรแกรมของ สุชาดา ปราบมีชัย และสมสมร เรืองวรบูรณ์ (2560 : 263-268) ที่สอนการรู้เท่าทันสื่อ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเพศ โดยการถามตอบเรื่องเพศและสอนแบบอย่างการมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมที่สร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดของ Nutbeam (2009 : 303-305) มาเป็นพื้นฐานในการสอน ความรู้ทางสุขภาพทั้ง 6 ด้าน ใช้การสอนโดยทำให้ความรู้แบบใช้คำถามวิเคราะห์สถานการณ์จำลอง ใช้กรณีศึกษา สื่อภาพยนตร์ นวนิยาย หนังสือ การ์ตูน และมีการระดมสมองคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำให้หลังได้รับโปรแกรมนักเรียนกลุ่มทดลอง มีความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าก่อนได้รับโปรแกรม จึงกล่าวได้ว่า โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างมาเป็นโปรแกรมที่มีประสิทธิผลเนื่องจากการสอนแบบ Active learning มีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลให้วัยรุ่นมีความรู้และทักษะในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น (ภาสิต ศิริเทศ. 2561 : 10-15) โดยมีการใช้คำถามสื่อการสอนทำให้เข้าถึงข้อมูลรู้เท่าทันสื่อลามก เกิดการคิดวิเคราะห์ร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การสอนในลักษณะนี้ไม่เพียง มุ่งเน้นการให้ความรู้เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรแต่ยังมีตัวอย่างประกอบให้สามารถ ประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มีการฝึกทักษะการคิด ทักษะการปฏิเสธ นอกจากนี้ โปรแกรมยังครอบคลุมด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา การเปลี่ยนแปลง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นได้รู้จักสถานะด้านร่างกายและอารมณ์ของตนเองที่มีโอกาสเกิดความต้องการทางเพศ รวมทั้งสร้างความตระหนักในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลกระทบจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เรียนรู้การจัดการตนเองเกี่ยวกับอารมณ์เพศและการตอบสนอง ต่อเรื่องเพศที่ถูกต้อง สามารถวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้ามหรือแสดงออกในความรักของวัยรุ่น (การรักนวลสงวนตัว) เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ชฎารัตน์ แก้วเวียงเดช และพัชรา หิรัญวัฒน์กุล (2559 : 168-177) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความรู้มากขึ้นหรือมีทัศนคติเกี่ยวกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดีขึ้นส่งผลให้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง อย่างไรก็ตาม การสอนที่มุ่งเน้น การให้ความรู้สั่งสอนให้รักนวลสงวนตัวเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมสำหรับวัยรุ่น ต้องสอนให้เกิดความคิดวิเคราะห์จึงสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

นับเป็นการให้ทักษะทางปัญญา (ฝึกคิด) เพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกและรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการเลือกบนพื้นฐานของการมีความรู้ครบถ้วน (Kohler, Manhart & Lafferty. 2008) เช่นเดียวกับ Nutbeam (2015 : 16-21) ได้กล่าวว่า การให้ความรู้ทางสุขภาพช่วยให้เกิดความรอบรู้ทางสุขภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการให้ความรู้ ชุดข้อมูลข่าวสาร การใช้สื่อที่หลากหลายและการสื่อสารที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติโดยจะเห็นได้จากระยะติดตามผล (หลังการให้โปรแกรม 4 สัปดาห์) นักเรียนยังคงมีคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่า ก่อนได้รับโปรแกรมโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สมมุติฐานที่ 2 หลังการทดลองและระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีคะแนนความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐาน โดยหลังการให้โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน และยังคงสูงอยู่ในระยะติดตามผลด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสาข์ บัวลอย และคณะ (2557 : 127-142) ที่พบว่า โปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ผลทำให้กลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตน การคิดและการตัดสินใจรวมทั้งมีทักษะในการสื่อสารเรื่องเพศที่ดี

การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความรอบรู้ทางสุขภาพจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ โดยจะเห็นได้จากหลังการให้โปรแกรมนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงขึ้นทั้ง 6 ด้าน มากกว่ากลุ่มควบคุม ผลการวิจัยนี้แสดงในทิศทางเดียวกันทั้ง 2 สมมุติฐาน อาจเป็นเพราะ 1) โปรแกรมในการศึกษานี้ได้สอดแทรกความรู้เพศศึกษา สอนการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ สอดคล้องกับ Guttmacher Institute (2017 : Online) ที่กล่าวว่า การให้ความรู้เพศศึกษาส่งผลให้มีสุขภาพทางเพศไม่เสี่ยงต่อโรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และช่วยชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกได้ จากการศึกษาพบว่า การสร้างโปรแกรมพัฒนาทักษะการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ โดยเสริมสร้างความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงและเสริมสร้างทักษะการปฏิเสธ การต่อรอง การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา จะช่วยทำให้นักเรียนสามารถป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ (ศศิรินทร์ พันธ์สุวรรณ, กนกพิชญ์ วงศ์ใหญ่ และปาณิสรา หลีควัน. 2556 : 68-79) และ 2) โปรแกรมนี้ช่วยฝึกให้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ จนถึงการตัดสินใจและนำไปประยุกต์ใช้สถานการณ์จำลองได้และสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะควรเป็นทักษะที่เฉพาะเจาะจงกับพฤติกรรมนั้น และควรฝึกทักษะนั้นจนนักเรียนมีความเชื่อมั่นที่จะแสดงพฤติกรรม (Fisher, J. D. & Fisher, W. A. 1992 : 455-474) สอดคล้องกับ จีราวรรณ พิภน้อย, นิสากร กรุงไกรเพชร และพรนภา หอมสินธุ์ (2560 : 58-68) ที่พบว่า การสร้างเสริมทักษะชีวิตสามารถนำไปใช้เพื่อเสริมสร้าง

ความเชื่อมั่นในสมรรถนะแห่งตน สามารถคาดหวังในผลลัพธ์การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งจะนำไปสู่การป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ผลการวิจัยนี้อันุมานได้ว่า โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ สามารถให้ความรู้ด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน (Functional health literacy) และด้านสุขภาพขั้น การมีปฏิสัมพันธ์ (Communicative/Interactive health literacy) เนื่องจากนักเรียนในกลุ่มทดลอง สามารถเลือกที่จะปฏิเสธเมื่อพบสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และสามารถเลือกที่จะยับยั้ง ความรู้สึกทางเพศก่อนที่จะเกิดอารมณ์และสามารถยับยั้งตนเองได้ นอกจากนี้ โปรแกรมยัง ประกอบด้วยการใช้สื่อและวิธีการที่หลากหลาย แนะนำวิธีการปฏิบัติ ปฏิเสธ วิเคราะห์สถานการณ์ได้ และอาจมีความรู้ถึงขั้นวิจารณ์ญาณ (Critical health literacy) ซึ่งเป็นทักษะทางสังคมและปัญญา ที่สูงขึ้น สามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลข่าวสารในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบและควบคุมการดำเนินชีวิต ในชีวิตประจำวัน สามารถนำตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงเห็นได้จากหลังระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ กลุ่มเข้าร่วมโปรแกรมยังมีความรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในระดับที่ดีขึ้น หรือไม่ลดลง ดังนั้น จึงสรุปว่านักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมได้มีองค์ความรู้ ทักษะทางปัญญาที่สูงขึ้น จากการเรียนรู้จากโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของผู้วิจัยและ นำไปใช้ควบคุมการดำรงชีวิตประจำวันเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างมีสติ รอบคอบ ตระหนัก ถึงผลกระทบ รู้จักการยับยั้งชั่งใจต่อพฤติกรรมเสี่ยงที่จะตามโดยการไม่ปฏิบัติ หรือยับยั้งในการกระทำ ที่เป็นเหตุให้เกิดผล ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนความคิดของตน และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม ในการยับยั้งไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้

1) พยาบาลทำหน้าที่ในโรงเรียนหรือชุมชนที่สามารถ นำแบบสอบถาม และโปรแกรม ไปประยุกต์ใช้ในงานอนามัยโรงเรียนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนใน ชุมชนได้

2) ครูหรือผู้เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นในโรงเรียนสามารถนำโปรแกรมไปปรับใช้ในโรงเรียน หรือเยี่ยมบ้านในชุมชนเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ลดพฤติกรรมเสี่ยงได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method) เพื่อเติมเต็มความสมบูรณ์ของ โปรแกรมที่อาจขาดหายไปจากวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึก และเข้าใจในบริบทที่เป็นจริงของวัยรุ่น ซึ่งจะทำได้รูปแบบที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อ ประเทศชาติต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข กรมควบคุมโรค สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. (2559) **คู่มือสำหรับเยาวชน ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://e-library-aidssti.ddc.moph.go.th/books/detail/350> (15 ตุลาคม 2561)
- กาญจนา ศรีสวัสดิ์ และชุตินา ปัญญาพิณจูกร. (2559) “ความเครียดในหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น” **วารสารพยาบาลทหารบก.** 17 (2) หน้า 7-11.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559) **สถิติสำหรับงานวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. (2557) **ประเมินความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรสำหรับสตรีไทยวัยรุ่นอายุ15-21 ปี.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : [file:///C:/Users/Windows/Downloads/310320151535588851_linkhed%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/Windows/Downloads/310320151535588851_linkhed%20(3).pdf) (21 มกราคม 2561)
- _____. (2561) **โปรแกรมสุขศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ด้าน สุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : file:///C:/Users/Windows/Downloads/120320190222441404_linkhed.pdf. (2 มกราคม 2562)
- งามพิศ จันทร์ทิพย์. (2560) “การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่” **วารสารสาธารณสุขล้านนา.** 13 (2) หน้า 64-70.
- จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์. (2558) **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ พย.ม. (สาขาวิชาเวชปฏิบัติชุมชน) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- จินตนา ต้นสุวรรณนนท์. (2558) “ความสัมพันธ์ระหว่างความรอบรู้ในการใช้สื่อสังคมกับพฤติกรรมบริโภคนิยมนของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” **วารสารพฤติกรรมศาสตร์.** 11 (1) หน้า 100-101.
- จิวรรณ พักน้อย, นิสากร กรุงไกรเพชร และพรนภา หอมสินธุ์. (2560) “ผลของโปรแกรมการเสริมสร้างทักษะชีวิต ต่อการรับรู้สมรรถนะแห่งตนและความคาดหวังในผลลัพธ์ของการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” **วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ.** 35 (3) หน้า 58-68.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชฎารัตน์ แก้วเวียงเดช และพัชชา หิรัญวัฒน์กุล. (2559) “ปัจจัยที่มีความสำคัญกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” **วารสารพยาบาลทหารบก.** 17 (3) หน้า 168-177.
- ชลดา อาณี, กรัณท์รัตน์ บุญช่วยธนาลีธิ์ และประเสริฐศักดิ์ ภายนาคา. (2558) “ประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างเสริมความรอบรู้ทางสุขภาพโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถามเพื่อการสร้างเสริมพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนนทบุรี” **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์.** 32 (2) หน้า 137-143.
- ฐิติมา เพชรสัมฤทธิ์, ไชยรัตน์ ปราณี และสุพัฒนา หอมบุปผา. (2557) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์” **วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ.** 4 (6) หน้า 71-82.
- ณัฐภาพ ระวะใจ. (2554) **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญาโท วท.ม. (สาขาวิชาสุขภาพศึกษา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตติยา กาวิละ และคณะ. (2560) “อิทธิพลของความรู้ ทักษะ การสื่อสารเรื่องเพศ การใช้สารเสพติด และสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” **วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ.** 5 (2) หน้า 118-127.
- ธาม เชื้อสถาปนศิริ. (2554) **รู้เท่าทันสื่อ : รวมบทความ แนวคิด ทฤษฎี เทคนิค และประสบการณ์ด้านการรู้เท่าทันสื่อ.** กรุงเทพมหานคร : ปิโนโต พับลิชชิ่ง.
- นัตยา แก้วพิภพ และพรรณิ บัญชรหัตถกิจ. (2562) “ผลของโปรแกรมส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพและการรับรู้ความสามารถตนเองเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์” **วารสารสุขภาพ.** 42 (1) หน้า 55-66.
- นิพนธ์ ดารารุฒิมิมาประกรณ์. (2558) **วัยรุ่นใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่ : ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย.** นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิยม จันทรนวล และคณะ. (2557) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอุบลราชธานี” **วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา.** 9 (2) หน้า 56-65.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิติ กาญจนวณิชย์ และรัตนสุตา ปุณณะหิตานนท์. (2552) **การใช้สื่อทางเพศของวัยรุ่นไทยและผลกระทบทางความคิดและพฤติกรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีเยาวชนผู้กระทำผิดทางเพศ บ้านเมตตาและบ้านกรุณา.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : file:///C:/Users/Windows/Downloads p023%20(7).pdf. (5 มกราคม 2562)
- บุรฉัตร จันทร์แดง, เสาวลักษณ์ โกศลกิติอัมพร และสุธินี อัครถาวร. (2560) “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดงหลวงวิทยา อำเภอดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร” ใน เอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 2 วันที่ 20 มกราคม 2560 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. หน้า 1487-1497.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เบญจวรรณ แสงอรุณ. (2557) **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพฤติกรรมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ คศ.บ. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์)
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ปวีณภัทร นิธิตันตวิวัฒน์ และขวัญใจ เพท่ายประกายเพชร. (2559) “การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง : แนวทางป้องกันสำหรับวัยรุ่น” **วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ.** 32 (2) หน้า 133-146.
- ประทวน วันนิจ. (2558) “แนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนก่อนวัยอันควรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืนในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์” **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.** 10 (1) หน้า 78-89.
- ปิ่นนพร เทพพานิช. (2559) “จรรยาบรรณสงวนกาย : อานาจารรัฐไทยในแบบเรียนสุขศึกษา” **วารสารภาษาและวัฒนธรรม.** 35 (1) หน้า 127-137.
- ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2560) “วัยรุ่นไทยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร” **วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี.** 28 (2) หน้า 173-182.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2556) **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญา พจนโพธา และคณะ (2560) “ทัศนคติและความรู้เพศศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชายไทยในเขตกรุงเทพมหานคร” **วารสารสาธารณสุขศาสตร์.** 47 (1) หน้า 18-30.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพฑูริย์ พันธุ์แดง, ชนัญชิตาคุษฎี ทูลศิริ และสุวรรณา จันทรประเสริฐ. (2557) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จังหวัดชลบุรี” ใน **เอกสารการประชุมสัมมนาทางวิชาการ มทร. ตะวันออก มรภ. กลุ่มศรีอยุธยา และราชนครินทร์วิชาการและวิจัยเสนอผลงานการวิจัย วันที่ 14-16 พฤษภาคม 2557 ณ โรงแรมชลจันทร์รีสอร์ท พัทยา. หน้า154-168. กรุงเทพมหานคร : ทริปปี้ล เอ็ดดูเคชั่น. ภาสิต ศิริเทศ. (2561) “การพัฒนาทักษะชีวิตกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น” วารสารพยาบาลทหารบก. 19 (พิเศษ) หน้า 10-15.**
- ยุพาพร ปิวะพงษ์. (2554) “ศึกษาอิทธิพลของสื่อลามกทั้งผลต่อการกระทำทางเพศของเด็กและเยาวชนศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” **วารสารวิทยบริการ. 22 (3) หน้า13-29.**
- รุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์ และพรนภา หอมสินธุ์. (2557) “ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารของมารดา กับบุตรสาวเกี่ยวกับความเสี่ยง ทางเพศ และทัศนคติของมารดาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน กับความสามารถของตนในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิง” **วารสารสภาการพยาบาล. 29 (3) หน้า 31-41.**
- ลำเจียก กำธร. (2557) “วัยรุ่น วัยรุ่น กับปัญหาการตั้งครรถ์ไม่พร้อม ป้องกันอย่างไร” **วารสารวิทยาลัยบรมราชชนนี กรุงเทพ. 30 (3) หน้า 97-105.**
- วรรณรา ชื่นวัฒนา, นิภาวรรณ คำแสน และรณฤทธิ แก้วรากมุกข์. (2558) “พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกลางคืนของวัยรุ่น ตำบลบางแม่นาง อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี. 7 (1) หน้า 43-50.**
- วนิดา ภูพันหงส์, กฤษณา วุฒิสินธุ์ และธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์. (2559) “ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในเขตอำเภอมือง จังหวัดกาฬสินธุ์” **วารสารวิชาการแพรววาทกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์. 3 (2) หน้า 54-72.**
- วรภรณ์ บุญเชียง และคณะ. (2556) “ความรู้เกี่ยวกับการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และเจตคติต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น” **วารสารสภาการพยาบาล. 28 (1) หน้า 124-137.**
- วรลักษณ์ สมบูรณ์พร. (2557) **โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://haamor.com/th/> (13 ตุลาคม 2561)
- วิชา สันทนาประสิทธิ์. (2555) **บทบาทของภาพยนตร์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยกรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.**

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538) “ค่าเฉลี่ยและการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้”
วารสารข่าวสารวิจัยทางการศึกษา. 18 (3) หน้า 8-11.
- วิพรรษา คำรินทร์. (2558) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์. การค้นคว้าอิสระ ส.ม. (สาขาวิชาการจัดการ
การสร้างเสริมสุขภาพ) ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระชัย สิทธิปิยะสกุล และคณะ. (2556) “สำรวจความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทย”
วารสารวิชาการสาธารณสุข. 22 (6) หน้า 979-987.
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2557) “ศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของการเปิดรับเนื้อหาทางเพศบนสื่ออินเทอร์เน็ตที่มี
ต่อผลทัศนคติทางเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร” วารสารปัญญาภิวัฒน์. 5 (1)
หน้า 105-122.
- วันวิสาข์ บัวลอย และคณะ. (2557) “ประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อป้องกัน
พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 อำเภอสามพราน
จังหวัดนครปฐม” รามาธิบดี พยาบาลสาร. 20 (1) หน้า 127-142.
- ศศินันท์ พันธุ์สุวรรณ, กนกพิชญ์ วงศ์ใหญ่ และปาณิสรา หลีค้วน. (2556) “ผลของการพัฒนาทักษะ
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อ การรับรู้สมรรถนะแห่งตนและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของสตรีวัยรุ่น” พยาบาลสาร. 40 (4) หน้า 68-79.
- ศศินันท์ พันธุ์สุวรรณ และคณะ. (2556) “หลังตั้งครรภ์วัยรุ่นที่ไม่ได้แต่งงานในภาคเหนือตอนบน”
วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์. 33 (3) หน้า 17-36.
- ศรีสุดา พรหมภักดี, กรัณท์รัตน์ บุญช่วยธนาสิทธิ์ และประเสริฐศักดิ์ กายนาคา. (2560) “ประสิทธิผล
ของการใช้โปรแกรมสุขศึกษาโดยกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างเสริมความรู้
ทางสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงทางด้านร่างกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2” วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์.
32 (2) หน้า 144-150.
- ศิริพร จิรวัดณ์กุล และคณะ. (2555) “การรับรู้ของวัยรุ่นชายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ”
วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย. 58 (1) หน้า 75-88.
- ศิริวรรณ ทุมเชื้อ. (2558) “พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกัน
การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี” วารสารการพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข.
22 (2) หน้า 97-109.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวรรณ พุ่มเชื้อ และพรพรรณ พุ่มประยูร. (2561) “วัยรุ่นตั้งครรรค์ : แนวคิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการระบบสุขภาพอำเภอ” วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. 12 (2) หน้า 29-38.
- सानสุดา สุขแสง, รัชตา ธรรมเจริญ และเจตน์สฤกษ์ สังกข์พันธ์. (2558) **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงใช้สารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดสงขลา.** วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (สาขาวิชาสังคมศาสตร์) สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สิรินพร ประวีณานุสรณ์. (2557) **การศึกษาปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ ศศ.บ. (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุกัญญา สุรังษี. (2558) “การศึกษาปัจจัยการป้องกันด้านบุคคลและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” **วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา.** 21 (2) หน้า 17-26.
- สุชาดา ปราบมิชัย และสมสมร เรืองวรบูรณ์. (2560) “ผลของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาต่อความรู้เรื่องเพศและความพึงพอใจต่อโปรแกรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” **วารสารศรีนรินทร์เวชสาร.** 32 (3) หน้า 263-268.
- สุนีย์ กันแจ่ม และคณะ. (2560) “ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายกับเพื่อนหญิง : การวิเคราะห์ห่อภิมาน” **วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ.** 11 (พิเศษ) หน้า 64-73.
- สุรีย์พร กฤษเจริญ และคณะ. (2551) “การสอนเรื่องเพศของพ่อแม่และความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศของลูก” **สงขลานครินทร์เวชสาร.** 26 (1) หน้า 61-70.
- สมพิศ ไยสุน. (2554) “การตั้งครรรค์ไม่พึงประสงค์ : บทบาทพยาบาลเชิงรุก” **วารสารพยาบาลสภาอากาศไทย.** 4 (1-3) หน้า 14-26.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. (2562) **ระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://www.chon1.go.th/chon1_62/ (5 พฤษภาคม 2562)
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557) **สถานการณ์คลอดบุตรของวัยรุ่นไทยปี 2556.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.m-society.go.th> (26 ธันวาคม 2561)
- สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (ม.ป.ป.) **ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้.** [ออนไลน์] แหล่งที่มา : [http://rh.anamai.moph.go.th/main.php?filename=sex_education.](http://rh.anamai.moph.go.th/main.php?filename=sex_education) (5 มกราคม 2562)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557) **คู่มือแนวทางการเฝ้าระวังการทำแท้งประเทศไทย**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.thaiteenpreg.com/wp-content/uploads/2016/08/AbortionSurveillanceinThailandReport2014.pdf> (19 มิถุนายน 2562)
- _____. (2560) **สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน ปี 2560**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://rh.anamai.moph.go.th/more_news.php?cid=14&filename=index (10 กรกฎาคม 2561)
- เสาวคนธ์ กลักทองกรณ์, อติตยา พรชัยเกตุ โอว ยอง และประภา ยุทธไตร. (2559) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเยาวชนที่ใช้แอฟเฟตามีน” **วารสารพยาบาลศาสตร์**. 34 (พิเศษ) หน้า 40-52.
- อภิญา อินทรรัตน์. (2557) “ความฉลาดทางสุขภาพของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ” **วารสารพยาบาลทหารบก**. 15 (3) หน้า 174-178.
- อนุวัฒน์ กิระสุนทรพงษ์. (2559) **ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.bumrungrad.com/healthspot/November-2016/HIV-AIDS-infection-treatment> (21 ตุลาคม 2561)
- อุบลรัตน์ เพ็งสถิต. (2554) **จิตวิทยาพัฒนาการวัยเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อังสุมาลิน จันทรมณี, สุกัญญา โลจนาภิวัฒน์ และจุฑารัตน์ สิริปัญญา. (2560) “ปัจจัยและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นหญิงในสถาบันอาชีวศึกษา วิทยาลัยการศึกษาศาสตร์จังหวัดสงขลา” **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**. 28 (2) หน้า 117-129.
- อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล. (2555) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาชะเมา จังหัดจันทบุรี” **วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม**. 8 (1) หน้า 118-127.
- อรทัย วลีวงศ์. (2554) **มองรอบด้าน นักดื่มวัยรุ่น กับแม่ในวัยเรียน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://cas.or.th>. (13 ธันวาคม 2556)
- Fisher, J. D. and Fisher, W. A. (1992) “Changing AIDs-risk behavior” **Psychological Bulletin**. 111 page 455-474.
- Guttmacher Institute. (2017) **Fact sheet : American adolescents’ sources of sexual health information**. [Online] Available : www.guttmacher.org (31 Oct 2019)

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Nutbeam, D. (2008) "The evolving concept of health literacy" **Social Science & Medicine**. 67 page 2072-2078.
- _____. (2009) "Defining and measuring health literacy : what can we learn from literacy studies? Int" **J Public Health**. 54 page 303-305.
- _____. (2015) "Defining, measuring and improving health literacy, University of Southampton Southampton" **HEP**. 42 (4) page 16-21.
- Public Health Agency of Canada. (2008) **Canadian guidelines for sexual health education**. 3rd ed. [Online] Available : <http://www.sieccan.org//pdf/guidelines-eng.pdf> (31 Oct 2019)
- Sorensen K et al. (2012) "Health literacy and public health: A systematic review and integration of definitions and models" **BMC Public Health**. 12 (80) page 1-13.
- World Health Organization. (2010) **Developing sexual health programmes : A framework of action**. [Online] Available : https://www.who.int/reproductivehealth/publications/sexual_health/rhr_hrp_10_22/en/ (31 Oct 2019)
- United Nations Education, Scientific and Cultural Organization. (2013) **Young people today, time to act now : Why adolescent and young people need comprehensive sexually education and sexual and reproductive health services in Eastern and Southern Africa**. [Online] Available : <http://unesco.Unesco.org/images/0022/002234/223447E.pdf> (31 Oct 2019)
- Vongxay, V et al. (2019) "Sexual and reproductive health literacy of school adolescents in Loa PDR" **Public Library of Science**. 14 (1) e0209675.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เรียนรู้อะไรก็ใช้ได้

เอกสารรับรอง

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 19 มีนาคม 2562

ชื่อเรื่อง ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ นางสาววนิดา ประโยชน์

คณะวิชา/หลักสูตร หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเขตเชิงก จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จริยาวัตร คมพัยค์ม)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 19 มีนาคม 2562

เลขที่รับรอง

อ.815/2562

ภาคผนวก ข

คำชี้แจงและการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัย

ดิฉันนางสาววานิดา ประโยชน์มี นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ระหว่างการศึกษาวิตยานิพนธ์เรื่อง ผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เป็นแนวทางในการเรียนรู้เพื่อป้องกันของพยาบาลเวชปฏิบัติ ครู นักเรียน ครอบครัว และชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดชลบุรี

ผู้อำนวยการของนักเรียนต้นสังกัดของโรงเรียนท่านเป็นบุคคลที่สำคัญผู้หนึ่งที่จะอนุญาตให้นักเรียนในความปกครองของท่านเข้าร่วมกิจกรรมในการเข้าร่วมเรียนรู้ในโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดชลบุรี ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง คือ โรงเรียนวัดทองคุ้ง (ไพโรจน์ประชาสรรค์) มัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 40 คน โดยใช้เวลาทำกิจกรรมในโรงเรียนตั้งแต่ช่วงเวลา 13.00-14.30 น. ทุกวันพุธ ในคาบแนะแนว เป็นจำนวน 6 ครั้ง และประเมินผลทันทีหลังลงโปรแกรมและระยะติดตามผลของโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ห่างจากสัปดาห์ที่ 6 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ จะเป็นการตอบแบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และกลุ่มควบคุม คือ โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา มัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน โดยใช้เวลาในโรงเรียนตั้งแต่เวลา 14.00-14.40 น.ในวันพฤหัสบดี เป็นจำนวน 3 ครั้ง ซึ่งเป็นการตอบแบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ครั้งที่ 1 คือ ก่อนการทดลอง ครั้งที่ 2 หลังการทดลองในสัปดาห์ที่ 6 พร้อมกลุ่มทดลอง และระยะติดตาม ห่างจากครั้งที่ 2 เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ ในสัปดาห์ที่ 10 พร้อมกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มควบคุมจะมีการเรียนการสอนในบทเรียนตามปกติของทางโรงเรียน ข้อมูลที่ได้เก็บทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ จะไม่มีการระบุชื่อของนักเรียนในปกครองของท่าน การนำเสนอผลงานวิจัยจะเป็นการนำเสนอในภาพรวม ส่วนหลักฐานทุกอย่าง จะถูกทำลายเมื่อการวิจัยแล้วเสร็จ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักเรียนในปกครองของท่านไม่ว่ากรณีใด ๆ

การเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้จะเป็นไปโดยความสมัครใจของท่าน ซึ่งท่านมีสิทธิให้นักเรียนบอกเลิก
การเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลาที่ต้องการ แม้ในระหว่างที่นักเรียนเข้าร่วมโครงการและหากท่านมีปัญหา
หรือมีข้อสงสัยหรือต้องการขอข้อมูลเพิ่มเติมสามารถติดต่อฉันได้โดยตรงที่โทรศัพท์หมายเลข
081 – 256 – 6414

ทั้งนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณในความกรุณาที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย

ลงชื่อ.....ผู้วิจัย
(นางสาววานิตา ประโยชน์มี)

ภาคผนวก ค

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เขียนที่

วันที่

ข้าพเจ้า อายุ ปี
 อยู่บ้านเลขที่ ถนน หมู่ที่ แขวง/ตำบล
 เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

ขอทำหนังสือนี้ให้ไว้ต่อหัวหน้าโครงการวิจัย เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1 ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยนางสาววานิดา ประโยชน์มี นักศึกษาปริญญาโท สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อ 2 ข้าพเจ้ายินยอมให้นักเรียนในสังกัด คือ โรงเรียนวัดทองคั้ง (ไพโรจน์ประชาสรรค์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 40 คน เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยไม่ถูกบังคับ ชูเชื้อ หลอกลวง แต่ประการใด และพร้อมจะให้ความร่วมมือในการวิจัย

ข้อ 3 ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ผลที่จะเกิดขึ้นรวมถึงความปลอดภัย อาการที่ตามมา และอันตรายที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งคุณค่าที่จะได้รับจากการวิจัยโดยละเอียดแล้ว

ข้อ 4 ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันจากผู้วิจัยว่าจะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในสังกัดของข้าพเจ้าในงานวิจัย

ข้อ 5 ข้าพเจ้าได้รับทราบว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิจะบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยของนักเรียนในสังกัดของข้าพเจ้าเมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อข้าพเจ้าและนักเรียนสังกัดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามเจตนาของข้าพเจ้า จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ พร้อมกับหัวหน้าผู้วิจัยและต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....หัวหน้าผู้วิจัย

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ

1. กรณีผู้ให้ความยินยอมไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ให้ผู้วิจัยอ่านข้อความในหนังสือให้ความยินยอมให้แก่ผู้ให้ความยินยอมฟังจนเข้าใจดีแล้ว และให้ผู้ให้ความยินยอมลงนามหรือพิมพ์ลายนิ้วมือรับทราบในการให้ความยินยอมดังกล่าวด้วย
2. ในกรณีผู้ให้ความยินยอมมีอายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ จะต้องเป็นผู้ปกครองตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความยินยอมด้วย

หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เขียนที่

วันที่

ข้าพเจ้า อายุ ปี
 อยู่บ้านเลขที่ ถนน หมู่ที่ แขวง/ตำบล
 เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์

ขอทำหนังสือนี้ให้ไว้ต่อหัวหน้าโครงการวิจัย เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

ข้อ 1 ข้าพเจ้าได้รับทราบโครงการวิจัยของ นางสาววนิดา ประโยชน์มี นักศึกษาปริญญาโท สาขาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ข้อ 2 ข้าพเจ้ายินยอมให้นักเรียนในสังกัด คือ โรงเรียนบ้านสวนอุดมวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 40 คน เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ โดยไม่ถูกบังคับ ชูเชิญ หลอกลวงแต่ประการใด และพร้อมจะให้ความร่วมมือในการวิจัย

ข้อ 3 ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ผลที่จะเกิดขึ้นรวมถึงความปลอดภัย อาการที่ตามมา และอันตรายที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งคุณค่าที่จะได้รับจากการวิจัยโดยละเอียดแล้ว

ข้อ 4 ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันจากผู้วิจัยว่าจะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในสังกัดของข้าพเจ้าในงานวิจัย

ข้อ 5 ข้าพเจ้าได้รับทราบว่าข้าพเจ้ามีสิทธิจะบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยของนักเรียนในสังกัดของข้าพเจ้าเมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการร่วมโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อข้าพเจ้าและนักเรียนสังกัดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามหนังสือนี้โดยตลอดแล้ว เห็นว่าถูกต้องตามเจตนาของข้าพเจ้า จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญพร้อมกับหัวหน้าผู้วิจัยและต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ผู้ให้ความยินยอม
 (.....)

ลงชื่อ หัวหน้าผู้วิจัย
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

หมายเหตุ

1. กรณีผู้ให้ความยินยอมไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ให้ผู้วิจัยอ่านข้อความในหนังสือให้ความยินยอมให้แก่ผู้ให้ความยินยอมฟังจนเข้าใจดีแล้ว และให้ผู้ให้ความยินยอมลงนามหรือพิมพ์ลายนิ้วมือรับทราบในการให้ความยินยอมดังกล่าวด้วย
2. ในกรณีผู้ให้ความยินยอมมีอายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ จะต้องเป็นผู้ปกครองตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความยินยอมด้วย

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. พันเอกหญิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายสมร เฉลยกิตติ
ผู้อำนวยการกองการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ขลังธรรมเนียม
อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นทีธนสมบัติ
อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ภาคผนวก จ
การคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา
(Index of Item-Objective Congruence : IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3			ระดับ คะแนน	นำไปใช้/ตัดทิ้ง
	+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1		
1	√			√			√			1.00	ปรับแก้ แตกออกเป็น 5 ข้อคำถาม
2	√			√			√			1.00	ปรับปรุงจากข้อ 1 แล้วนำไปใช้
3	√			√			√			1.00	ปรับปรุงจากข้อ 1 แล้วนำไปใช้
4	√			√			√			1.00	ปรับปรุงจากข้อ 1 แล้วนำไปใช้
5	√			√			√			1.00	ปรับปรุงจากข้อ 1 แล้วนำไปใช้
6	√				√		√			0.66	นำไปใช้
7		√			√		√			0.33	ตัดทิ้ง
8		√				√	√			0.00	ตัดทิ้ง
9		√		√			√			1.00	นำไปใช้
10		√		√			√			1.00	นำไปใช้
11	√			√			√			1.00	นำไปใช้
12	√			√			√			1.00	นำไปใช้
13	√			√				√		0.66	นำไปใช้
14		√		√			√			1.00	นำไปใช้
15	√			√			√			1.00	นำไปใช้
16	√				√		√			0.66	นำไปใช้
17	√			√			√			1.00	นำไปใช้
18	√			√			√			1.00	นำไปใช้

หมายเหตุ

ข้อ 1 ปรับปรุงแก้ไข โดยแตกออกเป็น 5 ข้อคำถาม ภายหลังจากปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิ
ให้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 ทุกท่าน

(ต่อ)

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3			ระดับ คะแนน	นำไปใช้/ตัดทิ้ง
	+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1		
19	✓			✓			✓			1.00	นำไปใช้
20	✓			✓			✓			1.00	นำไปใช้
21	✓				✓			✓		0.33	ตัดทิ้ง
22	✓			✓				✓		0.66	นำไปใช้
23	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
24	✓			✓			✓			1.00	นำไปใช้
25	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
26	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
27	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
28	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
29	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
30		✓		✓			✓				นำไปใช้
31	✓				✓		✓			0.66	นำไปใช้
32	✓			✓			✓			1.00	นำไปใช้
33	✓			✓			✓			1.00	นำไปใช้

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ข้อที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2			ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3			ระดับคะแนน	นำไปใช้/ตัดทิ้ง
	+1	0	-1	+1	0	-1	+1	0	-1		
1	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
2	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
3	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
4	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
5	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
6	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
7	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
8	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
9	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
10	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
11	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
12	✓			✓			✓			1	นำไปใช้
13	✓			✓			✓			1	นำไปใช้

นำไปใช้ 13 ข้อ

ภาคผนวก ฉ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดก่อนการทดลอง

รหัส

แบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเติมคำตอบลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. ปัจจุบันท่าน อายุ.....ปี เดือน

2. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง ขอให้ให้นักเรียน-นักศึกษาเติมข้อมูลลงในช่องว่างหรือใส่ ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับท่าน

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
ด้านการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
1. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับ แนวคิดพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
2. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
3. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
4. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับความรู้ทางสุขภาพได้หลากหลายช่องทางเช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
5. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับ ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
6. ข้าพเจ้าได้ข้อมูลจากการได้ดู อ่าน หรือ ฟัง หรือ เห็น ข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ เว็บไซต์ หรือสื่อชนิดอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ข้าพเจ้ามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง				
7. ข้าพเจ้าสามารถพิจารณาความถูกต้องของข้อมูลหลังจากข้าพเจ้าได้ อ่าน หรือ ฟัง หรือ เห็น ข้อมูลจากสื่อเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น				
8. ข้าพเจ้ามีวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาของสื่อ เช่น เว็บไซต์หรือข้อมูลสุขภาพที่ค้นคว้าได้หลังจากที่ข้าพเจ้าได้อ่าน หรือฟัง หรือเห็น ข้อมูลจากสื่อ				
ด้านการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
9. เมื่อข้าพเจ้าเห็นโฆษณาภาพยนตร์ที่มีการแสดงออกบทรบชาติสมจริงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ข้าพเจ้าจะคิดวิเคราะห์ก่อนตัดสินใจเข้าชมหรือไม่เข้าชมทุกครั้ง				
10. เมื่อข้าพเจ้าดูหนังสั้น หรือการ์ตูนที่มีการแสดงออกทางเพศข้าพเจ้าจะปิดหรือเปิดข้ามในฉากนั้น				
11. ข้าพเจ้าจะคิดวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อก่อนที่จะอ่าน นวนิยายหรือการ์ตูน เพื่อป้องกันการรับสารที่ไม่เหมาะสม				
12. ข้าพเจ้าจะหยุดคิดก่อนตัดสินใจไม่ดูสื่อ นั้น เมื่อเห็นโฆษณาเกี่ยวกับคลิปวิดีโอเรื่องเพศจากเว็บไซต์				
13. เมื่อเห็นซีดีเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่แสดงบทรบชาติสมจริงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศข้าพเจ้าสามารถเลือกคิดวิเคราะห์ไม่ชมภาพยนตร์นั้น				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
ด้านการจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์				
14. ข้าพเจ้าสังเกตุการณ์พัฒนาการของเปลี่ยนแปลง ทางร่างกายของระบบสืบพันธุ์อารมณ์เพศและความสนใจ ทางเพศตนเอง				
15. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองไม่ให้บุคคลอื่น มาสัมผัสร่างกายของข้าพเจ้า ซึ่งอาจก่อให้เกิดการมี เพศสัมพันธ์ได้				
16. ข้าพเจ้ามีวิธีการจัดการตนเองเมื่อเกิดอารมณ์ ทางเพศอย่างถูกต้อง ได้แก่การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ในที่ลับ การออกกำลังกาย เป็นต้น				
17. ข้าพเจ้าสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากระตุ้นอารมณ์ เพศ ด้วยการฟัง อ่าน เห็น การคิดที่อาจก่อให้เกิดอารมณ์ ทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร				
18. ข้าพเจ้าจะมีกิจกรรมที่ทำให้ไม่ต้องหมกมุ่น ฟุ้งซ่าน ที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ				
ด้านความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
19. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายเกี่ยวกับ พัฒนาการด้าน การเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นได้				
20. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น				
21. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายถึง ผลกระทบต่อการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มีต่อตนเองและต่อครอบครัวได้				
22. ข้าพเจ้าสามารถอธิบาย เรื่องความรู้ทาง สุขภาพได้				
23. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายแนวทางป้องกันการมี เพศสัมพันธ์				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
<p>ด้านทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>24. ถ้าข้าพเจ้าถูกเพื่อนต่างเพศชักชวนให้ไปที่ห้อง ข้าพเจ้าจะใช้คำพูดปฏิเสธพร้อมเหตุผลประกอบด้วย น้ำเสียงที่จริงจังที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราารู้สึกว่ามันดูไม่ดีเลย เธอคงไม่ว่า เพราะเราต้องรีบกลับไปช่วยแม่เลี้ยงน้อง เธอคงเข้าใจนะ เป็นต้น</p>				
<p>25. ถ้าข้าพเจ้าถูกเพื่อนชักชวนให้ดูสื่อลามก ข้าพเจ้าจะกล่าวปฏิเสธพร้อมแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบดูหนังแนวนี้ เราขอตัวนะ เป็นต้น</p>				
<p>26. ถ้าข้าพเจ้าถูกชวนไปดื่มเหล้าสองต่อสองข้าพเจ้าจะปฏิเสธแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบดื่ม กลัวเมา เราขอตัวไม่ไปนะ เป็นต้น</p>				
<p>27. ถ้าข้าพเจ้าถูกชวนไปเที่ยวกลางคืน ข้าพเจ้าจะกล่าวปฏิเสธ พร้อมแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลด้วยน้ำเสียงที่จริงจังที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบไปเที่ยวกลางคืน เราารู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก เธอคงเข้าใจ เป็นต้น</p>				
<p>28. ถ้าข้าพเจ้าถูกชักชวนให้ลองกินหรือเสพสารเสพติด เราจะปฏิเสธพร้อมกล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจังว่า เราไม่เสพ เราขอตัวนะแล้วรีบเดินออกจากสถานการณืนั้น เป็นต้น</p>				
<p>ด้านทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>29. ถ้าข้าพเจ้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง และเพื่อนต่างเพศ ขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจ ตอบว่า ไม่ยินยอม</p>				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
30. หากมีผู้ใหญ่หรือผู้มีพระคุณ จะให้เงินหรือของใช้เพื่อแลกกับการยอมให้เขาได้กอดจูบ ลูกคลำ หรือมีเพศสัมพันธ์ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจ ไม่ยินยอมพร้อมกับรีบเดินออกจากสถานการณ์นั้นทันที				
31. เมื่อเพื่อนของข้าพเจ้าชวนไปงานเลี้ยงที่บ้านแล้ว ต้องนอนค้างพักแรมที่บ้านเพื่อน ทั้งที่รู้ว่ามีผู้อื่นที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักอยู่ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจที่จะตอบว่าไม่ไป				
32. เมื่อข้าพเจ้าต้องไปทำการบ้านกับเพื่อนในหอพัก เพื่อนขอเปิดดูหนังลามก ข้าพเจ้าจะตัดสินใจบอกเพื่อนว่าไม่ควรเปิดดูพร้อมให้เหตุผลว่าเราไม่ชอบดูเรื่องประเภทนี้ มันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ถ้าเธอจะเปิดเราขอตัวนะ				
33. เมื่อเพื่อนชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือลองเสพยาเพราะจะได้สนุกมากขึ้น ข้าพเจ้าจะตัดสินใจบอกเพื่อนว่า ไม่ดีกว่า เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติด มีแต่ให้โทษต่อเรามากมายทั้งตนเองและคนอื่นร่วมทั้ง มันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศพร้อมขอตัวรีบกลับบ้าน				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความถี่ในการปฏิบัติที่ตรงกับความจริง

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 4 ครั้ง/เดือน

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 3-4 ครั้ง/เดือน

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 1-2 ครั้ง/เดือน

ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลยสักครั้ง

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคยเลย
ด้านการดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด				
1. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ				
2. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อเพื่อนชักชวน				
3. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่เสพสารเสพติดเมื่อเพื่อนชักชวน				
4. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มหรือเสพผลิตภัณฑ์หรือเครื่องดื่มที่สงสัยว่ามีแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด				
ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์				
5. ข้าพเจ้าไม่เที่ยวกลางคืน				
6. ข้าพเจ้าไม่เที่ยวสถานเริงรมย์				
7. ข้าพเจ้าไม่ไปเที่ยวกลางคืนแม้คู่รักหรือเพื่อนพยายามชักชวนด้วยเหตุผลใดก็ตาม				
8. ข้าพเจ้าไม่ไปเที่ยวกลางคืนแม้ถูกกดดันหรือจ้ำจวนให้ไปจากเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนเพศเดียวกัน				
ด้านรักษานวลสงวนตัว				
9. ข้าพเจ้าไม่อยู่กับคู่รักหรือเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน				
10. ข้าพเจ้าเลือกที่จะแต่งตัวมิดชิดสุภาพเมื่อไปเดินหรืออยู่ในที่สาธารณะ				
11. ข้าพเจ้าไม่ให้คู่รักหรือเพื่อนต่างเพศหยอกล้อถูกเนื้อต้องตัวกันในที่ลับตาคน				
12. ข้าพเจ้าเลือกที่จะแต่งตัวเรียบร้อยเมื่ออยู่กับคู่รัก				
13. ข้าพเจ้าเลือกจะไม่ให้คู่รักกอดจูบ เล้าโลมหรือสัมผัสเนื้อต้องตัว				

ชุดหลังทดลอง

รหัส

แบบสอบถามความรอบรู้ด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดเติมคำตอบลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน และทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าคำตอบที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. ปัจจุบันท่าน อายุปี เดือน

2. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

คำชี้แจง ขอให้นักเรียน-นักศึกษาเติมข้อมูลลงในช่องว่างหรือใส่ ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับท่าน

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
ด้านการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
1. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับ แนวคิดพัฒนาการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
2. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
3. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
4. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับความรอบรู้ทางสุขภาพได้หลากหลายช่องทางเช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
5. ข้าพเจ้าเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับ ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้หลากหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์โทรทัศน์ ห้องสมุด เป็นต้น				
6. ข้าพเจ้าได้ข้อมูลจากการได้ดู อ่าน หรือ ฟัง หรือ เห็น ข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ เว็บไซต์ หรือสื่อชนิดอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ข้าพเจ้ามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง				
7. ข้าพเจ้าสามารถพิจารณาความถูกต้องของข้อมูลหลังจากข้าพเจ้าได้ อ่าน หรือ ฟัง หรือ เห็น ข้อมูลจากสื่อเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น				
8. ข้าพเจ้ามีวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มาของสื่อ เช่น เว็บไซต์หรือข้อมูลสุขภาพที่ค้นคว้าได้หลังจากที่ข้าพเจ้าได้อ่าน หรือฟัง หรือเห็น ข้อมูลจากสื่อ				
ด้านการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์				
9. เมื่อข้าพเจ้าเห็นโฆษณาภาพยนตร์ที่มีการแสดงออกบทรบทางสมจริงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ข้าพเจ้าจะคิดวิเคราะห์ก่อนตัดสินใจเข้าชมหรือไม่เข้าชมทุกครั้ง				
10. เมื่อข้าพเจ้าดูหนังสั้น หรือตุ๊กการ์ตูนที่มีการแสดงออกทางเพศข้าพเจ้าจะปิดหรือเปิดข้ามในฉากนั้น				
11. ข้าพเจ้าจะคิดวิเคราะห์ข้อมูลของสื่อก่อนที่จะอ่าน นวนิยายหรือการ์ตูน เพื่อป้องกันการรับสารที่ไม่เหมาะสม				
12. ข้าพเจ้าจะหยุดคิดก่อนตัดสินใจไม่ดูสื่อสั้นๆ เมื่อเห็นโฆษณาเกี่ยวกับคลิปวิดีโอเรื่องเพศจากเว็บไซต์				
13. เมื่อเห็นซีดีเกี่ยวกับภาพยนตร์ที่แสดงบทรบทางสมจริงที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศข้าพเจ้าสามารถเลือกคิดวิเคราะห์ไม่ชมภาพยนตร์นั้น				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
ด้านการจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกัน การมีเพศสัมพันธ์ 14. ข้าพเจ้าสังเกตุการณ์พัฒนาการของเปลี่ยนแปลง ทางร่างกายของระบบสืบพันธุ์อารมณ์เพศและความสนใจ ทางเพศตนเอง				
15. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองไม่ให้บุคคลอื่น มาสัมผัสร่างกายของข้าพเจ้า ซึ่งอาจก่อให้เกิดการมี เพศสัมพันธ์ได้				
16. ข้าพเจ้ามีวิธีการจัดการตนเองเมื่อเกิดอารมณ์ ทางเพศอย่างถูกต้อง ได้แก่การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ในที่ลับ การออกกำลังกาย เป็นต้น				
17. ข้าพเจ้าสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากระตุ้นอารมณ์ เพศ ด้วยการฟัง อ่าน เห็น การคิดที่อาจก่อให้เกิดอารมณ์ ทางเพศที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร				
18. ข้าพเจ้าจะมีกิจกรรมที่ทำให้ไม่ต้องหมกมุ่น ฟุ้งซ่าน ที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ				
ด้านความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 19. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายเกี่ยวกับ พัฒนาการด้าน การเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้นได้				
20. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น				
21. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายถึง ผลกระทบต่อการมี เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่มีต่อตนเองและต่อครอบครัวได้				
22. ข้าพเจ้าสามารถอธิบาย เรื่องความรู้ทาง สุขภาพได้				
23. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายแนวทางป้องกันการมี เพศสัมพันธ์				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
<p>ด้านทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>24. ถ้าข้าพเจ้าถูกเพื่อนต่างเพศชักชวนให้ไปที่ห้อง ข้าพเจ้าจะใช้คำพูดปฏิเสธพร้อมเหตุผลประกอบด้วย น้ำเสียงที่จริงจังที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราารู้สึกว่ามันดูไม่ดีเลย เธอคงไม่ว่า เพราะเราต้องรีบกลับไปช่วยแม่เลี้ยงน้อง เธอคงเข้าใจนะ เป็นต้น</p>				
<p>25. ถ้าข้าพเจ้าถูกเพื่อนชักชวนให้ดูสื่อลามก ข้าพเจ้าจะกล่าวปฏิเสธพร้อมแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบดูหนังแนวนี้ เราขอตัวนะ เป็นต้น</p>				
<p>26. ถ้าข้าพเจ้าถูกชวนไปดื่มเหล้าสองต่อสองข้าพเจ้าจะปฏิเสธแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบดื่ม กลัวเมา เราขอตัวไม่ไปนะ เป็นต้น</p>				
<p>27. ถ้าข้าพเจ้าถูกชวนไปเที่ยวกลางคืน ข้าพเจ้าจะกล่าวปฏิเสธ พร้อมแสดงความรู้สึกควบคุมกับข้ออ้างประกอบเหตุผลด้วยน้ำเสียงที่จริงจังที่ไม่ทำให้เสียเพื่อน เช่น เราไม่ชอบไปเที่ยวกลางคืน เราารู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก เธอคงเข้าใจ เป็นต้น</p>				
<p>28. ถ้าข้าพเจ้าถูกชักชวนให้ลองกินหรือเสพสารเสพติด เราจะปฏิเสธพร้อมกล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจังว่า เราไม่เสพ เราขอตัวนะแล้วรีบเดินออกจากสถานการณืนั้น เป็นต้น</p>				
<p>ด้านทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>29. ถ้าข้าพเจ้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง และเพื่อนต่างเพศ ขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจ ตอบว่า ไม่ยินยอม</p>				

ตอนที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ	ความถี่			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้เลย
30. หากมีผู้ใหญ่หรือผู้มีพระคุณ จะให้เงินหรือของใช้เพื่อแลกกับการยอมให้เขาได้กอดจูบ ลูกคลำ หรือมีเพศสัมพันธ์ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจ ไม่ยินยอมพร้อมกับรีบเดินออกจากสถานการณ์นั้นทันที				
31. เมื่อเพื่อนของข้าพเจ้าชวนไปงานเลี้ยงที่บ้านแล้ว ต้องนอนค้างพักอ้าแรมที่บ้านเพื่อน ทั้งที่รู้ว่ามีผู้อื่นที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักอยู่ด้วย ข้าพเจ้าจะตัดสินใจที่จะตอบว่าไม่ไป				
32. เมื่อข้าพเจ้าต้องไปทำการบ้านกับเพื่อนในหอพัก เพื่อนขอเปิดดูหนังลามก ข้าพเจ้าจะตัดสินใจบอกเพื่อนว่าไม่ควรเปิดดูพร้อมให้เหตุผลว่าเราไม่ชอบดูเรื่องประเภทนี้ มันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ถ้าเธอจะเปิดเราขอตัวนะ				
33. เมื่อเพื่อนชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือลองเสพยาเพราะจะได้สนุกมากขึ้น ข้าพเจ้าจะตัดสินใจบอกเพื่อนว่า ไม่ดีกว่า เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติด มีแต่ให้โทษต่อเรามากมายทั้งตนเองและคนอื่นร่วมทั้ง มันเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศพร้อมขอตัวรีบกลับบ้าน				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความถี่ในการปฏิบัติที่ตรงกับความจริง

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 4 ครั้ง/เดือน

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 3-4 ครั้ง/เดือน

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเกินกว่า 1-2 ครั้ง/เดือน

ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลยสักครั้ง

ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่เคยเลย
ด้านการดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด				
1. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ				
2. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อเพื่อนชักชวน				
3. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่เสพสารเสพติดเมื่อเพื่อนชักชวน				
4. ข้าพเจ้าเลือกที่จะไม่ดื่มหรือเสพยาเสพติดหรือเครื่องดื่มที่สงสัยว่ามีแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด				
ด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์				
5. ข้าพเจ้าไม่เที่ยวกลางคืน				
6. ข้าพเจ้าไม่เที่ยวสถานเริงรมย์				
7. ข้าพเจ้าไม่ไปเที่ยวกลางคืนแม้คูรักหรือเพื่อนพยายามชักชวนด้วยเหตุผลใดก็ตาม				
8. ข้าพเจ้าไม่ไปเที่ยวกลางคืนแม้ถูกกดดันหรือจ้ำจวนให้ไปจากเพื่อนต่างเพศหรือเพื่อนเพศเดียวกัน				
ด้านรักษานวลสงวนตัว				
9. ข้าพเจ้าไม่อยู่กับคูรักหรือเพศตรงข้ามในที่ลับตาคน				
10. ข้าพเจ้าเลือกที่จะแต่งตัวมิดชิดสุภาพเมื่อไปเดินหรืออยู่ในที่สาธารณะ				
11. ข้าพเจ้าไม่ให้คูรักหรือเพื่อนต่างเพศหยอกล้อถูกเนื้อต้องตัวกันในที่ลับตาคน				
12. ข้าพเจ้าเลือกที่จะแต่งตัวเรียบร้อยเมื่ออยู่กับคูรัก				
13. ข้าพเจ้าเลือกจะไม่ให้คูรักกอดจูบ เล้าโลมหรือสัมผัสเนื้อต้องตัว				

ภาคผนวก ข

โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

โปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

นางสาววนิดา ประโยชน์

ตารางกิจกรรม

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
1	แบบทดสอบก่อนทดลอง 2 ชุด - แบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	เพื่อประเมินความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบประเมินพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการทดลอง	30 นาที	ผลคะแนนของแบบทดสอบ - แบบสอบถามความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
	- รู้จักกันรู้จักเธอ ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยแนะนำตัวเอง ว่าชื่ออะไร พร้อม แขนวนบายชื่อที่คอ ให้นักเรียนรับทราบ	เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับผู้วิจัย	10 นาที	- การสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างและผู้วิจัย โดยการสังเกตบรรยากาศการทำกิจกรรม
	- สะกิดใจสักนิด ก่อนคิดเข้าถึง 1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 1 เรื่องการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยจะสอนเกี่ยวกับช่องทาง การเข้าถึง ลำดับขั้นตอนวิธีการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพพร้อมนำเสนอเว็บไซต์ทางสุขภาพที่น่าเชื่อถือ สอนวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล และหลักเกณฑ์การประเมินสารสนเทศทางสุขภาพ พร้อมสาธิตการเข้าถึงให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างพร้อมเปิดโอกาสให้ซักถาม และอธิบายให้นักเรียนฟังเพื่อความเข้าใจในเนื้อหา	1. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างรู้ลำดับขั้นตอนการสืบค้น และรับรู้ช่องทางในการเข้าไปสืบค้นหรือเว็บไซต์ที่ควรเข้าไปใช้ข้อมูลเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 2. เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบเชื่อมโยงด้วยหลักเหตุผลความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สืบค้นมาจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือสังคม และนำไปสู่ความเข้าใจต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง	50 นาที	1. นักเรียนรับรู้ขั้นตอน และช่องทางในการสืบค้นข้อมูลสังเกตได้จาก ผู้วิจัยยกตัวอย่างโจทย์สถานการณ์ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนสามารถตอบได้กับผู้วิจัยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ ตรวจสอบเชื่อมโยงด้วยหลักเหตุผลความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สืบค้นมาจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทางสุขภาพหรือสังคมและนำไปสู่ความเข้าใจ

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
	2. แจกใบงานรายบุคคล ด้านที่ 1 “สะกิดใจ สักนิตก่อน เข้าถึง” โดยใช้ห้องคอมพิวเตอร์ ของโรงเรียนในการสืบค้นข้อมูล จากคำถามที่มีทั้งหมด 40 เครื่อง			ต่อพฤติกรรมป้องกันการ มีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ดู ได้จากผลคะแนนจากใบ งาน กิจกรรม สะกิดสัก นิต ก่อนคิดเข้าถึง
2	- ชัวร์ก่อน เชื่อ 1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 2 เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อลามก เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อกิจกรรม “ชัวร์ก่อนเชื่อ” โดยให้ดูคลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” และสอนพร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษา เป็นบทความจากนวนิยาย 2 เรื่อง ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันในห้องเรียน ร่วมกันคิด วิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาสิ่ง ที่สื่อแนะนำว่าเหมาะสม ต่อการบริโภค ส่งผลกระทบ หรือให้ประโยชน์ ต่อเราอย่างไร 2. จากนั้นแจกใบงานที่ 2 เป็นรายบุคคลในหัวข้อ “ชัวร์ก่อน เชื่อ” นักเรียนต้องสามารถ ประเมินตัดสินคุณค่าหรือตีความ เนื้อหาในสารสนเทศหรือสื่อ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ซีดี ภาพยนตร์ หนังสือ หรือสื่อ อินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจาก ตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดง บทบาทที่สมจริงในภาพยนตร์ ออนไลน์	1. เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ ตรวจสอบเนื้อหาสาระของสื่อ ตัดสินคุณค่าว่าเนื้อหาสิ่ง ที่สื่อแนะนำเหมาะสมที่จะ บริโภคสื่อหรือก่อให้เกิด อารมณ์ทางเพศ 2. เพื่อให้เกิดความรู้และ สามารถเข้าใจเกี่ยวกับการ บริโภคสื่อที่เหมาะสมเพื่อ ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์	45 นาที	1. สังเกตในห้องเรียน จากการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์สื่อที่ผู้วิจัย ยกตัวอย่างประกอบ 2. ความรู้และสามารถ เข้าใจเกี่ยวกับการบริโภค สื่อที่เหมาะสมดูจาก คะแนนใบงาน กิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ”

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
	<p>- คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” โดยการให้ดูคลิปวิดีโอ “การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ” ให้ความรู้เกี่ยวกับ วิธีการจัดการกับอารมณ์ทาง พร้อมแลกเปลี่ยนความคิดจากตัวอย่างกรณีศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ร่วมกัน ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ เราจะจัดการอย่างไร</p> <p>2. แจกใบงานที่ 3 เป็นรายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” เพื่อให้นักเรียนรู้จัก การคิดวิเคราะห์ หาวิธีการจัดการตนเองต่ออารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	<p>เพื่อให้เกิดความรู้และสามารถเข้าใจ เกี่ยวกับ วิธีการจัดการตนเองต่ออารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	45 นาที	<p>นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริโภคสื่อที่เหมาะสม และวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ ดูจากผลคะแนนใบกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ”</p>
3	<p>- ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อกิจกรรม “ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์” อธิบายพร้อมแลกเปลี่ยนความคิด ตั้งโจทย์สะท้อนความคิด เกี่ยวกับ แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการ</p>	<p>เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ เกิดการคิดวิเคราะห์เพื่อเกิดความเข้าใจถึงแนวคิดทฤษฎี พัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลง เรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นผลกระทบต่ออารมณ์เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	60 นาที	<p>1. สังเกตการโต้ตอบของนักเรียนในชั้นเรียน ในการแลกเปลี่ยนความคิด ร่วมกันกันคิดวิเคราะห์ ใน หัวข้อ “ความรักกับความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่าง”</p> <p>2. สังเกตได้จากคะแนนรายบุคคล พบว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ</p>

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
	<p>ด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อ “ความรักและความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่าง”</p> <p>2. แจกใบงาน “ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”</p>			<p>เกิดการคิดวิเคราะห์ โจทย์สถานการณ์ สามารถตอบคำถาม ในใบงานกิจกรรม “ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”</p>
4	<p>- ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 5 ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ การมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน” ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาโดยการสอน ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ การมีเพศสัมพันธ์โดยเริ่มจาก ให้ดูคลิปวิดีโอ แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์ คำถามประกอบการเรียนการสอน ให้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียเพื่อนพร้อมกับ แลกเปลี่ยนความคิดระหว่าง การเรียนการสอน เพื่อโน้มน้าว ความรู้สึกหรือความประสงค์ ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์โดยคำพูด ไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ เพื่อหลีกเลี่ยง จากสถานการณ์ที่อาจการมี เพศสัมพันธ์</p>	<p>1. เพื่อให้รู้จักการฝึกคิด วิเคราะห์ถึงทักษะการสื่อสาร เพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>2. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ เพื่อการป้องกันการมี เพศสัมพันธ์</p>	45 นาที	<p>1. สังเกตจากการคิด วิเคราะห์ตัวอย่าง ประกอบการเรียนการสอน ของนักเรียนในห้อง เด็กนักเรียนว่าแต่ละคน ได้มีการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม โดยใช้ทักษะ การสื่อสารเพื่อปฏิเสธได้ ถูกต้อง</p> <p>2. คะแนนจากใบงาน กิจกรรมจะแสดงให้เห็น ว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ถึงทักษะ การสื่อสารเพื่อ ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์</p>

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
	<p>2. ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ในการฝึกทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>3. แจกใบงานที่ 5 เป็นรายบุคคล ทดสอบ “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียเพื่อน</p>			
	<p>ตัด ก่อน พลาด</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อกิจกรรม “ตัด ก่อนพลาด” ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาในการสอน โดยเริ่มจากให้ดูคลิปวิดีโอ ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์คำถาม ประกอบการเรียนการสอน ให้คิดวิเคราะห์ร่วมกันกิจกรรม “ตัดก่อน พลาด” พร้อมกับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างการเรียนการสอน</p> <p>2. ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ในการฝึกทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>3. แจกใบงานที่ 6 เป็นรายบุคคล ทดสอบกิจกรรม “ตัดก่อน พลาด”</p>	<p>1. เพื่อให้รู้จักการฝึกคิดวิเคราะห์ถึงทักษะการตัดสินใจ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>2. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>	45 นาที	<p>1. สังเกตจากการการคิด วิเคราะห์ตัวอย่างประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนในห้อง เด็กนักเรียนว่าแต่ละคนได้มีการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม โดยใช้ทักษะการตัดสินใจได้ถูกต้อง</p> <p>2. คะแนนจากใบงานที่ 6 รายบุคคล กิจกรรม “ตัด ก่อน พลาด” จะแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ถึงทักษะการตัดสินใจ</p>

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
5	<p>พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>- หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ การดื่มสุราและเสพยาเสพติด โดยผู้วิจัยอธิบายถึง ประเภทของสุราและสารเสพติด ที่ก่อให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของสุราและสารเสพติดว่ามีผลต่อผู้ดื่มหรือผู้เสพที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร</p> <p>2. แจกใบงานกิจกรรม หยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด</p>	<p>1. เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ถึงการออกฤทธิ์จากการดื่มสุราหรือเสพยาเสพติดที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และผลกระทบต่อผู้ประพฤติหรือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าจะยับยั้งไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้</p>	45 นาที	<p>1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด ตอบคำถามระหว่างการเรียนการสอน ในชั้นเรียน นักเรียนสามารถอธิบายถึงการออกฤทธิ์และผลกระทบของการดื่มสุราและเสพยาเสพติด ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2. คะแนนใบงานหยุดมีนเมา สัมพันธ์ไม่เกิด ทำให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ และตระหนักถึงพฤติกรรมที่ควรยับยั้งเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>
	<p>- Stop at Night life</p> <p>1. ผู้วิจัยให้ความรู้ การเที่ยวสถานเริงรมย์ ประเภทของสถานเริงรมย์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เหตุผลที่สถานเริงรมย์เป็นแหล่งก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดมีเพศสัมพันธ์ ช่วงข้ามคืน</p> <p>2. แจกใบงาน ใบงาน Stop at Night life</p>	<p>เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และผลกระทบต่อผู้ประพฤติหรือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าจะยับยั้งไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้</p>	45 นาที	<p>1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดตอบคำถามระหว่างการเรียนการสอน ในชั้นเรียน นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ที่ส่งผลเสียต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง</p>

(ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ระยะเวลา	ประเมินผล
				2. คະแนนใบงานใบงาน Stop at Night life ทำให้ทราบว่าคุณนักเรียนมีความรู้และตระหนักถึงพฤติกรรมที่ควรยับยั้งเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
6	<p>- งามอย่างไทย</p> <p>1. อธิบายวิธีการรักนวลสงวนตัว เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยยกตัวอย่างร่วมกันวิเคราะห์ความเหมาะสมเมื่อนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร</p> <p>2. แจกใบงาน “งามอย่างไทย”</p> <p>- ประเมินผลทันทีหลังลงโปรแกรม 2 ชุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 	<p>เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงพฤติกรรมและการปฏิบัติตัวที่เรียกว่าการรักนวลสงวนตัวเพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>เพื่อสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังให้โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>		<p>สังเกตจากการได้ตอบวิเคราะห์โจทย์คำถามร่วมกันในชั้นเรียนและคะแนนจากใบงานกิจกรรม “งาม อย่างไทย” แสดงถึงความเข้าใจในบทเรียน</p> <p>ผลคะแนนจากแบบทดสอบความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ภายหลังเข้าโปรแกรมทันที</p>
10	<p>- ระยะเวลาติดตาม 4 สัปดาห์</p> <p>2 ชุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ - แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ 	<p>เพื่อสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังให้โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์</p>		<p>ผลคะแนนจากแบบทดสอบความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาติดตามผลอีก 4 สัปดาห์</p>

ครั้งที่ 1

- แบบสอบถามก่อนทดลอง
- รู้จักฉันรู้จักเธอ
- สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง
- ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดประสงค์ของการเรียน

1. เพื่อสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการทดลอง
2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับผู้วิจัย
3. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างรู้ลำดับขั้นตอนการสืบค้น และรับรู้ช่องทางในการเข้าไปสืบค้นหรือเว็บไซต์ที่ควรเข้าไปใช้ข้อมูลเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
4. เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบเชื่อมโยงด้วยหลักเหตุผลความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่สืบค้นมาจากองค์กรที่เกี่ยวกับสุขภาพหรือสังคมและนำไปสู่ความเข้าใจในต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

สาระสำคัญ

การวิเคราะห์ความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สาธารณสุขเทคโนโลยี ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย เชื่อมโยงหากันได้อย่างรวดเร็ว ข้อมูลในเว็บไซต์เป็นสิ่งที่ทุกคนจำเป็นต้องได้แต่การเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ ซึ่งข้อมูลที่ได้มาเหล่านั้นน่าเชื่อถือและเหมาะสมที่จะนำไปสร้างองค์ความรู้ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยความรู้เหล่านั้นต้องถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณี ดังนั้น สิ่งสำคัญในการเข้าถึงนักเรียนผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น นั่นคือ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีร่วมกันระหว่างผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย และนักเรียน

อุปกรณ์

1. แบบสอบถามก่อนทดลอง ประกอบด้วย
 - 1.1 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
 - 1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
2. กิจกรรม “รู้จักฉันรู้จักเธอ”
 - 2.1 ปากกาเคมี

2.2 กระดาษแข็งเจาะรู

2.3 เชือกสำหรับห้อยคอ

3. กิจกรรม “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง”

3.1 คอมพิวเตอร์

3.2 โปรเจคเตอร์

3.3 ใบความรู้กิจกรรม “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง” ประกอบด้วย

- ใบความรู้ แหล่งข้อมูล และขั้นตอนการสืบค้น
- ใบความรู้ วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเว็บไซต์
- ใบความรู้การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์

3.4 ตัวอย่างประกอบการสอน การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเว็บไซต์ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (การรักษาวลสงวนตัว)

3.5 ใบงาน “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง”

3.6 เฉลยใบงาน “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง”

วิธีการดำเนินการ

1. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแนะนำตัวเอง ว่าชื่ออะไร พร้อมแขวนป้ายชื่อที่คอให้นักเรียนรับทราบ

3. ผู้วิจัยอธิบายเกมส์แนะนำชื่อตัวเอง โดยให้นักเรียนร่วมเล่นเกมแนะนำตัวเอง เริ่มต้นจากผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย จากนั้นผู้วิจัยชี้ไปที่เด็กโต๊ะแรก แล้วให้นักเรียนยกมือขึ้นชี้นิ้วโป้งเข้าหาตัวเอง ขานชื่อเข้าหาตัวเอง เมื่อขานชื่อตัวเองเสร็จแล้ว ชี้นิ้วไปหาคนถัดไปแล้วพูดว่า แล้วเธอล่ะชื่ออะไร ทำเช่นนี้ไปจนครบ กลุ่มตัวอย่าง 40 คน จากนั้นให้เด็ก ๆ จำชื่อเพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ แล้วมารับกระดาษแข็งกับปากกาเคมีไปเขียนชื่อ ใส่ป้ายห้อยคอให้เพื่อน

4. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 1 เรื่องการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยจะสอนเกี่ยวกับช่องทางการเข้าถึง ลำดับขั้นตอนวิธีการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ พร้อมนำเสนอเว็บไซต์ทางสุขภาพที่น่าเชื่อถือ สอนวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลและหลักเกณฑ์การประเมินสารสนเทศทางสุขภาพ พร้อมสาธิตการเข้าถึงให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างพร้อมอธิบาย

5. แจกใบงานรายบุคคล ด้านที่ 1 “สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง” โดยใช้ห้องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนในการสืบค้นข้อมูลจากคำถามที่มีทั้งหมด 40 เครื่อง

สรุป

นักเรียนสามารถรู้ขั้นตอนการเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เว็บไซต์สุขภาพ และสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์ได้จากการโต้ตอบจากตัวอย่างในชั้นเรียน

การประเมินผล

1. ได้ผลคะแนนจากแบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และคะแนนจากแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการทดลอง
2. การมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและผู้วิจัย โดยการสังเกตบรรยากาศกิจกรรม
3. นักเรียนรับรู้ ขั้นตอน และช่องทางในการสืบค้นข้อมูล สังเกตได้จากผู้วิจัยยกตัวอย่างโจทย์สถานการณ์ประกอบการเรียนการสอน นักเรียนสามารถตอบโต้กับผู้วิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง
4. คะแนนจากใบงาน“สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง”

ใบความรู้
กิจกรรม สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง สำหรับของวิทยากร
ใบความรู้ แหล่งข้อมูล และขั้นตอนการสืบค้น

แหล่งข้อมูลและบริการสุขภาพ

แหล่งข้อมูลและบริการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติสามารถหาได้จาก 2 ช่องทางหลัก ๆ ดังนี้

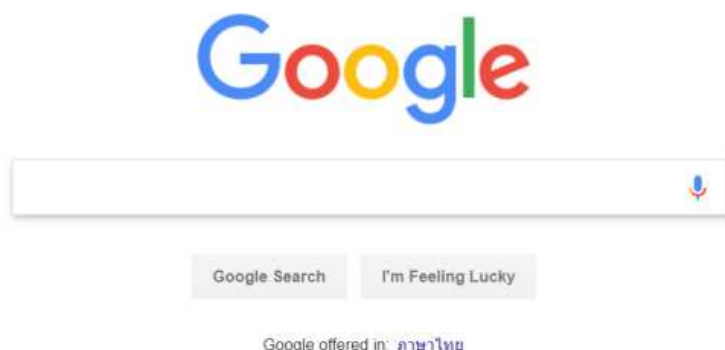
แหล่งข้อมูลและบริการ	รายการ
1. หน่วยบริการข้อมูลสุขภาพ	ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
2. สื่อต่าง ๆ	
2.1 สื่อบุคคล	แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุข ประชาชนชาวบ้าน
2.2 สื่อท้องถิ่น	วิทยุชุมชน เคเบิลทีวี
2.3 สื่อมวลชน	วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
2.4 สื่อออนไลน์	อินเทอร์เน็ต ยูทูป โปรแกรมใช้งานบนมือถือ แท็บเล็ต เฟสบุ๊ก ไลน์

ที่มา: กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. 2561

ลำดับขั้นตอนวิธีการสืบค้น ช่องทางการสืบค้น เพื่อเข้าถึงข้อมูลจากสื่อออนไลน์

สามารถใช้โปรแกรมใช้งานบนมือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ ของเราได้ โดยมีขั้นตอนการสืบค้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เข้าไปใน www.google.co.th

ขั้นที่ 2 พิมพ์หัวข้อที่เราต้องการสืบค้น

Google

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

Google Search

I'm Feeling Lucky

Google offered in: ภาษาไทย

ขั้นที่ 3 Google จะแสดงหัวข้อและเว็บไซต์ที่สามารถให้เราเข้าถึงข้อมูลได้

Google

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

All Images Videos News Maps More

Settings Tools

About 17,500,000 results (0.58 seconds)

วัยรุ่น กับ การมีเพศสัมพันธ์ - กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

<https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=1057> ▾ Translate this page

14 กุมภาพันธ์ ของทุกปี เป็นวันวาเลนไทน์ ซึ่งหลายคนก็ถือว่าเป็นวันแห่งความรัก และมีค่านิยมบางอย่างของวัยรุ่นบางคนที่ใช้วันแห่งความรักเป็นวันแห่งการ "เสียตัว"...

วัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด

www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/health/44.htm ▾ Translate this page

วัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด. วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น โคนเฉพาะเรื่องเพศ การทางออกที่ดีจากการหมกหมนเรื่องเพศ เช่นการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา ...

You've visited this page 2 times. Last visit: 12/3/18

เพศสัมพันธ์... ในวัยรุ่น - Thaihealth.or.th | สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้าง ...

www.thaihealth.or.th › [สาระสุขภาพ](#) › [ทันกระแสสุขภาพ](#) ▾ Translate this page

Sep 17, 2014 - วัยรุ่นกับเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่แยกกันยาก โดยเฉพาะในยุคสมัยปัจจุบันที่วัยรุ่นมีอิสระมากขึ้น มีโอกาสที่จะคบหาสมาคมสนิทสนม กันได้ง่ายมากกว่าในอดีต ...

[PDF] บทความวิชาการ วัยรุ่นไทยกับการมีเพศสัมพันธ์ - ThaiJO

<https://tci-thaijo.org/index.php/pnc/article/download/.../90791/> ▾ Translate this page

เยาวชนไทยและการพัฒนาประเทศในอนาคต. จากข้อมูลข้างต้น บทความนี้จึงขอ น าเสนอ. สาระสำคัญเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของ. วัยรุ่นในบริบทประเทศไทย ...

You've visited this page many times. Last visit: 12/17/18

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร | krupenka

<https://krupenka.wordpress.com/2013/.../การมีเพศสัมพันธ์ก่อน...> ▾ Translate this page

Jan 28, 2013 - บัณฑิตด้านพันธกรรม พัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะฮอร์โมนในร่างกาย มีผลกระตุ้นให้มีความสนใจกับเพศตรงข้าม ...

ขั้นที่ 4 เลือกเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือ เช่น เว็บไซต์เกี่ยวกับองค์กรทางสุขภาพหรือสังคม หรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับบทความวิจัย

แนะนำเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือที่กลุ่มตัวอย่างหรือคนอื่นสามารถเข้าไปใช้ข้อมูลได้

เข้าไปใน google แล้วพิมพ์ว่า กระทรวงสาธารณสุข

ติดตามสถานการณ์ฝุ่นละออง และ ข้อมูลการดูแลตนเอง เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ ในสถานการณ์ฝุ่นละออง PM 2.5

กระทรวงสาธารณสุข
 MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

[เกี่ยวกับ สธ.](#)
[บริการ](#)
[สำหรับเจ้าหน้าที่](#)
[ติดต่อ](#)
[ค้นหา](#)

[หน้าหลัก](#) / [เกี่ยวกับเรา](#) / [เว็บไซต์หน่วยงาน](#)

เว็บหน่วยงานใน

สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
กรมควบคุมโรค
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
กรมสุขภาพจิต
กรมการแพทย์

กระทรวงสาธารณสุข
 MINISTRY OF PUBLIC HEALTH

[เกี่ยวกับ สธ.](#)
[บริการ](#)
[สำหรับเจ้าหน้าที่](#)
[ติดต่อ](#)
[ค้นหา](#)

กรมอนามัย
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
องค์การเภสัชกรรม
ศูนย์วิชาการ / วิทยาลัย
หน่วยงาน/องค์กร ด้านสาธารณสุข
หน่วยงาน/มูลนิธิ

เว็บหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค

ใบความรู้ การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลสารสนเทศ เราสามารถตรวจสอบได้มาจากแหล่งใด
อย่างเช่นสารสนเทศที่อยู่ในห้องสมุด เนื่องจากหนังสือภายในห้องสมุดต้องผ่านบรรณารักษ์
บรรณานิการ การตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง จึงเชื่อได้ว่ามีความน่าเชื่อถือ

ที่มา: กองสุกศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. 2561

ตัวอย่างประกอบการสอน การตรวจสอบความน่าเชื่อถือเว็บไซต์แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (การรักรนวนสงวนตัว)

The screenshot shows the website of the Culture Surveillance Bureau (สำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม). The page features a header with the bureau's name and logo, a search bar, and a navigation menu. The main content area displays an article titled "วัยใส หัวใจวีรวัฒนธรรม" (Young People, Brave Heart of Culture). The article includes a quote: "จงรักรนวนสงวนนามห้ามใจไว้ อย่าหลงใหลใจคำที่ร่ำลือจน คิดถึงหน้าบิดาและมารดร อย่ารีบร้อนเร็วนักก็ไม่ได้ เมื่อสูดดมหอมหวานจึงควรหลั่น อยู่กับต้นอย่าให้พรากไปจากที่ อย่าซิงลูกก่อนห้ามไม่งามดี เมื่อบุญผู้มีคิงจะมาอย่างปรามก..." (Be careful of rumors, don't be misled by words, think of your parents, don't rush, when you smell sweetness you should be cautious, stay with the root, don't let it go, don't let the child go before it's not good, when the blessing will come like a thief...). The article text discusses digital safety and privacy. On the right side, there are promotional banners for "ประชาสัมพันธ์" (Publicity) and "ปฏิทินกิจกรรม" (Activity Calendar). At the bottom, there is contact information and a footer with the year 2015.

ที่มา: สำนักงานเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. 2559 : ออนไลน์.

ใบงานที่ 1 รายบุคคล
- สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำการสืบค้นในระบบอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ของทางโรงเรียนที่จัดเตรียมไว้ในห้องคอมพิวเตอร์ ทั้งหมด 40 เครื่อง ตามหัวข้อที่กำหนด แล้วตอบคำถามลงในช่องว่าง

คำอธิบายขยายคำถาม : เว็บไซต์ที่สืบค้นที่นักเรียนคิดว่าเหมาะสมจะเข้าถึงข้อมูลในการค้นคว้าสาเหตุทำไมจึงต้องเลือกเว็บไซต์นี้ในการค้นคว้าข้อมูล และนักเรียนวิเคราะห์ว่าเว็บไซต์นี้มีความน่าเชื่อถืออย่างไร

หัวข้อ	เว็บไซต์ที่สืบค้น	สาเหตุที่เลือกเว็บไซต์
1. แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น		
2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์		
3. ผลกระทบเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น		
4. ความรอบรู้ทางสุขภาพ		
5. แนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ * ให้นักเรียนเลือก 1 ข้อ - การหลีกเลี่ยงจากการดื่มเครื่องดื่มของมีนเมา - การหลีกเลี่ยงจากการเที่ยวสถานเริงรมย์ - การรักษานวลสงวนตัว		

ที่มา: กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. 2561

เฉลย : ใบงานที่ 1 รายบุคคล
- สะกิดใจ สักนิด ก่อนคิดเข้าถึง

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำการสืบค้นในระบบอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์ของทางโรงเรียนที่จัดเตรียมไว้ในห้องคอมพิวเตอร์ ทั้งหมด 30 เครื่อง ตามหัวข้อที่กำหนด แล้วตอบคำถามลงในช่องว่าง

คำอธิบายขยายคำถาม : เว็บไซต์ที่สืบค้นที่นักเรียนคิดว่าเหมาะสมจะเข้าถึงข้อมูลในการค้นคว้าสาเหตุทำไมจึงต้องเลือกเว็บไซต์นี้ในการค้นคว้าข้อมูล และนักเรียนวิเคราะห์ว่าเว็บไซต์นี้มีความน่าเชื่อถืออย่างไร

หัวข้อ	เว็บไซต์ที่สืบค้น	สาเหตุที่เลือกเว็บไซต์
1. แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น	http://humaneco.stou.ac.th/UploadedFile/72202-1.pdf (ประกายรัตน์ ภัทรธิด. 2560 : ออนไลน์)	เพราะเว็บไซต์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก 1. ผู้เขียนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ 2. มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รองรับ 3. มีแหล่งที่มา ระบุชื่อผู้เขียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์	http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2015/TU_2015_5717035108_4351_2727.pdf (วิพรรษา คารินทร์. 2558)	เว็บไซต์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก 1. ผู้เขียนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ 2. มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รองรับ 3. มีแหล่งที่มา ระบุชื่อผู้เขียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. มีความทันสมัย
3. ผลกระทบเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น	file:///C:/Users/Windows/Downloads/118340-Article%20Text-306007-1-10-20180409%20(14).pdf (ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. 2560 : 173-182)	เว็บไซต์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก 1. ผู้เขียนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ 2. มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รองรับ 3. มีแหล่งที่มา ระบุชื่อผู้เขียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. มีความทันสมัย
4. ความรอบรู้ทางสุขภาพ	file:///C:/Users/Windows/Downloads/115970-Article%20Text-298354-2-10-20180417%20(6).pdf (วัชรพร เขยสุวรรณ. 2560 : 183-192)	เว็บไซต์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก 1. ผู้เขียนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ 2. มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รองรับ

(ต่อ)

หัวข้อ	เว็บไซต์ที่สืบค้น	สาเหตุที่เลือกเว็บไซต์
		3. มีแหล่งที่มา ระบุชื่อผู้เขียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. มีความทันสมัย
5. แนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ * ให้นักเรียนเลือก 1 ข้อ - การหลีกเลี่ยงจากการดื่มสุราและเสพสารเสพติด - การหลีกเลี่ยงจากการเที่ยวสถานเริงรมย์ - การรักษานวลสงวนตัว	https://www.m-culture.go.th/surveillance/ewt_news.php?nid=1318&filename=index (สำนักงานเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. 2559 : ออนไลน์)	เว็บไซต์มีความน่าเชื่อถือ เนื่องจาก 1. ผู้เขียนเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ 2. มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รองรับ 3. มีแหล่งที่มา ระบุชื่อผู้เขียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4. มีความทันสมัย

ที่มา: กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข. 2561

กิจกรรมครั้งที่ 2
กิจกรรม - ชัวร์ก่อน เชื่อ
- คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดประสงค์ของการเรียน

1. เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ตรวจสอบ วิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาสาระตัดสินคุณค่าว่าเนื้อหา
 สิ่งที่น่าสนใจเหมาะสมที่จะบริโภคสื่อหรือก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ
2. เพื่อให้เกิดความรู้และสามารถเข้าใจ เกี่ยวกับการบริโภคสื่อที่เหมาะสม วิธีการจัดการตนเอง
 ต่ออารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สาระสำคัญ

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเริ่มมีพัฒนาการทางด้านเพศทั้งทางร่างกาย สังคม จิตใจ อารมณ์ ซึ่งรวมทั้ง
 อารมณ์ทางเพศ เมื่อมีสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นและฮอร์โมนภายในร่างกายสัมพันธ์กันทำให้เด็กมี
 ความต้องการทางเพศ และการที่จะเด็กวัยรุ่นจะไม่ระบายออกโดยการไปมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกก่อนวัย
 อันควร เด็กต้องรู้จักวิธีที่เหมาะสมเพื่อจะได้ระบายออกทางอารมณ์โดยอยู่ในขอบเขตที่ติงามของ
 วัฒนธรรมไทย

อุปกรณ์

1. กิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ”
 - 1.1 คลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” (สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
 ม.ป.ป.)
 - 1.2 ใบความรู้ กิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ”
 - 1.3 ตัวอย่างประกอบกิจกรรม “ชัวร์ก่อน เชื่อ”
 - 1.4 ใบงานเป็นรายบุคคล “ชัวร์ก่อน เชื่อ”
 - 1.5 เฉลยใบงานเป็นรายบุคคล “ชัวร์ก่อน เชื่อ”
 - 1.6 คอมพิวเตอร์
 - 1.7 โปรเจคเตอร์
2. กิจกรรม คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ
 - 2.1 คลิปวิดีโอ “การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ” (สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย
 กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.)
 - 2.2 ใบความรู้กิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ”
 - 2.3 ตัวอย่างประกอบกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ”

2.4 ใบงานเป็นรายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ”

2.5 เฉลยใบงานเป็นรายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ”

2.6 คอมพิวเตอร์

2.7 โปรเจคเตอร์

วิธีการดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 2 เกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “ซัวร์ ก่อนเชื่อ” โดยให้ดูคลิปวิดีโอ “รู้เท่าทันสื่อ” และสอนพร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษาเป็นบทความจากนวนิยาย 2 เรื่อง ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกันในห้องเรียนร่วมกัน คิดวิเคราะห์ วิพากษ์เนื้อหาสาระ หรือสิ่งที่สื่อนำเสนอว่าเหมาะสมต่อการบริโภคสื่อ ส่งผลกระทบหรือให้ประโยชน์ต่อเราอย่างไร

2. ผู้วิจัยความรู้ ด้านที่ 3 ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” โดยการให้ดูคลิปวิดีโอ “การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ” ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดจากตัวอย่างกรณีศึกษาเพื่อให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ร่วมกัน ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศเราจะจัดการอย่างไร

3. จากนั้นแจกใบงานที่ 2 รายบุคคล ในหัวข้อ “ซัวร์ก่อน เชื่อ” นักเรียนต้องสามารถประเมินตัดสินคุณค่าหรือตีความเนื้อหาในสารสนเทศหรือสื่อ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ซีดี ภาพยนตร์ หนังสือหรือสื่ออินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงในภาพยนตร์ออนไลน์ และใบงานที่ 3 รายบุคคล “คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ” เพื่อให้นักเรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ หาวิธีการจัดการตนเองต่ออารมณ์ทางเพศอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สรุป

นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ได้ว่าเนื้อหาของสื่อว่าเหมาะสมที่จะบริโภคหรือไม่เหมาะสมที่จะบริโภคสื่อ ส่งผลกระทบต่อเราอย่างไร เมื่อบริโภคสื่อเหล่านั้น และยังสามารถบอกวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้

ประเมินผล

1. สังเกตจากการคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์สื่อตัดสินคุณค่าจากตัวอย่างโจทย์จากบทความในนวนิยายร่วมกันในชั้นเรียนของนักเรียน จากโจทย์คำถามว่าสื่อใดเหมาะสมต่อการบริโภค

2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริโภคสื่อที่เหมาะสม และวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ ดูจากผลคะแนนใบงานที่ 2 และใบงานที่ 3

ใบความรู้กิจกรรม

- ชั่วก่อน เชื้อ

- คุณและฉันทพลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ

การเสพสื่อลามก ประกอบด้วย

1. สื่อมวลชน หนังสือ ซีดี วารสาร การ์ตูน นวนิยาย และเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต
2. สื่อบุคคล ได้แก่ ดารา นักร้อง พิธีกร พิธีกร พนักงานขายสินค้า หรือสื่อบนท้องถนน ได้แก่ ป้ายโฆษณา แบนเนอร์ คัดเอาท์ ที่แสดงออกทางเพศ โดยการบรรยายเป็นคำพูด ภาพ หรือการแสดง การกระทำเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ถ่ายทอดผ่านสื่อ โดยการอ่าน ดู ฟัง การนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ผ่านสื่อมวลชนหรือสื่อบุคคล โดยการแสดงบทบาทที่เห็นอวัยวะของร่างกายที่แสดงออกทางเพศหญิง หรือเพศชายจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น (ฮาม เชื้อสถาปนศิริ. 2554)

สื่อที่มีเนื้อหาทางเพศมีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชนใน 3 ลักษณะ ดังนี้

1. สื่อมีผลต่อการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
2. สื่อทำให้เกิดจินตนาการทางเพศ
3. สื่อสร้างการเรียนรู้ทางเพศ

ผู้รับสารที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมีโอกาสที่จะเข้าถึงสื่อลามก เช่น ภาพที่เห็นเรื้อนร่างได้ง่ายขึ้น และยังเป็นช่องทางในการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหรือผู้ชายที่รู้จักกันในอินเทอร์เน็ต (นิติกายจนวณิชย์ และรัตนสุดา ปุณณะหิตานนท์. 2552 : ออนไลน์) หรือคู่รัก เพราะวัยรุ่นเป็นช่วงวัย ค้นหาอัตลักษณ์ของตนเองโดยเฉพาะเรื่องเพศและมีรับค่านิยมที่ผิด ๆ ว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเป็นเรื่องปกติ ดังนั้น วัยรุ่นไทยควรสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเองโดยต้องรู้จักที่จะตั้งคำถาม คิดวิเคราะห์ วิพากษ์ และรู้เบื้องหน้าและเบื้องหลังของสื่อ นั้น ต้องรู้จักเสพสื่อด้วยความตระหนัก ใช้สติในการรับสื่อ (ฮาม เชื้อสถาปนศิริ. 2554) วิเคราะห์ก่อนเลือกรับชมสื่อที่ไม่เหมาะสมต่อประเพณีไทยที่มีแต่ผลเสีย

การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศ

หมายถึง วิธีการหรือทักษะที่บุคคลที่จะจัดการกับความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นกับตน ดังนี้

1. รู้จักการควบคุมจิตใจตนเองไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ โดยการคิดถึงหลักขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย ศีลธรรมอันดีงามที่ฝ่ายหญิงต้องรู้จักรักษากวลงนตัวและฝ่ายชายต้องรู้จักให้เกียรติฝ่ายหญิง จะมีสัมพันธ์ทางกายกันได้ก็ต่อเมื่อแต่งงานกันให้ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมทั้งวุฒิภาวะทางสังคม รายได้เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว

2. วิธีการจัดการกับอารมณ์เพศได้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ได้แก่

- 1) การหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากระตุ้นด้วยการฟัง การอ่าน การดู การคิด จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์

- 2) การสัมผัสร่างกายทุกส่วนของเพศตรงข้าม
- 3) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการระบายความเครียดทางอารมณ์ กระทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ แต่ต้องกระทำในที่มืดซิดหรือลับตาคน
- 4) เบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ โดย ทำกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง ออกกำลังกาย เป็นต้น

ตัวอย่างประกอบการสอน กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์บทความที่ผู้วิจัยยกตัวอย่างข้างต้นทั้งสองเรื่องแล้วตอบคำถามได้ บทความข้อที่ 1 และข้อที่ 2

ข้อที่ 1 เพื่อนรักเตียงร้อน (ฉัญฉวย. 2562 : ออนไลน์)

คำกล่าวในนวนิยาย

“เพื่อนนอนดี ๆ สิ อย่าเอามือมาจับนมเรา”

นรากล่าว “เราจะทำอะไร หุตุเดียวนั้นะ”

เรากล่าว “นราขอได้ไหมเพื่อน เราอยาก”

ทำเอานราสยิวไปทั้งตัวและเดินก้าวไปในชีวิตด้วยความเข้มแข็ง

นรากล่าว “เพื่อนกันทำแบบนี้ไม่ได้”

เรจึงตอบว่า “เพื่อนกันเอากันจะเป็นไร”

เหมาะสมหรือไม่ที่จะอ่าน :

สื่อให้คุณค่าหรือโทษ :

เมื่อเราเสพสื่อชิ้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไรให้ประโยชน์กับเราอย่างไร :

.....

ข้อที่ 2 ความสุขของกะทิ (งามพรรณ เวชชาชีวะ. 2559)

คำกล่าวในนวนิยาย

“กะทิเป็นเด็กหญิงวัย 9 ขวบ แม่เธอเสียชีวิต เธอเติบโตด้วยความรัก กำลังใจจากสมาชิกในครอบครัว

เธอเข้าใจและยอมรับในโชคชะตา”

เหมาะสมหรือไม่ ที่จะอ่าน :

สื่อให้คุณค่าหรือโทษ :

เมื่อเราเสพสื่อชิ้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไรให้ประโยชน์กับเราอย่างไร :

.....

เฉลย : ตัวอย่างประกอบการสอน กิจกรรมที่ 2 และกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์ บทความที่ผู้วิจัยยกตัวอย่าง ข้างต้นทั้งสองเรื่อง แล้วตอบคำถามได้ บทความ ข้อที่ 1 และข้อที่ 2

ข้อที่ 1 เพื่อนรักเตียงร้อน (ธัญวลัย. 2562 : ออนไลน์)

คำกล่าวในนวนิยาย

“เพื่อนนอนดี ๆ สิ อย่าเอามือมาจับนมเรา”

นรากล่าว “เราจะทำอะไร หยุดเดี๋ยวนี้ละ”

เรากล่าว “นราขอได้ไหมเพื่อน เราอยาก”

ทำเอานราสยิวไปทั้งตัวและเดินก้าวไปในชีวิตด้วยความเข้มแข็ง

นรากล่าว “เพื่อนกันทำแบบนี้ไม่ได้”

เรจึงตอบว่า “เพื่อนกันเอากันจะเป็นไร”

เหมาะสมหรือไม่ที่จะอ่าน : เหมาะสม

สื่อให้คุณค่าหรือโทษ : ให้โทษ

เมื่อเราเสพสื่อ นั้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไรให้ประโยชน์กับเราอย่างไร :

ทำให้เราเกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดมีเพศสัมพันธ์

ข้อที่ 2 ความสุขของกะทิ (งามพรรณ เวชชาชีวะ. 2559)

คำกล่าวในนวนิยาย

“กะทิเป็นเด็กหญิงวัย 9 ขวบ แม่เธอเสียชีวิต เธอเติบโตด้วยความรัก กำลังใจจากสมาชิกในครอบครัว เธอเข้าใจและยอมรับในโชคชะตา”

เหมาะสมหรือไม่ที่จะอ่าน : เหมาะสม

สื่อให้คุณค่าหรือโทษ : ให้คุณค่า

เมื่อเราเสพสื่อ นั้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไรให้ประโยชน์กับเราอย่างไร :

ทำให้เรา รู้จักเข้าใจและปล่อยวางในโชคชะตาที่เกิดขึ้นและต่อสู้กับชีวิตด้วยความเข้มแข็ง

คำกล่าวในนวนิยาย (ฉัณวลัย. 2562 : ออนไลน์)

“เพื่อนนอนดี ๆ สิ อย่าเอามือมาจับนมเรา”
 นรากล่าว “เราจะทำอะไร หยุดเดี๋ยวนี้นะ”
 เรากล่าว “นราขอได้ไหมเพื่อน เราอยาก”
 ทำเอานรา สยิวไปทั้งตัว
 นรากล่าว “เพื่อนกันทำแบบนี้ไม่ได้”
 เรจึงตอบว่า “เพื่อนกันเอากันจะเป็นไร”

ถ้าเราเกิดอารมณ์ทางเพศเมื่อได้อ่านบทความ ข้อที่ 1 นักเรียนมีวิธีการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ
 อย่างไร

เฉลย : เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศอาจสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองในที่ลับตา

ใบงานที่ 2 รายบุคคล

- ชัวร์ก่อน เชื่อ

คำชี้แจง ให้นักเรียน ดู อ่าน วารสาร และการ์ตูน ในโจทย์และตอบข้อความใต้ภาพให้ถูกต้อง

1. ภาพการ์ตูน

1. เหมาะสมต่อการบริโภคหรือไม่
2. สื่อให้คุณค่าหรือโทษ.....
3. เมื่อเราเสพสื่อชิ้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไร

.....

.....

.....

2. พาดหัวข่าว

“เสียวเนินน้อย อูยยยยย เสียว จุ่มจิ้ม ดารา ? ครางกระเส้า”

1. สื่อเหมาะสมต่อการบริโภคหรือไม่
2. สื่อให้คุณค่าหรือโทษ.....
3. เมื่อเราเสพสื่อชิ้นแล้วส่งผลกระทบต่อหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไร

.....

.....

.....

3. ถ้าเราค้นหาเว็บออนไลน์แล้วเจอโฆษณาสื่อลามกแฝง นักเรียนคิดว่าเหมาะสมหรือไม่ที่จะเสฟสื่อเหล่านั้น และถ้าเราคลิกเขาไปจะก่อให้เกิดผลเสียตามมาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

เฉลย : ใบงานที่ 2 รายบุคคล

- ชัวร์ก่อน เชื่อ

คำชี้แจง ให้นักเรียน ดู อ่าน วารสาร และการ์ตูน ในโจทย์และตอบข้อความใต้ภาพให้ถูกต้อง

1. วิเคราะห์จากภาพการ์ตูน

1. เหมาะสมต่อการบริโภคหรือไม่

เฉลย : ไม่เหมาะสม

2. สื่อให้คุณค่าหรือโทษ

เฉลย : ให้โทษ

3. เมื่อเราเสพสื่อชิ้นนั้นแล้วส่งผลกระทบหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไร

เฉลย : ส่งผลให้เราเกิดอารมณ์ทางเพศจนก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

2. พาดหัวข้อ

พาดหัวข่าว “เสียวเนินน้อย อูยยยย เลีย จุ่มจิม ดารา ? ครางกระเส้า”

1. สื่อเหมาะสมต่อการบริโภคหรือไม่

เฉลย : ไม่

2. สื่อให้คุณค่าหรือโทษ

เฉลย : โทษ

3. เมื่อเราเสพสื่อชิ้นนั้นแล้วส่งผลกระทบหรือให้ประโยชน์กับเราอย่างไร

เฉลย : ส่งผลกระทบต่อเรา คือ ทำให้เราอยากรู้อยากเห็น เกิดการศึกษาจากคำกล่าวในข่าว ล่อแหลมอาจทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้นได้

3. ถ้าเราค้นหาเว็บออนไลน์แล้วเจอ โฆษณา สื่อลามกแฝง นักเรียนคิดว่าเหมาะสมหรือไม่ที่จะ
เสฟสื่อเหล่านั้น และถ้าเราคลิกเขาไปจะก่อให้เกิดผลเสียตามมาอะไรบ้าง

เฉลย : ไม่เหมาะสม ส่งผลเสีย คือ ทำให้ผู้เสฟสื่อเกิดอารมณ์ทางเพศจากการได้เข้าไปดูบทบาทการแสดง
ของละครที่มีการแสดงบทบาททางเพศสมจริง และเมื่อเปิดแล้วอยู่กับเพศตรงข้ามอาจทำให้เกิดการมี
เพศสัมพันธ์ได้

ใบงานที่ 3 รายบุคคล
- คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ

คำชี้แจง ให้นักเรียน ดู อ่าน หนังสือ และภาพยนตร์ในโจทย์และตอบข้อคำถามได้ภาพให้ถูกต้อง

1. บทละครในหนังสือออนไลน์ (วีรชิต ทองจิลา. 2561 : ออนไลน์)

วันหนึ่งในโรงเรียนที่แสนจะน่าเบื่อสาวน้อยอายุ 15 ปี มีเพื่อนน้อยเนื่องจากเธอเป็นคนน่ารักใคร ๆ ก็อิจฉาที่เธอสวยมีคนชอบมากมาย เธอชื่อเด็กหญิงรันนี่ ขณะที่เธอจะเดินไปเข้าห้องน้ำก่อนกลับบ้าน มีเด็กชายมิก เดินมาตบที่ไหล่เธอเบา ๆ แล้วบอกว่า

“รันนี่เธอไปหาเราหน่อยสิที่ห้องเก็บของ เรามีเรื่องจะคุยกับเธอ”

เมื่อตกเย็นรันนี่ก็เดินไปที่ห้องเก็บของแล้วตะโกนเรียกมิก

“เธอมีอะไรหรือเปล่า”

ทันใดนั้น มิก กระซากร่างของเรนนีลงที่พื้น พร้อมกับถือกระเป๋า

รันนี่ถามมิก ว่า “เธอจะทำอะไรฉัน”

มิกบอกว่า “ฉันไม่ไหวแล้ว เธอต้องช่วยฉัน”

รันนี่ขัดขืนแต่ยิ่งขัดขืน มิกก็ยิ่งรุนแรงขึ้น กระซอกเสื้อของรันนี่จนหลุด แล้วเริ่มหอมทั่วเรือนร่างของเธอ แม้รันนี่จะเอามือปิดเรือนร่างแต่มิกก็ปิดออก

คำถาม : ถ้านักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์จากเนื้อหาบทละครในข้างต้น ในมุมมองของเพศหญิงและเพศชาย นักเรียนมีวิธีปฏิบัติตัวหรือจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้เช่นไร

2. บทละครตอนหนึ่งของทางโทรทัศน์ (ตฤณธวัช ตนพ. 2559 : ออนไลน์)

เด็กชายหนึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันกับเด็กหญิงออยและแอบหลงรักมาตลอดไม่บอกใคร เด็กหญิงออยก็นึกว่าเด็กชายหนึ่งเป็นตุ๊ด แต่ไม่ใช่เลย วันหนึ่งเด็กชายหนึ่งเข้ามาในห้องเด็กหญิงออย แล้วเข้ามาจูบเด็กหญิงออย บอกว่า “นายเป็นตุ๊ดไม่ใช่หรอ” เด็กหญิงออยได้ปลื้มอก แล้วถามเด็กชายหนึ่งอีกครั้งว่า “เป็นตุ๊ดไหม” แต่เด็กชายหนึ่งนิ่งนิ่งแล้วมองไปที่เด็กหญิงออย จากนั้นสองคนได้มองตากัน แล้วเด็กชายหนึ่งก็ผลักเด็กหญิงออยลงที่เตียง ทั้งสองคนก็กอด หอม และมีเพศสัมพันธ์กันในชุดนักเรียนที่ห้องของเด็กหญิงออย

คำถาม : ถ้านักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์จากเนื้อหาจากบทละครในข้างต้น ในมุมมองของเพศหญิงและเพศชาย นักเรียนมีวิธีปฏิบัติตัวหรือจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้เช่นไร

เฉลย : ใบงานที่ 3 รายบุคคล
- คุณและฉันปลอดภัย เมื่อเข้าใจจัดการ

คำชี้แจง ให้นักเรียน ดู อ่าน หนังสือ และภาพยนตร์ ในโจทย์และตอบข้อคำถามได้ภาพให้ถูกต้อง

1. บทละคร ในหนังสือ

วันหนึ่งในโรงเรียนที่แสนจะน่าเบื่อสาวน้อยอายุ 15 ปี มีเพื่อนน้อยเนื่องจากเธอเป็นคนน่ารักใคร ๆ ก็อิจฉาที่เธอสวยมีคนชอบมากมาย เธอชื่อเด็กหญิงรันนี่ ขณะที่เธอจะเดินไปเข้าห้องน้ำก่อนกลับบ้าน มีเด็กชายมิก เดินมาตบที่ไหล่เธอเบา ๆ แล้วบอกว่า

“รันนี่เธอไปหาเราหน่อยสิที่ห้องเก็บของ เรามีเรื่องจะคุยกับเธอ”

เมื่อตกเย็นรันนี่ก็เดินไปที่ห้องเก็บของ แล้วตะโกนเรียกมิก “เธอมีอะไรหรือเปล่า”

ทันใดนั้น มิก กระซากร่างของเรนนีลงที่พื้นพร้อมกับถือคประตุ

รันนี่ถามมิก ว่า “เธอจะทำอะไรฉัน”

มิกบอกว่า “ฉันไม่ไหวแล้ว เธอต้องช่วยฉัน” รันนี่ขัดขืนแต่ยิ่งขัดขืน มิกก็ยิ่งรุนแรงขึ้น กระซากร่างของรันนี่จนหลุด แล้วเริ่มหอมทั่วร่างกายของเธอ แม้รันนี่จะเอามือปิดเรือนร่างแต่มิกก็ปิดออก

คำถาม : ถ้านักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์จากเนื้อหาจากบทละครในข้างต้น ในมุมมองของเพศหญิง และเพศชาย นักเรียนมีวิธีปฏิบัติตัวหรือจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้เช่นไร

เฉลย : ถ้าฉันเป็นผู้หญิง

1. อาจไม่ไปตามที่มิกบอกเพราะมันเป็นที่ลับตาคน อาจก่อให้เกิดการถูกลวนลาม จนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

2. บอกกับมิกว่าเราไม่ควรทำแบบนี้เพราะมันจะทำให้เกิดผลกระทบต่ออนาคตของเราตามมา เมื่อเราพลาดพลั้ง แล้วขอตัวรีบกลับบ้านไปหาแม่ พร้อมเดินออกมาจากสถานการณ์อย่างรวดเร็ว แต่ถ้ายังเกิดอารมณ์ทางเพศอาจหาวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองแบบวิธีของผู้หญิงในที่ลับตาคน

ถ้าเป็นผู้ชาย

1. คุยกันโดยไม่อยู่ด้วยกันสองต่อสอง

2. พยายามควบคุมจิตใจตนเอง คิดถึงผลเสียที่จะตามมาในอนาคต ขอโทษฝ่ายหญิง และรีบเดินออกจากสถานการณ์ แต่ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ ก็อาจหาวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองแบบวิธีของผู้ชายในที่ลับตาคน

2. บทละครตอนหนึ่งของทางโทรทัศน์

เด็กชายหนึ่งเป็นเพื่อนสนิทกันเด็กหญิงออยและแอบหลงรักมาตลอดไม่บอกใคร เด็กหญิงออยก็คิดว่าเด็กชายหนึ่งเป็นตุ๊ด แต่ไม่ใช่เลย วันหนึ่งเด็กชายหนึ่งเข้ามาในห้องเด็กหญิงออย แล้วเข้ามาจูบเด็กหญิงออย บอกว่า “นายเป็นตุ๊ดไม่ใช่หรอ” เด็กหญิงออยได้ปลุกออก แล้วถามเด็กชายหนึ่งอีกครั้ง

ว่าเป็นตุ๊ดใหม่ แต่เด็กชายหนึ่งนั่งนิ่งแล้วมองไปที่เด็กหญิงออย จากนั้นสองคนได้มองตากัน แล้วเด็กชายหนึ่งก็ผลักเด็กหญิงออยลงที่เตียง ทั้งสองคนก็กอด หอมและกำลังจะมีเพศสัมพันธ์กันในชุดนักเรียนที่ห้องของเด็กหญิงออย

คำถาม : ถ้านักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์จากเนื้อหาจากบทละครในช่วงต้น ในมุมมองของเพศหญิงและเพศชาย นักเรียนมีวิธีปฏิบัติตัวหรือจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้เช่นไร

เฉลย : ถ้าฉันเป็นผู้หญิง ฉันจะบอกกับเด็กชาย ปฏิเสธและบอกว่าเราไม่ควรทำแบบนี้ เพราะมันจะทำให้เกิดผลกระทบต่ออนาคตของเราตามมาเมื่อเราพลาดพลั้ง แล้วขอตัวรีบกลับบ้าน พร้อมเดินออกมาจากสถานการณ์อย่างรวดเร็ว แต่ถ้ายังเกิดอารมณ์ทางเพศอาจหาวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองแบบวิธีของผู้หญิงในที่ลับตาคน

ถ้าเป็นผู้ชาย ฉันจะพยายามควบคุมจิตใจตนเอง คิดถึงผลเสียที่จะตามมาในอนาคต ขอโทษฝ่ายหญิง และรีบเดินออกจากสถานการณ์ แต่ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศก็อาจหาวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองแบบวิธีของผู้ชายในที่ลับตาคน

กิจกรรมที่ 3

- ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์

ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้แล้วเกิดการคิดวิเคราะห์เพื่อเกิดความเข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

สาระสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ความรู้สึก แม้กระทั่งการเปลี่ยนแปลงด้านเพศของวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมชาติที่ต้องเกิดกับวัยรุ่น แต่การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะไม่เกิดพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่น นักเรียนสามารถรู้จักและเข้าใจตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้และรู้จักการคิดวิเคราะห์ได้ถึงสาระเกี่ยวกับความรอบรู้ทางสุขภาพ ตระหนักถึงผลกระทบ แนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และรู้จักการวางตัวให้อยู่ในวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย

อุปกรณ์

1. โปรเจคเตอร์
2. คอมพิวเตอร์
3. ใบความรู้กิจกรรม “ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”
4. ใบงานที่ 4 “ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”
5. เฉลยใบงานที่ 4 “ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”

วิธีการดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์” อธิบายพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งโจทย์สะท้อนความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในหัวข้อ “ความรักและความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่าง”

2. แจกใบงานที่ 4 เป็นรายบุคคล “ฉันทู้ ฉันทเข้าใจ ฉันทปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”

สรุป

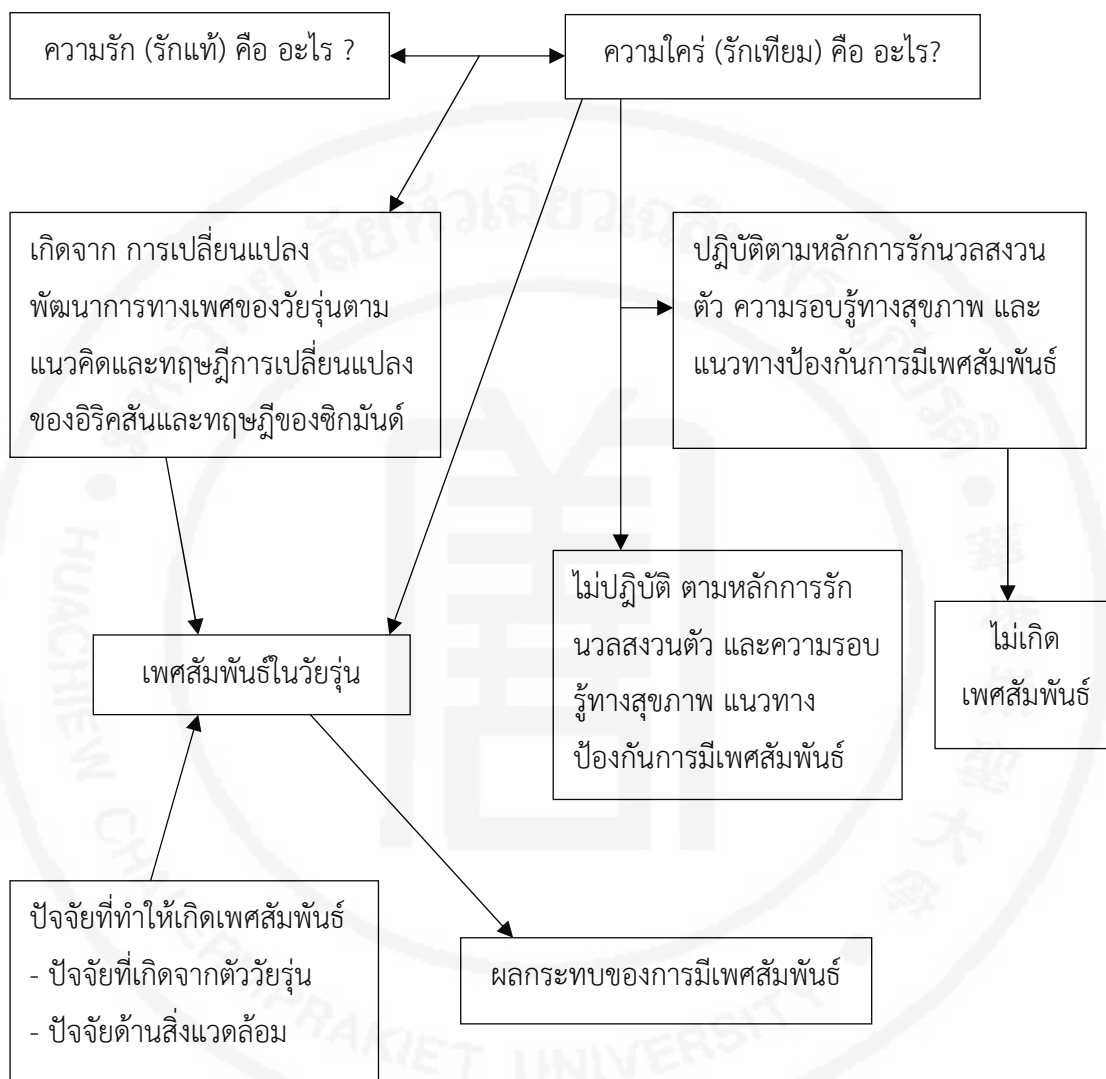
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงร่วมกันในชั้นเรียนร่วมกันในชั้นเรียนในหัวข้อ “ความรักกับความใคร่ความเหมือนที่แตกต่าง” ทำให้เข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

การประเมินผล

1. สังเกตการโต้ตอบของนักเรียนในชั้นเรียน ในการแลกเปลี่ยนความคิด ร่วมกันคิดวิเคราะห์ที่ในหัวข้อ “ความรักกับความใคร่ความเหมือนที่แตกต่าง”
2. สังเกตได้จากคะแนนรายบุคคล พบว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการคิดวิเคราะห์ โจทย์สถานการณ์ สามารถตอบคำถามในใบงานที่ 4 ได้

ไขความรู้ “ฉันทู้ ฉันท้ใจ ฉันท้ลอดคภัย จากเพศสัมพันธ์”

แลกเปล่ยนความคิดในหัวข้อ ความรัก และความใคร่ ความเหมือนที่แตกต่าง

ใบความรู้ของวิทยาการ

ความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่

ความรัก	ความใคร่
ทำให้คุณรู้สึกเป็นห่วงและเห็นอกเห็นใจอีกฝ่ายด้วย ความจริงใจ	ทำให้คุณรู้สึกเชื่ออะอะไรในตัวของเขาแบบมกมายอยู่ใน ขณะหนึ่ง ที่ไม่ว่าอีกคนจะทำอะไรคุณก็จะเห็นดี เห็นชอบตามไปด้วย
ทำให้คุณยอมรับในตัวตนของอีกฝ่ายได้โดยไม่มี ข้อโต้แย้ง	ทำให้คุณรู้สึกได้แย้งในตัวตนของเขาเกิดขึ้นภายใน จิตใจ จนเกิดปัญหาทะเลาะวิวาทได้
ทำให้คบกันโดยไม่สนใจรูปลักษณ์ หรือองค์ประกอบ ภายนอก	สนใจในรูปร่างหน้าตา หรือรูปลักษณ์ หรือ องค์ประกอบภายนอก
เราจะสนใจถามไถ่ชีวิตของเขา ห่วงใย พุดคุย ถึงความทุกข์ สุขของเขา	เราจะคุยแต่เรื่องของเราให้เขาฟัง ไม่สนใจไต่ถาม เรื่องของอีกฝ่าย
แม้คุณจะมีความรู้สึกถึงความต้องการทางเพศกับ ฝ่ายตรงข้าม แต่คุณสามารถแยกแยะได้เมื่ออีกฝ่าย ไม่ต้องการเพราะความรักจะไม่เห็น เพศสัมพันธ์ เป็นทุกอย่างของความรัก หรือปัญหาใหญ่ในชีวิต	เห็นเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องใหญ่และทุกอย่าง ของชีวิต เป็นเรื่องที่ขาดไม่ได้ แม้อีกฝ่ายไม่ต้องการ ก็ตาม

ความเหมือนระหว่างความรักและความใคร่

คือ เกิดจากความรู้สึกหรือแรงขับเคลื่นทางเพศของบุคคลที่เกิดจากการพัฒนาการ
เปลี่ยนแปลงทางเพศของเพศชายและเพศหญิงดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่นตอนต้น

1. ทฤษฎีของซิกมันฟรอยด์ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2556 : 90-92) นักจิตวิทยาได้ศึกษา
บุคลิกภาพของมนุษย์ เขาเชื่อว่าบุคลิกภาพของมนุษย์พัฒนามาจากแรงขับภายใน แรงขับพื้นฐานของ
มนุษย์ 3 ประการ หนึ่งในสามประการ คือ แรงขับทางเพศ นอกจากนี้ ทฤษฎีของฟรอยด์ยังแบ่งระดับ
พัฒนาการทางบุคลิก 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นพัฒนาการด้านพึงพอใจทางปาก ทารกแรกเกิด - 1 ปี เริ่มรู้จักในการใช้ปาก
เช่น การดูด เคี้ยว กัด หรือกิน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 พึงพอใจอยู่ที่ทางทวารหนัก อายุ 1-3 ปี ความรู้สึกเด็กจะเปลี่ยนไปที่ทวาร คือ
เด็กจะเริ่มปัสสาวะหรือถ่ายปัสสาวะ พ่อและแม่สามารถฝึกหัดเด็กให้ถ่ายหรือปัสสาวะได้ตามเวลาที่
กำหนดได้ในช่วงขั้นนี้

ขั้นที่ 3 พึงพอใจอยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ ช่วงอายุ 3-5 ปี คือ มีความสนใจอยู่ที่อวัยวะเพศ
อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับสภาพร่างกายของบุคคลรอบข้าง

ขั้นที่ 4 ระยะพัก ช่วงอายุ 6-13 ปี เด็กเริ่มที่สนใจบุคคลรอบข้างที่มีเพศเดียวกันกับตนเอง เริ่มใส่ใจที่จะพยายามปรับตัวเข้าหาผู้ใหญ่

ขั้นที่ 5 ชั้นความพึงพอใจต่อเพศตรงข้าม ช่วงวัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษาคือ อายุระหว่าง 13-20 ปี เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ กำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เริ่มแสดงความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในสังคม

2. ทฤษฎีของอิริคสัน (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2556 : 93-101) นักจิตวิทยาได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกของบุคคลจะได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม แต่จะมีอิทธิพลในรูปแบบใดขึ้นอยู่กับโอกาสที่เด็กได้รับอิทธิพล อิริคสันได้แบ่งชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยสูงอายุ เกี่ยวกับพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศ แบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ความรู้สึกไว้วางใจหรือรู้สึกไม่ไว้วางใจ ช่วงอายุ 0-1 ปี ซึ่งทารกจะเริ่มสร้างความรู้สึกที่จะไว้วางใจบุคคลรอบ ๆ ตัว

ขั้นที่ 2 รู้สึกเชื่อมั่นในตนหรือสงสัยไม่แน่ใจในความสามารถของตน ช่วงอายุ 1-3 ปี เด็กเริ่มมีอิสระในการที่กระทำพฤติกรรมบางอย่างให้เป็นไปในทางที่เขาต้องการ

ขั้นที่ 3 การเริ่มที่จะเป็นผู้นำริเริ่มหรือรู้สึกผิด ช่วงอายุ 3-6 ปี เป็นช่วงจุดเริ่มต้นของการมีความคิดสร้างสรรค์ เด็กในช่วงวัยนี้จะเริ่มแสดงความสามารถของตนเองออกมา

ขั้นที่ 4 รู้สึกว่าตนเองจะประสบความสำเร็จหรือจะมีความรู้สึกด้อย ช่วงอายุ 6-12 ปี เด็กจะแสดงพยายามแสดงความสามารถของตนทำงานเพื่อให้เท่าเทียมกับผู้ใหญ่ ถ้าทำสำเร็จก็คือกำลังใจ แต่ถ้าไม่สำเร็จก็จะเกิดความรู้สึกด้อยความสามารถ และมีปมด้อย

ขั้นที่ 5 คือ ขั้นการรู้เอกลักษณ์ตนเองหรือการสับสนในเอกลักษณ์ตนเอง ช่วงอายุ ประมาณ 12-17 ปี ร่างกายของเด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เริ่มที่จะมีวุฒิภาวะในการย่างก้าวเข้าสู่วัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กไม่แน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง ระบบอวัยวะเพศพัฒนาเต็มที่ ทำให้ตนเองต้องการมีกิจกรรมทางเพศ พยายามแสวงหาความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เลียนแบบบุคคลที่ตนชอบหรือมีอุดมคติตรงกันซึ่งช่วงวัยที่ผู้วิจัยศึกษา

ขั้นที่ 6 คือ มีความรู้สึกที่ตนเองมีเพื่อนหรือมีความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง ช่วงอายุ 17-21 ปี เป็นช่วงวัยผู้ใหญ่ที่มีมุ่งกับการทำงานและเลือกหาคนที่จะสนนิมนมไว้วางใจ แต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จก็จะเกิดความอ้างว้างในชีวิตตนเอง

ขั้นที่ 7 มีความรู้สึกที่จะรับผิดชอบอย่างผู้ใหญ่หรือรู้สึกในทางที่จะเฉื่อยชา ช่วงอายุ 22-40 ปี เป็นช่วงวัยชราเริ่มแต่งงานและมีครอบครัว เลี้ยงดูบุตรหลานให้ได้มีความสุข นั่นคือการประสบความสำเร็จ แต่ถ้าไม่สามารถสร้างความสุขให้ครอบครัวได้ ก็จะเกิดขาดความมั่นคงในชีวิต ไม่เข้าสังคมและเฉื่อยชาในชีวิต

ขั้นที่ 8 ความมั่นคงสมบูรณ์ในชีวิตหรือความรู้สึกทอดอาลัย ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป เป็นวัยที่ต้องมีความมั่นคงและประสบความสำเร็จในขั้นสูงในชีวิต แต่ถ้าในพัฒนาการข้างต้นที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จเขาก็จะเป็นบุคคลที่ยอมรับไม่ได้กับการเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่จะดำเนินต่อไป จะเกิดความไว้อาลัยต่อชีวิต สิ้นหวังท้อแท้ จะพบว่าการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการทางเพศด้านจิตใจและร่างกาย ได้แก่ ความต้องการหาอัตลักษณ์ทางเพศของตน ต้องการมีคู่รัก และการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายของวัยรุ่นช่วงต้น มีพัฒนาการด้านอวัยวะสืบพันธุ์พัฒนาการเต็มที่ อาจก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้ ถ้านักเรียนไม่รู้เหตุหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งก็พบว่าการเปลี่ยนแปลงของตัววัยรุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

1. ปัจจัยด้านตัววัยรุ่น เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการหาอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง เลียนแบบเพื่อนหรือคนที่ตนชื่นชอบตามแนวคิดและทฤษฎีของซิกมันด์ฟรอยด์ ขั้นที่ 5 มีความสนใจเพศตรงข้าม และทฤษฎีของอิริคสัน ขั้นที่ 5 ขั้นรู้เอกลักษณ์ตนเองและสับสนในเอกลักษณ์ของตน ต้องการรักใคร่ผูกพันกับเพศตรงข้าม ต้องการมีกิจกรรมทางเพศ มีลักษณะหุนหันพลุกพล่านทางเพศ บรรลุวุฒิภาวะสมบูรณ์ด้านการงานอย่างเต็มที่ ได้แก่ รั้งไข่ผลิตไข่เพื่อสืบพันธุ์ในเพศหญิง ส่วนเพศชายผลิตอสุจิเพื่อสืบพันธุ์ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์. 2556 : 90-101) นอกจากนี้ การทำงานของสมองส่วนของไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) ต่อมาได้สมอง (Pituitary gland) และต่อมเพศ (Gonad) ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะทางเพศหรือพัฒนาการทางเพศถึงความเป็นเพศหญิงและผู้ชาย โดยต่อมเพศจะมีหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) และเอสโตรเจน (Estrogen) ซึ่งฮอร์โมนทั้งสองนี้จะแสดงว่าระบบภายในร่างกายของวัยรุ่นเข้าสู่วัยหนุ่มสาวและมีอิทธิพลต่อแรงขับทางเพศ (ปัญญกรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. 2560 : 173-182)

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริโภคสื่อ การคบเพื่อน ทักสนคดีเรื่องเพศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพทางเพศ (จิตติมา เพชรสัมฤทธิ์, ไชยรัตน์ ปรานี และสุพัฒนา หอมบุปผา. 2557 : 71-82) การเที่ยวสถานบันเทิงและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและติ่มของมีนเมา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะการพักอาศัยในปัจจุบัน การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนทุกด้าน และสัมพันธภาพภายในครอบครัวส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น (วนิดา ภูพานหงส์, กฤษณา วุฒิสินธิ และทิวชวงศ์ ไตรทิพย์. 2559 : 54-72)

ปัจจัยเหล่านี้ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัวดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบต่อครอบครัว สร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่เพราะไม่มีพ่อแม่คนไหนที่จะพอใจกับการกระทำอันผิดพลาดของลูกเมื่อรู้ว่าลูกรู้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พ่อแม่ต้องทุกข์ระทมใจ ยอมรับกับความพลาดพลั้งของลูก วงศ์ตระกูลต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง วงศ์ตระกูลต้องมัวหมอง พ่อแม่อับอาย

เกิดความไม่เข้าใจกันของคนในครอบครัวและอาจเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเมื่อกำเนิดเด็กทารกจากบุตรของตนที่เกิดมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ (ลำเจียก คำธ. 2558 : 97-105)

2. ผลกระทบต่อตนเอง วัยรุ่นต้องเสียการเรียน เมื่อวัยรุ่นหมกมุ่นกับเรื่องเพศและต้องการเวลาอยู่ด้วยกันมากจะทำให้สนใจการเรียนน้อยหรือไม่สนใจการเรียนเลยมักขาดเรียนบ่อยหรือหนีเรียนไปเลย หลายคนต้องลาออกจากโรงเรียน (ลำเจียก คำธ. 2557 : 97-105) พฤติกรรมการจับมือถือแขน การกอดจูบกันในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย การมีเพศสัมพันธ์ชั่วคราวข้ามคืน การเปลี่ยนคู่นอนบ่อย การมีคู่นอนหลายคน การแลกเปลี่ยนคู่นอน การมีคู่นอนในเวลาเดียวกันครั้งละหลายคน การรุมโทรม การข่มขืน การใช้สารเสพติดร่วมกับการมีเพศสัมพันธ์รวมถึงการขายบริการทางเพศและการที่วัยรุ่นกล้าแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการทำแท้ง และปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประภรณ์. 2558)

ดังนั้น วัยรุ่นถ้าปฏิบัติตัวให้เป็นผู้มีความรู้และรู้คิดเรื่องความรอบรู้ทางสุขภาพที่ประกอบไปด้วย 6 ข้อ ก็จะช่วยให้เราสามารถป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้

องค์ประกอบของความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

1. การเข้าถึงข้อมูลเรื่องป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การอ่าน การฟัง การเห็นการรับรู้ช่องทางการสืบค้นหรือสื่อเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ เชื่อมโยงเหตุผลความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของเนื้อหาสาระหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ โดยมีความเข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศของวัยรุ่น ปี จจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

2. การรู้เท่าทันสื่อลามกเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตรวจสอบ ตัดสินคุณค่าของสารหรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ เช่น วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ภาพยนตร์ หนังสือ หรือสื่ออินเทอร์เน็ตที่แสดงออกทั้งจากตัวหนังสือ การวาดรูป การแสดงบทบาทที่สมจริงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ว่าสื่อหรือสารสนเทศที่ได้รับนั้นมีเนื้อหาสาระที่ก่อเกิดอารมณ์ทางเพศที่ส่งผลต่อเนื่องไปสู่การกระทำเพื่อระบายออกทางอารมณ์ทางเพศที่ไม่ถูกต้องโดยการไปมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามในช่วงวัยที่ไม่เหมาะสม

3. การจัดการตนเองกับอารมณ์ทางเพศเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการหรือทักษะที่บุคคลที่จะจัดการกับความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นกับตน โดยรู้จักการควบคุมจิตใจตนเอง เลือกรูปวิธีการจัดการกับอารมณ์เพศได้ถูกต้อง ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ได้แก่

3.1 การหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่มากกระตุ้น ด้วยการฟัง การอ่าน การเห็น การคิด จินตนาการถึงการมีเพศสัมพันธ์

3.2 การสัมผัสร่างกายทุกส่วนของบุคคลอื่น

3.3 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เป็นการระบายความเครียดทางอารมณ์ กระทำแล้วรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ แต่ต้องกระทำในที่มืดซิดหรือลับตาคน

3.4 เบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศ โดย ทำกิจกรรมนันทนาการที่ตนเองชื่นชอบ เช่น ร้องเพลง ฟังเพลง ออกกำลังกาย เป็นต้น

4. ความรู้ความเข้าใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความคิดตระลึกได้ความจำได้ และเข้าใจถึงสาระจากการเรียนรู้ในประเด็นแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการด้านการเปลี่ยนแปลงเรื่องเพศ ของวัยรุ่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ผลกระทบต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ความรอบรู้ทางสุขภาพ แนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

5. ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการพูดปฏิเสธ โน้มน้าว เพื่อแสดงความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยผลของการสื่อสารจะไม่ทำลายสัมพันธ์ภาพ

6. ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถในการคิด ไตร่ตรอง เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกที่ต้องเลือก เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ถึงทักษะข้างต้นใน 6 ข้อ เหล่านี้ สามารถทำให้นักเรียนมีความรู้ที่ส่งผล ต่อแนวคิดและพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง 4 พฤติกรรม (จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล จริยาวัตร คมพยัคฆ์. 2558) แต่ผู้วิจัยนำมาเพียง 3 พฤติกรรม เนื่องจากตัวแปรต้นการรู้เท่าทันสื่อลามกซ้ำกับตัวแปรตามการเสพสื่อลามก ดังนั้น จึงนำมา เพียง 3 พฤติกรรม ดังนี้

1. การดื่มสุราหรือเสพสารเสพติด
2. การเที่ยวสถานเริงรมย์
3. การรักรนวนสงวนตัว

หลักการรักรนวนสงวนตัว มีดังนี้ (ปณณพร เทพพานิช. 2559 : 127-137)

1. แต่งกายให้มิดชิด
2. ไม่อยู่กับเพศตรงข้ามหรือคู่รักสองต่อสองหรือแสดงกิริยาออก จูบ จับมือ หรือสัมผัสร่างกายระหว่างเพศตรงข้ามหรือคู่รักหรือไม่ใช้วาจาที่สื่อไปในเชิงขู่สาวหรือยั่วทางเพศ

3. รู้จักการปฏิเสธเมื่อจะเกิดการมีเพศสัมพันธ์

เมื่อนักเรียนมีความรู้และเข้าใจเรื่องความรอบรู้ทางสุขภาพและป้องกันตนเองให้หลีกเลี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ก็จะไม่ก่อสถานการณ์ที่เลวร้ายต่อตนเองและครอบครัว มีอนาคตที่สดใสต่อไปในสังคม

ใบงานที่ 4

“ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”

กรณีศึกษา เด็กหญิงว่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่ง เธอเป็นเด็กใหม่พึ่งย้ายเข้ามาเรียนสถานศึกษาแห่งนี้ เธออาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ทำงานโรงงาน ซึ่งทำงานเป็นช่วงเวลา เข้า ดึก มีเพื่อนชายมาชอบเด็กหญิงว่าน เนื่องจากเธอเป็นคนสวย ผิวขาว สูง เพื่อนชายคนนั้นชื่อเด็กชายต่อ ต่อเป็นนักฟุตบอลของโรงเรียน มีผู้หญิงมาชอบและคุยกับต่อเยอะ แต่ต่อพยายามเข้ามาทำดีและขอว่านเป็นแฟน แต่ว่านก็ไม่ตอบรับเป็นแฟนสักที ต่อก็พยายามเข้าหาและเอาใจว่าน จนวันหนึ่งใจอ่อน ขณะที่ว่านกำลังจะกลับบ้านในช่วงค่ำหลังจากซ้อมกีฬาเสร็จ ต่ออาสาไปส่ง หลังจากนั้นก็เริ่มชวนว่านไปดูหนังเกี่ยวกับความรักที่มีฉากรักและทำการบ้านต่อที่ห้อง ขณะนั้นที่อยู่ในห้องต่อเริ่มจับมือและจะหอมแก้มว่าน แต่ว่านปฏิเสธและขอตัวกลับบ้านเพราะกลัวแม่โทรตาม วันต่อมาเป็นวันสุดท้ายของการสอบและปิดเรียน ต่อมาชวนว่านไปเที่ยวต่างจังหวัดกับกลุ่มเพื่อน ๆ ของต่อที่ต่างจังหวัด โดยบอกว่าว่ามีเพื่อนผู้หญิงด้วย ว่านจึงตอบตกลงไปด้วย เมื่อถึงที่พักต่างจังหวัด พบว่า เป็นบ้านพักหลังใหญ่แต่มีเพียงห้องที่แยกกันอยู่ทั้งหมด 4 ห้อง วันนั้นได้มีการเล่นน้ำเวลาช่วงเย็นก็พากันไปเที่ยวแพคาราโอเกะและกลับมาดื่มเหล้ากันต่อ ขณะนั้นต่อซึ่งมีอาการเมเมาได้ไปที่ห้องว่านซึ่งนอนในห้องคนเดียว บอกว่าขอยืมผ้าห่ม แต่ทันใดนั้น ต่อได้เข้ามาจับมือ กอดว่านแล้วขอว่านมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยกล่าวบอกว่า รักว่านมาก และต้องการให้ว่านเป็นคู่รักของตน ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นจะรับผิดชอบว่านและแต่งงานด้วย ว่านหลงเชื่อคำพูดและยอมมีเพศสัมพันธ์กับต่อ จากนั้นว่านกับต่อก็มีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมาจนว่านไม่ค่อยเรียนหนังสือ ฝ่าฝืนขาดเรียนแล้วจะมีคนมาชอบต่อ จากนั้นว่านได้ตั้งท้องจึงไปบอกต่อ แต่ต่อพยายามตีตัวออกห่าง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านกรณีศึกษาข้างต้นแล้วตอบคำถาม

- นักเรียนคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เด็กหญิงว่านมีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย : ใบงานที่ 4

“ฉันรู้ ฉันเข้าใจ ฉันปลอดภัย จากเพศสัมพันธ์”

กรณีศึกษา เด็กหญิงว่านเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่ง เธอเป็นเด็กใหม่พึ่งย้ายเข้ามาเรียนสถานศึกษาแห่งนี้ เธออาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ทำงานโรงงาน ซึ่งทำงานเป็นช่วงเวลา เข้า ดึก มีเพื่อนชายมาชอบเด็กหญิงว่าน เนื่องจากเธอเป็นคนสวย ผิวขาว สูง เพื่อนชายคนนั้นชื่อเด็กชายต่อ ต่อเป็นนักฟุตบอลของโรงเรียน มีผู้หญิงมาชอบและคุยกับต่อเยอะ แต่ต่อพยายามเข้ามาทำดีและขอว่านเป็นแฟน แต่ว่านก็ไม่ตอบรับเป็นแฟนสักที ต่อก็พยายามเข้าหาและเอาใจว่าน จนวันหนึ่งใจอ่อน ขณะที่ว่านกำลังจะกลับบ้านในช่วงค่ำหลังจากซ้อมกีฬาเสร็จ ต่ออาสาไปส่ง หลังจากนั้นก็เริ่มชวนว่านไปดูหนังเกี่ยวกับความรักที่มีฉากรักและทำการบ้านต่อที่ห้อง ขณะนั้นที่อยู่ในห้องต่อเริ่มจับมือและจะหอมแก้มว่าน แต่ว่านปฏิเสธและขอตัวกลับบ้านเพราะกลัวแม่โทรตาม วันต่อมาเป็นวันสุดท้ายของการสอบและปิดเรียน ต่อมาชวนว่านไปเที่ยวต่างจังหวัดกับกลุ่มเพื่อน ๆ ของต่อที่ต่างจังหวัด โดยบอกว่าว่ามีเพื่อนผู้หญิงด้วย ว่านจึงตอบตกลงไปด้วย เมื่อถึงที่พักต่างจังหวัด พบว่า เป็นบ้านพักหลังใหญ่แต่มีเพียงห้องที่แยกกันอยู่ทั้งหมด 4 ห้อง วันนั้นได้มีการเล่นน้ำเวลาช่วงเย็นก็พากันไปเที่ยวแพคาราโอเกะและกลับมาดื่มเหล้ากันต่อ ขณะนั้นต่อซึ่งมีอาการเมเมาได้ไปที่ห้องว่านซึ่งนอนในห้องคนเดียว บอกว่าขอยืมผ้าห่ม แต่ทันใดนั้น ต่อได้เข้ามาจับมือ กอดว่านแล้วขอว่านมีเพศสัมพันธ์ด้วย โดยกล่าวบอกว่า รักว่านมาก และต้องการให้ว่านเป็นคู่รักของตน ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นจะรับผิดชอบว่านและแต่งงานด้วย ว่านหลงเชื่อคำพูดและยอมมีเพศสัมพันธ์กับต่อ จากนั้นว่านกับต่อก็มีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมาจนว่านไม่ค่อยเรียนหนังสือ ฝ้าหวาดระแวงกลัวจะมีคนมาชอบต่อ จากนั้นว่านได้ตั้งท้องจึงไปบอกต่อ แต่ต่อพยายามตีตัวออกห่าง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านกรณีศึกษาข้างต้นแล้วตอบคำถาม

- นักเรียนคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

เฉลย : ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัว การดื่มเครื่องดื่มของมีนเมา

- ผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว ถ้าทั้งสองคนพลาดเกิดการมีเพศสัมพันธ์

เฉลย : ผลต่อครอบครัว สร้างความทุกข์ให้กับพ่อแม่ เพราะไม่มีพ่อแม่คนไหนที่จะพอใจกับการกระทำอันผิดพลาดของลูก เมื่อรู้ว่ามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร พ่อแม่ก็จะอับอาย เกิดความไม่เข้าใจกันในครอบครัวและอาจเกิดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเมื่อกำเนิดเด็กทารกจากบุตรของตนที่เกิดมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจ

ผลต่อตนเอง วัยรุ่นต้องเสียการเรียน เมื่อวัยรุ่นหมกมุ่นกับเรื่องเพศและต้องการเวลาอยู่ด้วยกันมากจะทำให้สนใจการเรียนน้อยหรือไม่สนใจการเรียนเลยปัญหาการตั้งครรรค์ ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการทำแท้ง และปัญหาการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

- ถ้านักเรียนตกอยู่ในเหตุการณ์ นักเรียนจะมีแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร

เฉลย : หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การรู้จักรักกันवलสงวนตัวของเด็กหญิงว่าน การรู้จักให้เกียรติผู้หญิงสำหรับเด็กชายต่อ การหลีกเลี่ยงการไปพักค้างอ้างแรมกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ครอบครัว การหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานบันเทิง

- ถ้านักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกับเด็กหญิงว่าน นักเรียนจะนำเอาองค์ความรู้ด้านความรู้ทางสุขภาพ ข้อใดมาใช้เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

เฉลย : การรู้เท่าทันสื่อลามก จากเหตุการณ์ที่เด็กชายต่อเปิดละครที่มีมีฉากรัก เด็กหญิงว่านก็ขอตัวกลับบ้าน เพราะอาจจะรู้ถึงผลกระทบตามมาที่อาจก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ เมื่อเด็กชายต่อขอเข้าไปในห้องแล้วพลักเด็กหญิงว่านล้มลง เด็กหญิงว่านอาจใช้ทักษะการตัดสินใจและทักษะการปฏิเสธตอบขอไม่มีเพศสัมพันธ์พร้อมให้เหตุผลที่ทำให้ไม่เสียเพื่อน พร้อมแนะนำให้เด็กชายต่อคิดถึงผลเสียที่จะตามมา พร้อมรีบเดินออกจากสถานการณ์ หรือถ้าเด็กหญิงว่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางป้องกันการมีเพศสัมพันธ์โดย หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ รู้จักหลักการรักกันवलสงวนตัวไม่ให้เด็กชายเข้าห้องนอน อยู่กันสองต่อสอง ก็จะไม่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งที่ 4
กิจกรรม - ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน
- ตัด ก่อน พลาด
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดประสงค์ของการเรียน

1. เพื่อให้รู้จักการฝึกคิดวิเคราะห์ถึงทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์และทักษะการตัดสินใจเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
2. เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธและทักษะการตัดสินใจเพื่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สาระสำคัญ

วัยรุ่นตอนต้นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยที่กำลังหาอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ต้องการมีความรักหรือคู่ครอง และเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลที่ตนชื่นชอบ ความรักต่อเพศตรงข้าม การที่เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจความรักและค่านิยม การวางตัวคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทยจะช่วยให้เด็กวัยรุ่นสามารถป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

อุปกรณ์

1. กิจกรรม “ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน”
 - 1.1 คลิปวิดีโอ ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ (สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.)
 - 1.3 ใบความรู้ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ
 - 1.4 โจทย์สถานการณ์สมมุติ “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน”
 - 1.4 ใบงาน “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน”
 - 1.5 เฉลยใบงาน “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน”
 - 1.6 คอมพิวเตอร์
 - 1.7 โปรเจคเตอร์
2. กิจกรรม “ตัดก่อน พลาด”
 - 2.1 คลิปวิดีโอ ทักษะการตัดสินใจ (สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ม.ป.ป.)
 - 2.2 ใบความรู้ “ตัดก่อน พลาด”
 - 2.3 โจทย์สถานการณ์สมมุติ “ตัดก่อน พลาด”

2.4 ใบงาน “ตัดก่อน พลาด”

2.5 เฉลยใบงาน “ตัดก่อน พลาด”

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้ความรู้ ด้านที่ 5 ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ในหัวข้อกิจกรรม “ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน” ผู้วิจัยนำเข้าสู่เนื้อหาในการสอนและทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และด้านที่ 6 ทักษะการตัดสินใจเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ในหัวข้อกิจกรรม “ตัดก่อน พลาด” โดยเริ่มจากให้ดูคลิปวิดีโอที่ละหัวข้อกิจกรรม แล้วผู้วิจัยตั้งโจทย์คำถาม ประกอบการเรียนการสอน ให้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อน และ “ตัดก่อน พลาด” พร้อมกับแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างการเรียนการสอน เพื่อโน้มน้าวความรู้สึกหรือความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์และหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่อาจการมีเพศสัมพันธ์

2. ให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ในการฝึกทักษะการตัดสินใจและทักษะปฏิเสธ เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ บอกนักเรียนทุกคนต่างมีความคิดและมีเหตุผลที่จะปฏิเสธ มีสิทธิที่จะตัดสินใจเลือกกระทำได้ด้วยตนเอง การกระทำมีข้อดี ข้อเสียอย่างไร และไม่ควรกระทำในสิ่งที่น่าสู่ความล้มเหลวในชีวิต

3. แจกใบงานที่ 5 เป็นรายบุคคล “ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน” และใบงานที่ 6 เป็นรายบุคคล “ตัด ก่อนพลาด”

สรุป

นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ ตอบโต้ จากโจทย์ประกอบการเรียนการสอนได้โดยใช้ทักษะการตัดสินใจและทักษะสื่อสารเพื่อปฏิเสธได้อย่างเหมาะสมจากการเรียนรู้ในห้องเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตจากการ การคิด วิเคราะห์ตัวอย่างประกอบการเรียนการสอนของนักเรียนในห้อง เด็กนักเรียนว่าแต่ละคนได้มีการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถาม โดยใช้ทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธ และการตัดสินใจได้ถูกต้อง

2. คะแนนจากใบงานรายบุคคล ด้านที่ 5 และด้านที่ 6 จะแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ถึงทักษะการสื่อสารเพื่อปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และทักษะการตัดสินใจ

ใบความรู้กิจกรรม
- ปฏิเสธอย่างไร ไม่เสียเพื่อน
- ตัด ก่อน พลาด

ทักษะการสื่อสารปฏิเสธ ความสามารถในการพูดปฏิเสธ โน้มน้ำมเพื่อแสดงความรู้สึก หรือ ความประสงค์ที่จะไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

หลักสำคัญที่ช่วยให้ปฏิเสธได้สำเร็จ

1. ต้องมีจิตใจแน่วแน่ว่าจะต้องปฏิเสธจริง ๆ
2. พูดปฏิเสธด้วยน้ำเสียงและท่าทางจริงจัง
3. เมื่อปฏิเสธจบแล้วต้องรีบเดินออกจากเหตุการณ์
4. เมื่อถูกสบประมาทไม่ควรหวั่นไหวหรือตอบโต้ ให้รีบเดินหนีออกไปทันที

ตัวอย่าง : คำพูดการตอบปฏิเสธ

- เพื่อนชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงที่ชายแอลกอฮอล์
: ฉันขอไม่ไปนะจ้ะ เพราะฉันต้องรีบกลับบ้าน แม่ฉันโทรตามแล้ว
- เพื่อนชวนไปเที่ยวทะเล
: ฉันขอโทษด้วยนะ ฉันคงไม่ได้ไป ต้องรีบกลับไปทำการบ้านและเลี้ยงน้องอีก
- แฟนชวนไปบ้านเพราะไม่มีใครอยู่ที่บ้าน
: ฉันคงไปไม่ได้หรอก เพราะมันไม่เหมาะสมที่เราจะอยู่ด้วยกันสองต่อสองนะ แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์
- เพื่อนชวนไปเที่ยวที่บ้านเพื่อนที่มีคนชู้ชาวมารวมญาติ
: ฉันคงไปไม่ได้ เพราะที่บ้านฉันมีนัดกินข้าวรวมญาติ
- เพื่อนชวนหนีเรียนไปดูหนังเกี่ยวกับความรัก
: ฉันคงไปไม่ได้ เพราะฉันกลัวเรียนบทเรียนไม่ทันเพื่อน เดี่ยวจะไม่เข้าใจแล้วทำข้อสอบไม่ได้
- เพื่อนชวนไปเที่ยวที่บาร์
: ฉันไปไม่ได้หรอก เดี่ยวครึ่งหน้าอาจารย์ต้องว่าฉันแน่ และถ้าเรื่องถึงหูแม่หรือพ่อฉันยังคงโดนตี

ให้นักเรียนยกตัวอย่างร่วมกันในชั้นเรียน

คำถาม : เพื่อนทำให้ลองเสพยาเสพติดเพื่อความสนุกสนาน

- : ฉันขอไม่เอาดีกว่า เพราะโทษของมันร่างกายฉันคงรับไม่ได้ แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์
- : ฉันไม่ลองดีกว่า เพราะยาเสพติดถ้าลองแล้วติด มันจะทำให้ฉันผลกระทบที่ตามมาต่อฉัน

และครอบครัวอีกมากมาย ฉันขอตัวกลับบ้านก่อนนะ

ทักษะการตัดสินใจ

คือ ความสามารถในการคิดไตร่ตรอง เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งทางเลือกที่ต้องเลือก เพื่อไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ คือ การตัดสินใจ ไม่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเลือก

ตัวอย่าง

1. ทิศ ขออ้อมมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย ขณะอยู่ห้องด้วยกันสองต่อสอง นักเรียนจะตอบว่าอย่างไร ต่อนายทิศ

: ไม่ได้หรอก เพราะมันไม่เหมาะสม ผลกระทบที่ตามมาอีกมากมายที่จะกระทบกับอนาคตเรา เรายังไม่พร้อม ถ้าเธอรักฉันจริงต้องรอได้ แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์

2. บอยของน้อง หอมแก้ม และกอดในที่ลับตาแถวห้องน้ำชาย น้องตัดสินใจอย่างไร

: ไม่ได้หรอก แม้จะแค่ครั้งเดียวมันก็ไม่เหมาะสม ถ้าเธอรักฉันต้องรอได้ ในวันที่เราเติบโตใหญ่ ฉันขอตัวเข้าห้องเรียนนะ

ให้นักเรียนยกตัวอย่างร่วมกันในชั้นเรียน

คำถาม : โต้งขอเข้าไปในหอของกิ๊ก ไปนอนเล่นดูทีวีในห้อง ถ้าเป็นกิ๊กเราจะตัดสินใจตอบว่าอย่างไร

: ตอบโต้งไปว่า มันไม่เหมาะสมนะ เดี่ยวแม่ฉันกำลังเข้ามา เธอลบไปเถอะ

ใบงานที่ 5
“ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงถึงความคิดของความรู้สึกของนักเรียนเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ นักเรียนรู้สึกอย่างไร และจะเลือกที่จะสื่อสารเช่นใดที่จะไม่ให้ความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนเสียไป

1. โต้ง ชวน ต่ายไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมุกะทะที่บ้านเพื่อนเนื่องในงานวันเกิด แล้วจะแวะไปส่งที่บ้าน

.....

.....

.....

2. บิ๊ก ชวนออกไปดูหนังเกี่ยวกับความรักที่บ้าน เพราะพ่อแม่ไปต่างจังหวัด

.....

.....

.....

3. สมชาย ชวน ปราง ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ กันสองต่อสอง

.....

.....

.....

4. ต้น ชวน ใหม่ไปติวสอบ ที่หอพักสองต่อสอง

.....

.....

.....

5. ใหญ่ ขอจับมือ กอด และหอมแก้ม อ้อมสักรั้งในสถานที่ลับตาคน

.....

.....

.....

เฉลย : ใบงานที่ 5
“ปฏิเสธอย่างไร ไม่ให้เสียความเป็นเพื่อน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงถึงความคิด ของความรู้สึกของนักเรียนเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ นักเรียนรู้สึกอย่างไร และจะเลือกที่จะสื่อสารเช่นใดที่จะไม่ให้ความสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนเสียไป

1. โต้ง ขวน ต่าย ไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมุกะทะ ที่บ้านเพื่อนเนื่องในงานวันเกิด แล้วจะแวะไปส่งที่บ้าน

เฉลย : ไม่ดีกว่าจ้า ขอโทษด้วยนะ เตียวเราเอาของขี้เมาให้ย้อนหลังนะ พอตีเราต้องรีบกลับบ้าน ไปเลี้ยงน้องแทนแม่ อะจ้า

2. บิ๊ก ขวน ออย ไปดูหนังเกี่ยวกับความรักที่บ้าน เพราะพ่อแม่ไปต่างจังหวัด

เฉลย : ไม่ดีกว่าจ้า เรว่ามันไม่เหมาะสมหรอกที่เราจะอยู่ด้วยกันสองคน ฉันขอกลับบ้านดีกว่าแม่ฉันโทรตามแล้ว

3. สมชาย ขวน ปราง ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ กันสองต่อสอง

เฉลย : ไม่ได้หรอกจ้า ถ้าเราไปพ่อแม่เราคงเป็นห่วง แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์

4. ต้น ขวน ใหม่ ไปติวสอบที่หอพักสองต่อสอง

เฉลย : ไม่ดีกว่าจ้า ถ้าเราจะติวสอบเราเสนอว่าให้ชวนเพื่อนในห้องมาช่วยกัน ติวข้อสอบพร้อมกันจะดีกว่า จะได้แบ่งปันความรู้กัน

5. ใหญ่ ขอบจับมือ กอด และหอมแก้ม อ้อมสักครั้งในสถานที่ลับตาคน

เฉลย : ไม่ได้หรอก มันไม่เหมาะสมที่เราจะต้องทำในวัยเรียน ถ้าเธอรักฉัน หรือชอบฉัน เธอต้องรอได้นะ แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์

ใบงานที่ 6
- ตัด ก่อน พลาด

คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ จากกรณีศึกษาลงในใบงาน

สถานการณ์ที่ 1

น้อยหน้าเป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาแห่งหนึ่ง เป็นเด็กเรียนดี หน้าตาน่ารัก มีเพื่อนชายต่างห้องที่แอบปลื้มน้อยหน้ามาชวนเธอไปช่วยสอนการบ้าน หลังเลิกเรียนที่บ้าน เนื่องจากบ้านอยู่ใกล้เคียงกันและวันนี้พ่อแม่ไม่อยู่ ไปทำธุระต่างจังหวัด ถ้านักเรียน เป็นน้อยหน้านักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถานการณ์ที่ 2

กิ๊กเป็นเด็กหญิงที่สวย น่ารัก มีเพื่อนชายในห้องเดียวกันมาชวนไปงานวันเกิดบ้านเพื่อนและชวนไปค้างที่บ้านเพื่อน โดยอ้างว่ามีเพื่อนผู้หญิงในห้องเดียวกันไปด้วย เธอตัดสินใจที่จะไปด้วย นักเรียนคิดว่าเธอตัดสินใจถูกหรือไม่ แล้วนักเรียนคิดว่าจะทำให้เกิดอะไรขึ้นต่อเด็กหญิงกิ๊กและถ้าเป็นนักเรียนจะปฏิบัติแบบเด็กหญิงกิ๊กหรือไม่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย : ใบงานที่ 6

- ตัด ก่อน พลาด

คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากกรณีศึกษาลงในใบงาน

สถานการณ์ที่ 1

น้อยหน้าเป็นเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาแห่งหนึ่ง เป็นเด็กเรียนดี หน้าตาน่ารัก มีเพื่อนชายต่างห้องที่แอบปลื้มน้อยหน้ามาชวนเธอไปช่วยสอนการบ้าน หลังเลิกเรียนที่บ้าน เนื่องจากบ้านอยู่ใกล้เคียงกันและวันนี้พ่อแม่ไม่อยู่ ไปทำธุระต่างจังหวัด ถ้านักเรียน เป็นน้อยหน้านักเรียนจะตัดสินใจอย่างไร เพราะเหตุใด

เฉลย : ถ้าฉันเป็นน้อยหน้า ฉันจะตอบว่า ไม่สะดวกที่จะไปที่บ้านเธอ ถ้าเธอไม่เข้าใจในการบ้าน เราสอนกันทาง Line หรือวิดีโอคอลทางโทรศัพท์สอนเธอจะดีกว่านะ แต่ถ้าการบ้านยังไม่รีบส่ง เดี่ยวฉัน สอนเธอตอนคาบว่างพรุ่งนี้ก็ได้นะ แล้วรีบเดินเข้าบ้าน

เหตุผล เพราะ ถ้าน้อยหน้าเข้าไปในบ้านเพื่อนชาย แล้วอยู่กันเพียงสองต่อสอง อาจจะทำให้ เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาได้ อาจจะเป็นการใกล้ชิด สัมผัสเนื้อต้องตัวกัน เพื่อนชายอาจจะเปิดละคร เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพื่อนชายอาจนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่ม หรือนำสารเสพติดมอมเมาเราก็ได้ เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นนั้น เราฐานะเป็นผู้หญิงจะไวใจใครไม่ได้ อาจนำสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

สถานการณ์ที่ 2

กิ๊กเป็นเด็กหญิงที่สวย น่ารัก มีเพื่อนชายในห้องเดียวกันมาชวนไปงานวันเกิดบ้านเพื่อนและ ชวนไปค้างที่บ้านเพื่อน โดยอ้างว่ามีเพื่อนผู้หญิงในห้องเดียวกันไปด้วย เธอตัดสินใจที่จะไปด้วย นักเรียนคิดว่าเธอตัดสินใจถูกหรือไม่ แล้วนักเรียนคิดว่าจะทำให้เกิดอะไรขึ้นต่อเด็กหญิงกิ๊กและถ้าเป็น นักเรียนจะปฏิบัติแบบเด็กหญิงกิ๊กหรือไม่

เฉลย : ตัดสินใจไม่ถูก เพราะอาจทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ เพราะการที่ไปอยู่ค้างอ้างแรม กับเพื่อน ที่มีเพื่อนผู้ชายไปด้วย การปาร์ตี้หรือจัดงานเลี้ยงวันเกิด ยอมมีสิ่งมีนเมาหรือไหมก็สารเสพติด ความเมา การควบคุมสติ คงไม่เต็มสมบูรณ์ เพื่อนเราแม้จะเป็นจะเป็นผู้หญิง แต่ถ้าเพื่อนเมาด้วย ก็ไม่สามารถ ช่วยเหลือเราได้ในสถานการณ์แบบนั้น เราในฐานะผู้หญิงจึงต้องว่าไว้ในใคร

: ถ้าเป็นกิ๊ก ฉันจะตอบว่าไม่ไป เพราะพ่อแม่ฉันเป็นห่วง แล้วเดินออกจากสถานการณ์

กิจกรรมครั้งที่ 5
กิจกรรม - หยุดมินิเมา สัมพันธ์ไม่เกิด
- Stop at Night life
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

จุดประสงค์ของการเรียน

เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ ถึงการออกฤทธิ์จากการดื่มสุราหรือเสพยาเสพติด และสิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ และผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประพฤติหรือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ ที่จะยับยั้งไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

สาระสำคัญ

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเริ่มมีความต้องการสังเกต หรืออยากลอง อยากรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยอยากลองเพื่อให้รู้ แต่ขาดความรู้ความเข้าใจ หรือการวิเคราะห์ถึงข้อดี ข้อเสีย ที่จะเกิดขึ้น บางครั้งจนทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง หรือพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสียตามมามากมาย โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ และสถิติการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นสูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้น เราสามารถที่จะปลูกฝังพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้ โดยการสร้างองค์ความรู้ การตระหนัก ถึงผลกระทบ เหตุผลว่าทำไมพฤติกรรมเหล่านั้นจึงก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์

อุปกรณ์

1. กิจกรรม “หยุดมินิเมา สัมพันธ์เกิด”
 - 1.1 โพรเจคเตอร์
 - 1.2 คอมพิวเตอร์
 - 1.3 ใบความรู้ กิจกรรม “หยุดมินิเมา สัมพันธ์เกิด” พร้อมตารางรูปภาพประกอบการอธิบายถึงการออกฤทธิ์และผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเสพยาเสพติด
 - 1.4 ใบงานกิจกรรม “หยุดมินิเมา สัมพันธ์เกิด”
 - 1.5 เฉลยใบงานกิจกรรม “หยุดมินิเมา สัมพันธ์เกิด”
2. กิจกรรม Stop at Night life
 - 1.1 โพรเจคเตอร์
 - 1.2 คอมพิวเตอร์
 - 1.3 ใบความรู้ กิจกรรม “Stop at Night life”
 - 1.4 ใบงาน กิจกรรม “Stop at Night life”
 - 1.5 เฉลย ใบงาน กิจกรรม “Stop at Night life”

วิธีการดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย 2 ด้าน ประกอบด้วย

1) การตีมสุราและเสพยาเสพติด ผู้วิจัยอธิบายถึงประเภทของแอลกอฮอล์และสารเสพติด โดยผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของแอลกอฮอล์และสารเสพติดว่ามีผลต่อผู้ดื่มหรือผู้เสพ ซึ่งก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร

2) การเที่ยวกลางคืนหรือสถานเริงรมย์ ประเภทของสถานเริงรมย์ที่ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เหตุผลที่สถานเริงรมย์เป็นแหล่งก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดมีเพศสัมพันธ์ช่วงข้ามคืน โดยให้นักเรียนในชั้นเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นโต้ตอบในชั้นเรียนจากคำถามที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น เพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์และเข้าใจในความรู้ที่ผู้วิจัยได้สอนไปเบื้องต้น

2. แจกใบงาน “หยุดมินเมา สัมพันธ์ไม่เกิด” และใบงาน “Stop at Night life”

สรุป

นักเรียนมีความรู้ ถึงการออกฤทธิ์ ป้จจัยภายใน และผลกระทบ ของการกระทำที่ควรยับยั้ง ไม่ให้เกิดพฤติกรรมการตีมสุราและเสพยาเสพติด และการเที่ยวสถานเริงรมย์ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง

ประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในการร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิด ตอบคำถามระหว่างการเรียน การสอนในชั้นเรียน นักเรียนสามารถอธิบายถึง การออกฤทธิ์ และ ผลกระทบของการตีมสุราและเสพยาเสพติด สิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ที่ส่งผลเสียต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง

2. คะแนนใบงานหยุดมินเมา สัมพันธ์ไม่เกิดและ ใบงาน Stop at Night life ทำให้ทราบว่า นักเรียนมีความรู้และตระหนักถึงพฤติกรรมที่ควรยับยั้งเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ใบความรู้ กิจกรรม
- หยุดมินเมา สัมพันธ์ไม่เกิด
- Stop at Night life

การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วัยรุ่นไทยในปัจจุบันรับวัฒนธรรมชาติตะวันตกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตรวมทั้งเป็นการแต่งกาย ภาษา กิริยาท่าทาง การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การจับมือระหว่างคูรักรหรือเพื่อนต่างเพศ โดยมองเป็นเรื่องปกติ การอยู่กันสองต่อสองในที่ลับตา การเที่ยวกลางคืน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สารเสพติด เลียนแบบพฤติกรรมตามสื่อบุคคลที่ตนชื่นชอบหรือสื่อโฆษณา สื่อออนไลน์ พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ต่อวัยรุ่น การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือยับยั้งการเกิดการกระทำ 4 พฤติกรรม (จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กสิผล และ จริยาวัตร คมพยัคฆ์. 2558) แต่ผู้วิจัยนำมาเพียง 3 พฤติกรรม เนื่องจากพฤติกรรมป้องกันการเสพสื่อ ลามกซ้ำกับตัวแปรต้นดังนี้

1. การดื่มสุราหรือเสพยาเสพติด เช่น ไวน์ เหล้า เบียร์ เป็นต้น เกิดจากการใช้ผลไม้ไม่นาน ๆ ชนิดรวมทั้งธัญพืช โดยกระบวนการเปลี่ยนน้ำตาลในผลไม้หรือธัญพืชให้กลายเป็นแอลกอฮอล์จากการเจริญของยีสต์ ซึ่งการที่วัยรุ่นดื่มแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกายจะถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดขึ้นอยู่กัปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด การส่งผลต่อการทำงานของสมองจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ทำให้พฤติกรรมยับยั้งการตัดสินใจลดลง ก้าวร้าวมากขึ้น ไม่มีความอาย ควบคุมสติตนเองไม่ได้ จนทำให้เกิดการเมาโดยไม่รู้ตัว ขาดสติจนก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้ แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อการตัดสินใจและมีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงผิดพลาด ซึ่งไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์ที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักได้ และหากมีการเสพยาเสพติดร่วมด้วยก็จะยิ่งกระตุ้นให้มีโอกาสเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น ส่วนสารเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาอี หรือยาเลิฟ เป็นสารที่มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาททำให้ผู้เสพยารู้สึกตื่นเต้นตลอดเวลา เคลิบเคลิ้ม อุดมภูมิในร่างกายสูงขึ้น ความดันโลหิตสูง เหงื่อออกมากขึ้น ไม่สามารถควบคุมสติของตนเองได้ และยาเค หลอนประสาททำให้การรับรู้เปลี่ยนแปลงทั้งการมองเห็น เสียง กลิ่น ผิดจากความเป็นจริง ส่วนยาเสียสาว เป็นยาที่ถูกนำมาใช้ในการแพทย์เพื่อรักษาอาการวิตกกังวล แต่วัยรุ่นบางรายที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยให้ฝ่ายตรงข้ามมีอาการรวมทั้งจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม เพราะยาจะออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลางทำให้เกิดเมื่อฝ่ายตรงข้ามถูกมอมยาด้วยยาเสียสาวจะมีอาการมึนงง ตาพร่ามัว ง่วงนอนอ่อนแรงและเดินเซและเกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่รู้ตัว สืบเนื่องมาจากผลกระทบส่วนหนึ่งอาจเกิดเพราะฤทธิ์มินเมาของแอลกอฮอล์ทำให้พฤติกรรมหลังการดื่มส่วนหนึ่งเกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงอื่น ๆ ตามมา ได้แก่ การเสพยาเสพติดและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (อรทัย วลีวงศ์. 2554 : ออนไลน์)

ตารางการออกฤทธิ์และผลกระทบของเครื่องดื่มประเภทสุราและสารเสพติด

เครื่องดื่มประเภทสุรา	การออกฤทธิ์	ผลกระทบ
	<p>แอลกอฮอล์จะเข้าสู่ร่างกาย และถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือด การมีพฤติกรรมทางเพศขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด โดยจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด</p>	<p>ก้าวร้าวมากขึ้น ไม่มีความอาย ควบคุมสติตนเองไม่ได้ จนทำให้เกิดการเมาโดยไม่รู้ตัวนอกจากนี้ แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อการตัดสินใจ และการประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงผิดพลาดมีความต้องการทางเพศเพิ่มมากขึ้น และยังไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์ที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จัก</p>
<p>สารเสพติด ยาไอซ์</p> 	<ul style="list-style-type: none"> - กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง - ความดันโลหิตสูง - กล้ามเนื้อเกิดการเกร็งตัว <p>เซลล์สมองถูกทำลาย</p>	<p>กระสับกระส่าย นอนไม่หลับ อยู่นิ่งเฉยไม่ได้ ก้าวร้าว และมีความเชื่อมั่นในตัวเองเกินไป ถ้าเสพในขนาดยาที่สูงยังเพิ่มความต้องการทางเพศ ซึ่งอาจนำไปสู่การสำส่อนทางเพศ</p>
<p>ยาอีหรือยาเลิฟ</p> 	<p>ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท และทำลายเซลล์สมองที่เกี่ยวข้องกับความคิดและความจำ</p>	<p>มีอาการประสาทหลอน เห็นภาพผิดปกติ ได้ยินเสียงผิดจากธรรมชาติ หวาดระแวง ความคิดสับสน อุนหภูมิของร่างกายเพิ่มขึ้นสูง หัวใจเต้นเร็วมากขึ้น นอนไม่หลับ คลื่นไส้ เหงื่อออกมาก กล้ามเนื้อเกร็งตัวทำให้มีเพศสัมพันธ์โดยขาดสติ</p>

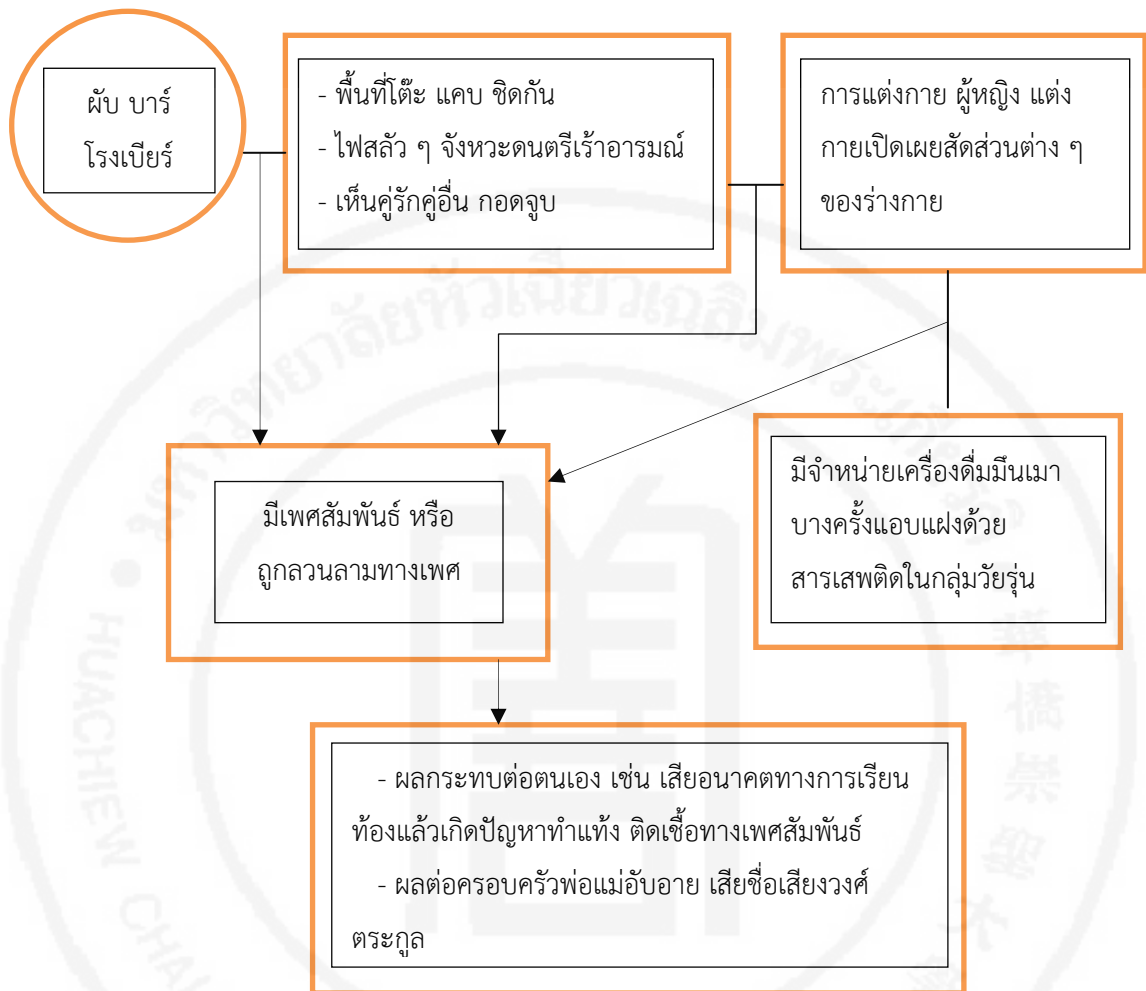
(ต่อ)

สารเสพติด	การออกฤทธิ์	ผลกระทบ
<p>ยาเค</p> 	<p>กลไกการออกฤทธิ์ของเคตามีน จะออกฤทธิ์ที่ตัวรับ (Receptor) ของระบบประสาท ส่วนกลางในสมอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความผิดปกติของการรับรู้ การเห็นภาพหลอนและออกฤทธิ์ยับยั้งกลูตาเมต (Glutamate) ซึ่งเป็นสารสื่อประสาทมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เซลล์สมองตื่นตัว ส่งผลให้เกิดการปรับสมดุลของ สารสื่อประสาท และทำให้หมดความรู้สึกตัวสงบประสาท ระวังอาการปวด</p>	<p>ทำให้เกิดอาการสับสน ตาลาย หูแว่ว เคลิบเคลิ้ม ความผิดปกติของการรับรู้และการตอบสนอง เปลี่ยนแปลงไปจากปกติ การเคลื่อนไหวของร่างกาย ไม่สัมพันธ์กัน เพื่อคลั่ง บางครั้ง สารถูกใช้เป็นยาสลบในการ ล้วงละเมิดทางเพศ</p>
<p>โคเคน</p> 	<p>ออกฤทธิ์ที่ก้านสมองโดยตรง กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง มีผลต่อสารสื่อประสาท และออกฤทธิ์ต่อระบบหลอดเลือด ในหัวใจที่มีผลต่อการเต้นของหัวใจเร็วขึ้น การกระตุ้นทำให้เกิดการหดตัวของหลอดเลือด เพิ่มการเกิดไขมันเกาะหลอดเลือด และกระตุ้นกระบวนการแข็งตัวของเลือด</p>	<p>มีความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้น กระสับกระส่าย ตื่นตัว เคลิบเคลิ้ม สับสน ประสาทหลอน มีการเคลื่อนไหวที่ผิดปกติได้</p>

(ต่อ)

สารเสพติด	การออกฤทธิ์	ผลกระทบ
ยาเสียสาว (Benzodiazepines) 	โดยส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลาง โดยสารของยาเสียสาวจะออกฤทธิ์ กระตุ้นต่อสารสื่อประสาทในสมอง ส่วนกลาง ส่งผลให้ Chloride ไหล เข้าเซลล์มากขึ้น ทำให้เกิด Membrane hyperpolarization (การเพิ่มศักย์ไฟฟ้าในเยื่อหุ้ม ประสาท) ยับยั้งการเกิด Neurotransmission (ตัวนำ สัญญาณประสาท) ซึ่งทำให้เกิด อาการง่วงซึม	ง่วงซึม เพลีย เดีนเซ และหมดสติ ทำให้เกิดมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่รู้ตัว

2. การเที่ยวสถานเริงรมย์ ได้แก่ บาร์ ผับ โรงเบียร์ เป็นสถานที่เปิดบริการในเวลากลางคืน เป็นสถานที่พบปะสังสรรค์หรือผ่านคลายอารมณ์ เป็นแหล่งดึงดูดจิตใจวัยรุ่นเข้าไปพบปะเพื่อนฝูง แม้แหล่งบันเทิงเหล่านี้จะห้ามต่ำกว่าอายุ 18 ปีบริบูรณ์ เข้าไปใช้บริการแต่ก็ยังมีบางสถานที่ละเลยใส่ใจ ในการตรวจเคร่งครัดเรื่องการเข้าใช้บริการ สถานเริงรมย์เหล่านี้จะเปิดไฟสลัว ๆ เพื่อดึงดูดบรรยากาศ ในยามค่ำคืน ผู้หญิงวัยรุ่นจะชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าตามแฟชั่นเปิดเผยส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ในขณะที่วัยรุ่นชายก็จะเฝ้ามองผู้หญิงที่ดูดีที่ตนสนใจใกล้ ๆ และใช้ความกล้าหรือปริมาณแอลกอฮอล์ ในร่างกาย เพื่อเข้าไปทักทายและสานสัมพันธ์ หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องของความปรารถนาที่จะเกิดขึ้น ต่อไปจากสติในการยับยั้งอารมณ์ทางเพศของทั้งสองฝ่าย สถานเริงรมย์ส่วนมากจะมีพื้นที่แคบ ๆ ที่อัด ไปด้วยวัยรุ่นทั้งชายและหญิง คงหลีกเลี่ยงไม่ได้กับการสัมผัสร่างกายอย่างใกล้ชิดกันของชายหญิง ผู้ชายบางคนอาจใช้ช่วงเวลานี้ในการลวนลามหญิงวัยรุ่นที่มาเที่ยว บางครั้งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของ อารมณ์แห่งความปรารถนาทางเพศที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ นอกจากบรรยากาศต่าง ๆ ทั้งไฟที่ สลัว ๆ จังหวะดนตรีที่เร้าอารมณ์ หรือสิ่งแวดล้อมภายในสถานเริงรมย์ เห็นคู่รักคู่อื่น ๆ กำลังกอดจูบ ลูบคลำกัน จากการดื่มสุราจนขาดสติในการยับยั้งตนเอง การได้ยินได้ฟังเพื่อนหรือแม้กระทั่งนักร้อง ยั่วยุ ทำให้สถานเริงรมย์มีอิทธิพลในการยั่วยวนอารมณ์ทางเพศจนทำให้เกิดการเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

- หยุตมินเมา สัมพันธ์ไม่เกิด

คำชี้แจง ข้อ 1-4 ให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วกาเครื่องหมายหน้าประโยคที่นักเรียนคิดวิเคราะห์แล้วว่าพฤติกรรมที่ประโยคกล่าว ถูกต้องหรือผิด ถ้านักเรียนคิดว่า ผิด ให้กาเครื่องหมาย **X** ถ้านักเรียนคิดว่าประโยคถูกต้องให้กา **✓** ให้ลงหน้าประโยค

..... 1. ก้อยไม่สบายใจเรื่องคะแนนผลการเรียน บอยจึงชวนไปกินเหล้าแก้เครียดที่ห้อง ก้อยตอบปฏิเสธ แล้วตอบว่า ไม่เป็นไร เดี่ยวฉันไปคลายเครียดโดยการดูหนังตลก ๆ ที่บ้านดีกว่า

..... 2. เมื่อไปเที่ยวปาร์ตี้กลางคืนงานวันเกิดเพื่อน เมื่อเห็นเพื่อนชักชวนให้ลองเสพสารเสพติดฉันเลือกที่จะเสพเพราะคิดว่าเพียงเล็กน้อย คงไม่เป็นไร เพื่อนสนิทที่ไปด้วยคงดูแลฉันคงไม่เกิดอะไรขึ้นกับฉันหรอก

..... 3. สน ชวน มิ ไปดื่มเหล้าที่บ้านเป็นเพื่อนเนื่องจากทะเลาะกับแม่ ไม่มีคนคอยปลอบใจ และกินเหล้าเป็นเพื่อน มิ เห็นใจ สน เพราะคิดว่าเป็นเพื่อนสนิทคงไม่เป็นไร จึงไปด้วย

..... 4. เมื่อเพื่อนชักชวนก็ให้ลองสารเสพติดเมื่อเข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ไม่เป็นไร เมื่อเสพแล้วจะมีความสุข เดินไม่เมื่อย ก็ก กล่าวปฏิเสธ แล้วบอกว่าไม่เป็นไร ฉันไม่ค่อยสบาย ฉันขอกินน้ำเปล่าดีกว่า

5. ให้นักเรียนเลือกข้อที่ผิดในโจทย์ข้างต้น มา 1 ข้อ แล้วอธิบายว่าพฤติกรรมใดที่ทำให้เกิดผลกระทบ และก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เฉลย : ใบงาน กิจกรรม
- หยุดมินเมา สัมพันธ์ไม่เกิด

คำชี้แจง ข้อ 1-4 ให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วกาเครื่องหมายหน้าประโยคที่นักเรียนคิดวิเคราะห์แล้วว่าพฤติกรรมที่ประโยคกล่าว ถูกต้องหรือผิด ถ้านักเรียนคิดว่าผิดให้กาเครื่องหมาย **X** ถ้านักเรียนคิดว่าประโยคถูกต้องให้กา **✓** ให้ลงหน้าประโยค

✓ 1. ก้อยไม่สบายใจเรื่องคะแนนผลการเรียน บอย จึงชวนไปกินเหล้าแก้เครียดที่ห้อง ก้อยตอบปฏิเสธ แล้วตอบว่า ไม่เป็นไร เดี่ยวฉันไปคลายเครียด โดยการดูหนังตลก ๆ ที่บ้านดีกว่า

X 2. เมื่อไปงานวันเกิดเพื่อน เมื่อเห็นเพื่อนชักชวนให้ลองเสพสารเสพติดฉันเลือกที่จะเสพ เพราะคิดว่าเพียงเล็กน้อย คงไม่เป็นไร เพื่อนสนิทที่ไปด้วยคงดูแลฉัน คงไม่เกิดอะไรขึ้นกับฉันหรอก

X 3. สน ชวน มิ ไปดื่มเหล้าที่บ้านเป็นเพื่อนเนื่องจากทะเลาะกับแม่ ไม่มีคนคอยปลอบใจและกินเหล้าเป็นเพื่อน มิ เห็นใจ สน เพราะคิดว่าเป็นเพื่อนสนิทคงไม่เป็นไร จึงไปด้วย

✓ 4. เมื่อเพื่อนชักชวนก็ให้ลองสารเสพติดเมื่อเข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ไม่เป็นไร เมื่อเสพแล้วจะมีความสุข เต็มไม่เมื่อย ก็ก กล่าวปฏิเสธ แล้วบอกว่าไม่เป็นไร ฉันไม่ค่อยสบาย ฉันขอกินน้ำเปล่าดีกว่า

5. ให้นักเรียนเลือกข้อที่ผิดในโจทย์ข้างต้นมา 1 ข้อ แล้วอธิบายว่าพฤติกรรมใดที่ทำให้เกิดผลกระทบ เพราะเหตุใด และก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไร

เฉลย : เลือกข้อ 2 พฤติกรรมการเสพสารเสพติด เพราะสารเสพติดส่วนมากจะมีฤทธิ์ที่กระตุ้นประสาทที่ทำให้เราไม่สามารถควบคุมสติหรือร่างกายตัวเองไม่ได้ กระสับกระส่าย สับสน เดินเซ หรือการออกฤทธิ์หลอนประสาททำให้การรับรู้ เสี่ยง การมองเห็น ผิดปกติไป รวมทั้งความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่รู้ตัว

เลือกข้อ 3 พฤติกรรมการดื่มสุรา เพราะแอลกอฮอล์จะเข้าสู่ร่างกายและถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือด การมีพฤติกรรมทางเพศขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด โดยจะสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ส่งผลกระทบ คือ ก้าวร้าวมากขึ้น ขาดความยับยั้ง การควบคุมตนเองลดลง การตัดสินใจลดลง และการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงผิดพลาด มีความต้องการทางเพศเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ และยังไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์ที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักได้

เฉลย : ใบงาน กิจกรรม

- Stop at Night life

คำชี้แจง ข้อ 1-4 ให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วกาเครื่องหมายหน้าประโยคที่นักเรียนคิดวิเคราะห์แล้วว่าพฤติกรรมที่ประโยคกล่าวถูกต้องหรือผิด ถ้านักเรียนคิดว่าผิด กาเครื่องหมาย **X** ถ้านักเรียนคิดว่าประโยคถูกต้องให้กา **✓** ให้ลงหน้าประโยค

- 1. จอยเมื่อไม่สบายใจ จะชอบเที่ยวสถานเริงรมย์คนเดียวเพราะคิดว่าช่วยให้หายเครียดได้
 - 2. เมื่อเพื่อนชักชวนครีมให้ไปเที่ยวสถานเริงรมย์บอกว่าเป็นประจำอยู่แล้วไปด้วยประจำ
 - 3. เมื่อมีผู้ชายที่ชอบฉันมาชวนฉันไปเที่ยวดูหนังฟังเพลงตอนค่ำ ฉันจะคิดว่ามันไม่เหมาะสมแล้วฉันปฏิเสธไปตลอด
 - 4. บิ๊กเป็นเพื่อนสนิทกันกับออย ชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์เพราะจะเลี้ยงงานวันเกิด บอกว่าเป็นเพื่อนสนิทกันต้องไป ถ้าไม่ไปจะไม่คุยด้วย ออยจึงตอบตกลงเพราะกลัวบิ๊กจะเสียใจ
5. ให้นักเรียนเลือกข้อที่ผิดในโจทย์ข้างต้นมา 1 ข้อ แล้วอธิบายว่าพฤติกรรมใดที่ทำให้เกิดผลกระทบและก่อให้เกิดผลกระทบอย่างไร ถ้าเป็นนักเรียนจะปฏิบัติตัวอย่างไร เพื่อป้องกันตัวเองไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกลางคืน

เฉลย : เลือกข้อ 1 พฤติกรรมเที่ยวสถานเริงรมย์ก่อให้เกิดผลตามมาเพราะจอยเป็นผู้หญิงเพียงคนเดียว หรือไปเที่ยวกับเพื่อนสนิท หรือไปพบคนที่ไม่รู้จักในสถานที่บันเทิง มอมเมาเรา ในขณะเที่ยวกลางคืนแล้วพาไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่รู้ตัว แต่ในสถานการณ์นั้นไม่มีใครคาดเดาได้ว่าทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะมีสติที่สามารถยับยั้งอารมณ์ทางเพศได้หรือไม่

ถ้าฉันเป็นจอย ฉันจะเลือกการคลายเครียดเรื่องไม่สบายใจ เช่น ดูหนัง ฟังเพลง ที่ทำให้เกิดเสียงหัวเราะมีความสุข หรือหาทางแก้ไขปัญหาค่อยเป็นค่อยไปในทางที่เหมาะสม ถูกต้อง

เลือกข้อ 2 พฤติกรรมเที่ยวสถานเริงรมย์ผลตามมาอาจทำให้ครีมเชื่อคำพูดเพื่อนได้ง่าย เพื่อนจะช่วยตีผมของมินเมา ในผับ บาร์ ก็คงทำตาม และในสถานที่เที่ยวกลางคืนพื้นที่ก็แคบแทบสัมผัสร่างกายกันทั้งเวลานั่งหรือเวลายืน มีจังหวะดนตรีเร้าอารมณ์ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ทำให้เราเกิดอาการเมาและควบคุมสติไม่ได้ เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้

ถ้าฉันเป็นครีม ฉันจะตอบบอกเพื่อนว่า ไม่เป็นไร เรายังไม่จำเป็นต้องหาประสบการณ์เรื่องเที่ยวในช่วงวัยเรียนตอนนี้ ฉันต้องการตั้งใจเรียนก่อนดีกว่าแล้วเดินออกจากสถานการณ์ หรือจะตอบว่าไม่ดีกว่า เตียวแม่ พ่อ ฉันจะเป็นห่วงแล้วเดินออกจากสถานการณ์

เลือกข้อ 4 พฤติกรรมเที่ยวสถานเริงรมย์ ผลกระทบ คือ การเที่ยวสถานเริงรมย์ โดยเฉพาะไปกับผู้ชาย หรืออาจไปเจอเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งในผับ บาร์ หรือโรงเบียร์ ซึ่งเป็นสถานที่คับแคบ

นั่งชิดกันหรือยืนชิดกัน มีการเดินตามจังหวะเพลง เปิดไฟสลัว ๆ มีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ผู้ที่เข้าไปเกิดความสนุกและมันเมาไปกับแสงไฟและสุรา ทำให้ขาดสติในการควบคุม เกิดอารมณ์ทางเพศจนเกิดมีเพศสัมพันธ์ได้

ถ้าเป็นฉันเป็นออย ฉันจะตอบปฏิเสธไปว่าเรายังคงคุยกับเธอได้ เป็นเพื่อนกับเธอได้ และสุขสันต์วันเกิดเธอด้วยนะบ๊วก เตียวออยจะมอบของขวัญให้เธอย้อนหลังนะ แต่เราไม่สามารถที่จะไปเที่ยวด้วยได้จริง ๆ เพราะพ่อแม่เราจะเป็นห่วงและเย็นนี้ฉันต้องไปธุระกับพ่อแม่ ขอโทษเธอด้วยนะ

กิจกรรมครั้งที่ 6
กิจกรรม - งามอย่างไทย
- ประเมินผลกิจกรรม

จุดประสงค์ของการเรียน

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจถึงพฤติกรรมและการปฏิบัติตัวที่เรียกว่า การรักษาวน สงวนตัวเพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์
2. เพื่อสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และสอบถามพฤติกรรม ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หลังให้โปรแกรมความรอบรู้ทางสุขภาพต่อพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

สาระสำคัญ

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับวัฒนธรรมชาติตะวันตกเข้ามา ประกอบด้วย ภาษา เทคโนโลยี การแต่งกาย การจับมือถือแขน กอดจูบของชาติตะวันตก ด้วยความเคยชิน อาจเกิดการซึ่มซั่มและเลียนแบบ จนเกิดเป็นภัยแก่ตนเอง ไม่รู้ตัว ชายและหญิง เมื่อสัมผัสหรืออยู่ใกล้ชิดกันอาจเกิดมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้คิดถึงผลกระทบ ดังนั้น เราในฐานะผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ด้านความรู้ เราจึงต้องสร้างการเรียนรู้ในการป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ หรือคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีไทยที่สอนให้รู้จักการรักษาวน สงวนตัว

อุปกรณ์

1. กิจกรรม “งามอย่างไทย”
 - 1.2 โพรเจคเตอร์
 - 1.3 คอมพิวเตอร์
 - 1.3 ใบความรู้ “งามอย่างไทย”
 - 1.4 ตัวอย่างประกอบการเรียนการสอน กิจกรรม “งามอย่างไทย”
 - 1.5 ใบงานกิจกรรม “งามอย่างไทย”
 - 1.6 เฉลยกิจกรรม “งามอย่างไทย”
2. แบบสอบถามหลังทดลอง ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบสอบถามความรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์
 - 2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

ขั้นตอนการดำเนินการ

1. อธิบายวิธีการรักษาวน สงวนตัว เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ โดยยกตัวอย่างร่วมกัน วิเคราะห์ความเหมาะสมเมื่อนักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร

2. แจกใบงาน “งามอย่างไทย”

3. ประเมินภายหลังเข้าโปรแกรมทันที และระยะติดตามผลอีก 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามรอบรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

สรุป

นักเรียนมีความรู้เรื่องพฤติกรรมการรักรับรสจนตัว และสามารถวิเคราะห์ตอบโต้ได้จากโจทย์ตัวอย่างได้ถูกต้อง

ประเมินผล

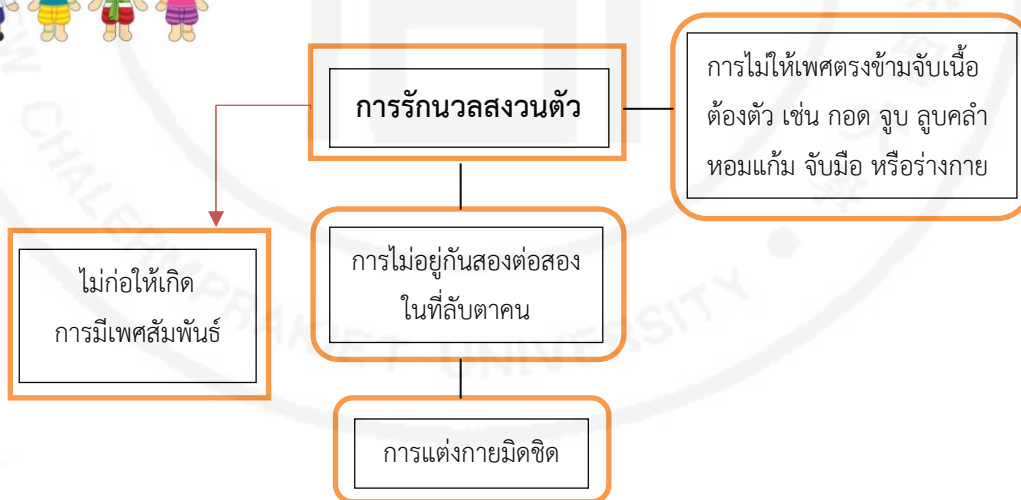
1. สังเกตจากการโต้ตอบ วิเคราะห์โจทย์คำถามร่วมกันในชั้นเรียน และคะแนนจากใบงานกิจกรรม “งาม อย่างไทย” แสดงถึงความเข้าใจในบทเรียน

2. ผลคะแนนจากแบบทดสอบความรอบรู้ทางสุขภาพและพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ภายหลังเข้าโปรแกรมทันทีและระยะติดตามผล อีก 4 สัปดาห์

ใบความรู้กิจกรรม “งามอย่าง ไทย”

การไม่รักนวลสงวนตัว

วัยรุ่นไทยเกิดการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากในปัจจุบันด้วยความเคยชิน ค่อนข้างเกิดการเลียนแบบ ได้แก่ การแต่งกายเห็นอวัยวะของร่างกายใส่เสื้อเกาะอกหรือเดี่ยว การแต่งกายเหล่านี้กระตุ้นให้ฝ่ายชายมีความต้องการหรืออารมณ์ทางเพศมากยิ่งขึ้น และการได้รับวัฒนธรรมการโอบกอดระหว่างฝ่ายชายกับฝ่ายหญิงเมื่อพบกันมีการจูบปากแสดงความรัก จนวัยรุ่นมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา การอยู่ลำพังกันสองต่อสองในที่ลับตาคนทำให้มีโอกาสที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์สูง (ปัญญ์กรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. 2560 : 173-182) ดังนั้น การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมเหล่านี้ จะช่วยให้วัยรุ่นไทย ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การกระทำที่วัยรุ่นไม่แสดงออกถึงการโอบกอด จับมือ หอมแก้ม จูบ ลูบคลำในที่สาธารณะหรือที่ลับตาคน การไม่อยู่สองคนต่อสองกับเพศตรงข้ามในที่มืดซิด หรือการแต่งกายเปิดเผยเรือนร่างสัดส่วนให้เห็นอวัยวะร่างกายให้เพศตรงข้ามมองจนเกิดอารมณ์ทางเพศ

ตัวอย่างประกอบการเรียนการสอน กิจกรรม “งามอย่างไทย”

คำชี้แจง ให้วิเคราะห์โจทย์คำถาม แล้วตอบคำถาม สมมุติว่าถ้านักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์นี้นักเรียนจะทำปฏิบัติตัวอย่างไร

บี นั่งทำการบ้านกับเพื่อน ๆ เมื่อเพื่อนกลับบ้านกันหมด เหลือเพียงบีกับฟอง สองคนที่โต๊ะนั่งหลังตึกเรียนบีขยับมือจะเข้ามาโอบกอดฟอง เนื่องจากแอบชอบฟองมานาน ถ้านักเรียนตกอยู่ในสถานการณ์จะปฏิบัติตัวอย่างไร

เฉลย : ถ้าเป็นฟอง เมื่อเห็นว่าบีพยายามจะเข้ามาโอบกอด ต้องรีบขยับหนี ขอตัวกลับบ้านหรือรีบขยับตัวออก แล้วบอกบี ว่ามันไม่เหมาะสมในช่วงวัยเรียน ถ้าเธอชอบเรา เธอต้องรอได้ แล้วรีบเดินออกจากสถานการณ์ เพราะการเป็นหญิงไทยต้องรักษานวลสงวนตัว ต้องรอถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมทางสังคมและทำถูกต้องตามประเพณีไทย

ถ้าเป็นบี จะต้องให้เกียรติฝ่ายหญิง ไม่ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เพราะยังไม่ถึงช่วงวัยที่ต้องปฏิบัติตัวเช่นนั้น ถ้ารักฟองจริง ต้องรอถึงวุฒิภาวะที่เหมาะสมทางสังคมและทำถูกต้องตามประเพณีไทย

ใบงานกิจกรรม

“งามอย่างไทย”

คำชี้แจง พฤติกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าเป็นการรักนวลสงวนตัวให้กา ✓ แต่ถ้าไม่ใช่ ให้กา ✕

..... 1. ทอยขอหอมแก้มใบหยก 1 ครั้ง เพราะแอบชอบเธอมานาน ใบหยกขยับตัวออกแล้วตอบว่า มันไม่เหมาะสม

..... 2. มานีชอบหยอกล้อถูกเนื้อต้องตัวมานะเป็นประจำในที่ลับตาคน

..... 3. อารีชอบแต่งตัวเห็นสัดส่วนของร่างกายทุกครั้งที่ไปทำงานในหอเด็กชายตัด

..... 4. ทิต ชวน นารี ไปสอนหนังสือบทเรียนที่ตนไม่ค่อยเข้าใจที่หอพัก แต่นารีกล่าวว่าฉันจะสอนให้ แต่ขอเป็น ให้มาในห้องสมุดจะดีกว่า

..... 5. วิพัฒนาชอบจูบดาวใจสักครั้งเท่านั้น คงไม่เป็นไร ดาวใจคิดว่าครั้งเดียวคงไม่เป็นไร

เฉลย : ใบงาน

“งามอย่างไทย”

คำชี้แจง พฤติกรรมใดที่นักเรียนคิดว่าเป็นการรักนวลสงวนตัวให้กา ✓ แต่ถ้าไม่ใช่ ให้กา ✕

1. ทอยขอ หอมแก้มใบหยก 1 ครั้ง เพราะแอบชอบเธอมานาน ใบหยกขยับตัวออกแล้วตอบว่า มันไม่เหมาะสม

2. มานีชอบหยอกล้อ ถูกเนื้อต้องตัว มานะเป็นประจำในที่ลับตาคน

3. อารี ชอบแต่งตัวเห็นสัดส่วนของร่างกายทุกครั้งที่ไปทำงานในหอเด็กชายตัด

4. ทิตชวน นารี ไปสอนหนังสือบทเรียนที่ตนไม่ค่อยเข้าใจที่หอพัก แต่นารีกล่าวว่า ฉันจะสอนให้แต่ขอเป็น ให้มาในห้องสมุดจะดีกว่า

5. วิพัฒนาชอบจูบ ดาวใจสักครั้งเท่านั้น คงไม่เป็นไร ดาวใจคิดว่าครั้งเดียวคงไม่เป็นไร

บรรณานุกรมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์

- กนกกร สิทธิชัย และกรุณา โฆษพิฑิตกุล. (2555) “โคเคน” จุลสารพิษสาร มหาวิทยาลัยมหิดล. 20 (4) หน้า 3-6.
- กิตติมา วัฒนากมลกุล. (2555) บทความเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน เรื่อง ยาไอซ์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/88/%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%8B%E0%B9%8C-Ice/> (19 มกราคม 2562)
- กุสุมา สว่างพันธ์. (2561) “เคตامين”วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 6 (3) หน้า 473-488.
- กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักคณะกรรมการอาหารและยา. (2555) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยาอี. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://narcotic.fda.moph.go.th/welcome/?p=2474>. (19 มกราคม 2562)
- กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. (2561) โปรแกรมสุขศึกษา เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ด้าน สุขภาพตามสุขบัญญัติแห่งชาติ. [ออนไลน์] : แหล่งที่มา file:///C:/Users/Windows/Downloads/120320190222441404_linkhed.pdf. (2 มกราคม 2562)
- งามพรรณ เวชชาชีวะ. (2559) ความสุขของกะทิ. พิมพ์ครั้งที่ 100. กรุงเทพมหานคร : แพรว.
- จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ทวีศักดิ์ กลีผล และจริยาวัตร คมพยัคฆ์. (2558) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (สาขาเวชปฏิบัติชุมชน) สมุทรปราการ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ตฤณธรร ตนพ. (2559) สงครามไฮสคูล. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : https://tv.line.me/warofhighschool?lang=th_TH (10 มกราคม 2562)
- ฐิติมา เพชรสัมฤทธิ์, ไชยรัตน์ ปราณี และสุพัฒนา หอมบุปผา. (2557) “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครสวรรค์” วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 4 (6) หน้า 71-82.
- ชาม เชื้อสถาปนศิริ. (2554) รู้เท่าทันสื่อ : รวมบทความ แนวคิด ทฤษฎี เทคนิค และประสบการณ์ด้านการรู้เท่าทันสื่อ. กรุงเทพมหานคร : ปันโต พับลิชชิ่ง.
- ธัญวลัย. (2562) เพื่อนรักเตียงร้อน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://www.tunwalai.com/story/282680/เพื่อนรักเตียงร้อน-nc18>. (30 มกราคม 2562)

บรรณานุกรมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)

- นิพนธ์ ดาราวุฒิมาประกรณ์. (2558) **วัยรุ่นใช้สื่อออนไลน์อย่างไรในการหาคู่ : ความหลากหลายทางประชากรและสังคมในประเทศไทย**. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิติ กาญจนวิชย์ และรัตนสุตา ปุณณะหิตานนท์. (2552) **การใช้สื่อทางเพศของวัยรุ่นไทยและผลกระทบต่อทางความคิดและพฤติกรรม : ศึกษาเฉพาะกรณีเยาวชนผู้กระทำความผิดทางเพศบ้านเมตตาและบ้านกรุณา**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : file:///C:/Users/Windows/Downloads/p023%20(7).pdf. (5 มกราคม 2562)
- ปิ่นฉพร เทพพานิช. (2559) “จรรยาบรรณสงวนกาย : อานาจารรัฐไทยในแบบเรียนสุขศึกษา” **วารสารภาษาและวัฒนธรรม**. 35 (1) หน้า 127-137.
- ปัญญากรินทร์ หอยรัตน์ และปราโมทย์ วงศ์สวัสดิ์. (2560) “วัยรุ่นไทยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร” **วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี**. 28 (2) หน้า 173-182.
- ประกายรัตน์ ภัทรธิต. (2560) **แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็ก**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <http://humaneco.stou.ac.th/UploadedFile/72202-1.pdf> (12 เมษายน 2562)
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2556) **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลำเจียก กำธร. (2557) “วัยรุ่น วัยรุ่น กับปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ป้องกันอย่างไร” **วารสารวิทยาลัยบรมราชชนนี กรุงเทพ**. 30 (3) หน้า 97-105.
- วนิดา ภูพันธ์หงส์, กฤษณา วุฒิสินธ์ และธวัชวงศ์ชัย ไตรทิพย์. (2559) “ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์” **วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์**. 3 (2) หน้า 54-72.
- วิพรรษา คำรินทร์. (2558) **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์**. การค้นคว้าอิสระ ส.ม. (สาขาวิชาการจัดการ การสร้างเสริมสุขภาพ) ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรชิต ทองจิลา. (2561) **Social Death vote**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://drama.tlcthai.com/category/%E0%B8%8A%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87-3/social-death-vote>. (6 มกราคม 2562)
- วัชรพร เขยสุวรรณ. (2560) “ความรู้ด้านสุขภาพ : แนวคิดและการประยุกต์สู่การปฏิบัติการพยาบาล” **วารสารแพทยนาวิ**. 44 (3) หน้า 183-192.

บรรณานุกรมโปรแกรมความรู้ทางสุขภาพเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ (ต่อ)

สวรรคยา อนุพันธ์.(2555) “ยาเสี่ยสาว” **จุลสารพิษสาร มหาวิทยาลัยมหิดล**. 20 (4) หน้า 7-9.

สำนักงานวิจัยเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (ม.ป.ป.) **ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้**.

[ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://rh.anamai.moph.go.th/main.php?filename=sex_education. (5 มกราคม 2562)

สำนักงานเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2559) **วัยใสใส หัวใจมีวัฒนธรรม**. [ออนไลน์]

แหล่งที่มา : https://www.m-culture.go.th/surveillance/ewt_news.php?nid=1318&filename=index (10 ตุลาคม 2561)

อุบลรัตน์ เพ็งสกลิต. (2554) **จิตวิทยาพัฒนาการวัยเด็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อรทัย วลีวงศ์. (2554) **มองรอบด้าน นกตี๋มวัยรุ่น กับแม่ในวัยเรียน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

<http://cas.or.th>. (13 ธันวาคม 2556)

Matsuri Hino. (2005) **Vampire Knight**. Japanese : Hakusensha.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นางสาววานิตา ประโยชน์มี

วัน เดือน ปีเกิด 26 ตุลาคม 2531

ที่อยู่ปัจจุบัน 46/1 ถนนเทศบาล 17 ตำบลวาริน อำเภวารินชำราบ
จังหวัดอุบลราชธานี 34190

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 – 2555 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
พยาบาลศาสตรบัณฑิต

ตำแหน่งและที่ทำงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2555 – 2556 พยาบาลวิชาชีพ แผนกจักษุ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน พยาบาลวิชาชีพ แผนกผิวหนังและศัลยกรรมตกแต่ง
โรงพยาบาลสมิติเวช สุขุมวิท